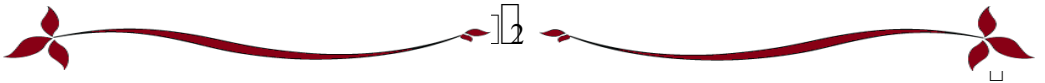

به نگه‌ی‌ه‌تی‌ فه‌رمووده
له‌ قورئانی‌ پی‌رۆزو‌عه‌ قلدا

مه‌روان‌ کوردی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

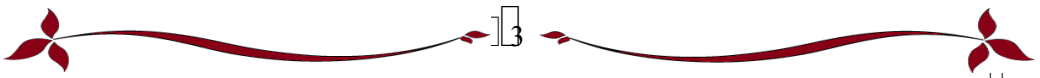

پيشه كى

سوپاس و ستايشى بى ئەندازە بۆ خوداى خاوەن فەرمان، دروودو سەلامى بى كۆتا لەسەر پيغەمبەرى كۆتا زەمان، ليزمە بارانى رەحمەت و ميهرى خودايى برژيته سەر دۆست و ياران و شوينكه وتوان.

هەر كاتيك هەورى تار ناسمانى گرت و شينايى و ديمەنى جوانى شاردهوه، لىلاو پىي بە ئاوى ساز گرت و ساتيك رەنگى پر رەونەقى گۆپى، درك و دال رىگەى تەنگ كردو پىي پىي، ئاشكرايه و دەزانين له بايه كى بههيزدا هەوره كان دەرۆن و خاوەن مال كە خۆره دىتهوه ناسمان و جوانيه كەى دەگەرپيتهوه، له تەنها شەپۆليكا رەنگى جوانى ئاوى ساز دىتهوه و لىلاو وەدەر دەنيت، وە يەك دوو هەنگاوى يەك لەدواى يەك هەموو درك و دالەكان دادەمرکيىتهوه و زەردو سىس دەبن و رىگە چۆل دەكەن، چونكە هەر يەكيك لەمانە كاتى و هاوردەن و خاوەن مال نين و مافى مانەوهيان نيە.

هەمان ويته به جىيه بۆ بىرو هزرە كانيش، دەكرىت هەنديك جار بىرى دزيوو هزرى لارى بلاوبىيتهوه و رىگە به پەيامى راستى بگريت شيوهى بگورپت، بەلام هەرگيز نايته خاوەن مال، چونكە تيشكى حەقو، شەپۆلى بەلگەو، هەنگاوى هەول و ئىخلاس، هەمووى پوچەل دەكاتەوه و جارپىكى دى رووى درەوشاوهى راستى بۆ هەمووان ئاشكرا دەييت.

له‌م سۆنگایه‌وه به‌نده هه‌ستا به‌وه‌لامدانه‌وه‌ی داوای به‌رزو به‌پێزی ئاستانه، به‌پیشکه‌شکردنی بابەتێک له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌تی سونه‌ت، که‌ به‌کێکه‌ له‌ بابەته‌کانی خولی درێژخایه‌نی رێکخراو، وه‌ بۆ ئه‌م کاره‌ش ئه‌م کتێبه‌ی به‌رده‌ستتانه‌م ناماده‌کرد که‌ پوخته‌یه‌که‌ له‌ کتێبی (الْوَحْيُ الثَّانِي)⁽¹⁾ به‌ ده‌ستکاریه‌وه، که‌ تییدا گه‌توگۆیه‌کی هه‌مانه‌مان کردوه له‌گه‌ڵ نه‌یارانی سونه‌ت، به‌ هه‌ینانی زیاتر له‌ (50) ئایه‌تی قورئانی و ته‌فسیرکردنیان به‌ ته‌فسیرێکی زمانه‌وانی عه‌قلی، وه‌ به‌داویدا (60) پابه‌ندکارو به‌لگه‌ی عه‌قلیمان هه‌یناوه له‌سه‌ر به‌لگه‌بوونی فهرمووده‌و پێویستی شوێنکه‌وتنی و چه‌ندین باسوخواسی تر که‌ لێره‌دا کورتمان کردوونه‌ته‌وه‌و هه‌موویمان نه‌هه‌یناوه.. داواکارم له‌ خوای گه‌وره‌ قه‌بول‌ بدات به‌ کاره‌کانمان و نیتیمان پاک بکاته‌وه‌ بۆ خاتری ناوه‌ پێرۆزه‌کانی.

وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّمَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

مه‌روان کوردی

ده‌ربه‌ندیخان

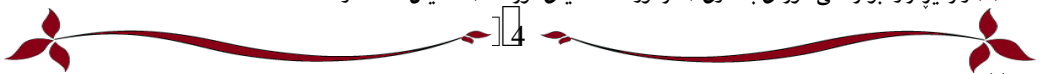
16/زولحیججه/1441 کۆچی

2020/8/6 زاینی

alkurdi.marwan@gmail.com

(1) وه‌رگێڕه‌راوه‌ بۆ زمانێ کوردی به‌ ناوی (فهرمووده‌ له‌ سایه‌ی قورئاندا) له‌لایه‌ن ئاستانه‌وه‌.

جۆمري ئەو بەلگەنەي كە لەقورئان ھا تون لەسەر حوجیەتی سوننەت

ئەو ئایەتانی كە ھا تون لەسەر حوجیەتی سوننەت لە قورئانی پیرۆزدا چەند جۆریكن، لیڕەدا بەندە دابەشی كەردون بۆ سەر (8) جۆر بەلگەو بەم شیۆهیه دیتە بەردەستان:

- ئەو ئایەتانی كە حوجیەتی سوننەت و واجیبتی شوینكەوتنی پیغەمبەر ﷺ پون دەكەنەو لەو شتانەش كە لەقورئاندا نیە.
- ئەو ئایەتانی كە پروونكەرەوئی ئەوین كە وەحی خودایی لە دەرەوئی كتیبی ئاسمانیش ھەیه، ھەرەك لە كتیبە ئاسمانیەكاندا ھەیه، بە پیچەوانەئی ئەوئی كە نیارانی سوننەت بۆی پۆشتون، لە قەتیس كرنی وەحی لە قورئانی پیرۆزدا.
- ئەو ئایەتانی كە سوننەت تەنیا دەكەنەو بە تەشریح و یاسادانان، وە ئامازەكەری ئەوین كە پیغەمبەر ﷺ مافی تەشریح و یاسا دانانی ھەیه.
- ئەو ئایەتانی كە پروونكەرەوئی ئەوین كە: فەرمانی پیغەمبەر ﷺ فەرمانی خودایەو تەشریح و یاسای ئەو كوت و موت تەشریحی خودایە، ئەگەر چی لە قورئانیشدا نەھاتبیت.
- ئەو ئایەتانی كە پیوستمان بە پروونكردنەوئی پیغەمبەری خوایه ﷺ بۆ زانینی ماناكانی.
- ئەو ئایەتانی كە پیوستمان بە ھۆكاری دابەزینەكانیەتی بۆ زانینی ماناكەئی.
- ئەو ئایەتانی كە بەئاشكرا ئامازە دەكەن بە پیوستیەتی پروونكردنەوئی پیغەمبەر ﷺ.
- قورئانی پیرۆز ئامازە بەو دەكات كە سوننەت پارێزراوہ.

جو مری به کم له بلامه قوم نایه کان: ئەو ئایه تانە هێ که ئامێرەن به واجبیتی
شۆنیکە و تێ پیغمبەر ﷺ لەو شتانهشی که له قوم ئاندا نهها تووه

ئایه تی به که م: (ئایه تی: 47-50) له سورته تی نور:

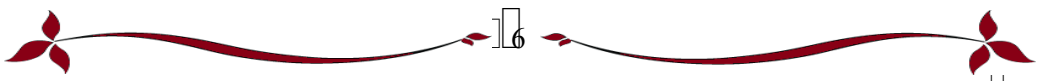
خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿ وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُن لَّهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ
مُذْعِبِينَ ﴿٤٩﴾ أَفِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَحْيِفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ
بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿النور: 47-50﴾

خودای گهوره له م ئایه ته پیرۆزانه دا پروونی ده کاته وه که ئیمان به خوای گهوره گوێرایه لێ کردنی
ده خوازیت له فهران و پیرگیه کانی وه جیبه جی کردنی شه ریه ته که ی، وه ههروه ها ئیمان به
پیغمبهری خوا ﷺ هه مان شت ده خوازیت، وه خوای گهوره نه فی ئیمانی کردوه (یانی ئیمانی نیه)
له وانیه پشت ده که نه فهرانی خودا و فهرانی پیغمبهره که ی، به نه فیه کی جه خت لیکراو به به پیتی
(الباء) خستنه سه ر خه به ری (ما)، هه ر وه ک فهرمو ی: (وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ)، وه نه یه فهرموه:
(وَمَا أُولَئِكَ مُؤْمِنِينَ)، چون نه فی ئیمان ه که له شیوازی به که م (وه ک له ئایه ته که هه یه) به هیتزه
تا وه کو دووه م، بۆیه به و شیوه یه دابه زیوه.

وه پاشان خوای گهوره پروونی ده کاته وه که پشت کردنیان له فهرانی خودا و فهرانی پیغمبهر ﷺ
سته می گه وره یه، ههروه ک ده فهرمویت: (أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ).

له م ئایه تانه ی تر که دین له هه مان سورته، وینه که پرونتر ده بیته وه به ویستی خودا.

ئایه تی دووه م: (ئایه تی: 51-52) له سورته تی نور:

خودای گه وره ده فەرمویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥١﴾ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٥٢﴾﴾ (النور: ٥١ - ٥٢).

ده لیم: لهم دوو ئایه ته پیرۆزه دا نه یه نیه کی شاراووه ناماژیه کی ورد هه یه بۆ حوجیه تی سوننه ت، خۆی لهم چه ند خاله دا ده بینیت هوه:

1- نامرازی چه سری تیدا به کاربراهه (أداة الحضر)، ئەمەش مانای هه واله کهه والی ده کات: وتهی موسولمان هه یه شتیک نیه، که سه ریچی پیغه مبه ریت ﷺ، وه به هه یه شیوه یه که بۆی نیه سه ریچی بکات و پیچه وانیه وته وه فتراری ته ویت، چون رسته که به (إِنَّهَا) ده ست پیکراوه، واته: ئەو که سه موسولمان نیه که ئەو کاره ده کات، یان به مانایه کی تر: موسلمان ئەو کاره ناکات.

2- خودای گه وره سه ره که وتن و سه رفرازی گرێداوه به گوپرایه لی خۆی و گوپرایه لی پیغه مبه روه ﷺ، هه ره که له کۆتایی ئایه ته که دا هاتوو، جا نه گه ر گوپرایه لی هه ره دوو کیان واجب نه بیت چون سه رفرازی و سه ره که وتنی دنیا و دوا رۆژی پیوه به ند ده کریت؟ جا پاداشتی سه ریچی کار جودایه له پاداشتی گوپرایه ل، ئیتر پیمان نالین: هه یه چه ساره ته ندی و تیا چونیک هه یه له جگه له چه رامکراو؟ که وایه سه ریچی کردنی پیغه مبه ر ﷺ له کاروباری ئایین قه ده ده گه کراوه به هه موو شیوه یه که. ره نگه بوت ریت: په یوه ندی ئەم ئایه ته چه ه، به فەرمووده وه؟ سه ریری خالی دا هاتوو بکه.

3- خودای گه وره سه رنجی که سه ژیره کانی راکیشاوه بۆ خالیکی ورد کاتیک گوپرایه لی خۆی له گه ل گوپرایه لی پیغه مبه ر ﷺ ی پیکه وه باس کرده وه کۆی کردونه ته وه که فەرمویه تی: (وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ)، به لام کاتیک باس دیته سه ر عیباده ت و ته قوا، ناوی پیغه مبه ر ﷺ لیده کاته وه وه ده فەرمویت: (وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ)، چون عیباده ت ته نیا بۆ خودا ده کریت و پیغه مبه ر ﷺ هه یه مافیکی تیدا نیه. نایا پیمان نالین: ئەگه ر گوپرایه لی کردنی پیغه مبه ر ﷺ ئایین و ته شریع نیه و شوینکه وتنی پیویست نیه و گوپرایه لی ته نیا بۆ خودایه، بۆچی خودای گه وره له گوپرایه لی و تاعه ت ناوی پیغه مبه ری خودای هیشته وه وه لای نه بردوو، وه که له باسی عیباده ت لای بردوو؟! وه لامه که روونه بۆ که سیك خاوه ن ژیری بیت و ده مارگیری کوپرایه ی نه بیت.

نایه تی سییه م: نه و نایه تانه ی که وشه ی (حکمه ی) تیدا هاتووه:

له قورثانی پیرۆزدا له چه ندين شویندا ناوی قورثان هینراوه و له پالیدا باسی شتیک کراوه بو پیغه مبهری خواﷺ به ناوی (الحکمة) وه، ئایا هیچ نهینیهک و ئاماژه یه کی تیدا یه؟ یان ده لاله ت له شتیک ده کات؟ ههر وهک ده بینین له م نایه ته پیرۆزانه هاتووه:

﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرة: 129)

﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾

(البقرة: 151)

﴿وَأَذْكُرَنَّ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُمْ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ (الأحزاب: 34)

﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾

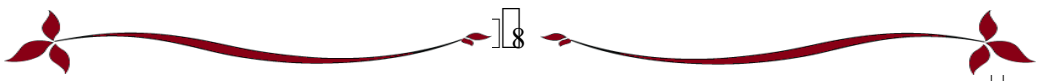
(الجمعة: 2)

له م نایه ته پیرۆزانه و جگه له نه مانه ش که هاتوون، ئایا له پشت نه مه وه هیچ نهینیهک هه یه؟ وه ته فسیری چیه؟

ده ئین: ههر شتیک بو تریت له ته فسیری (الحکمة)، بینجگه له سونه ت، قه بول کرا و نیه، له بهر هوکار گه لیک، له وانه:

یه که م: ئەم جوړه خیتابه وینه ی ختابه کانی تری قورثانه که هاتووه له باسی واجبیتی گوێرایه لئای خوا ی گه وروه پیغه مبهرﷺ و گریدانی ههر یه کیکیان به وی تره وه، وهک وته ی خوا ی گه وروه: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِينَ﴾.

وه هه وروه ها هاتووه له چه ندين نایه تی دی له سورده تی جیا جیا وهک: (النساء: 59) و (الأنفال: 20) و (النور: 54) و (محمد: 33).

زانراوه لای کهسی راقه کهری قورئان که ئوسلوب و شیواز رۆلئیکی گهردی ههیه له تهفسیری ئایه تێک و لیکدانه وهی، بۆیه ناکریت به لاوه نریت و پشتگۆی بخریت. وه ئهم دوو شیواز (أسلوب) ههش، ههر یه کێکیان لهوی دی دهچیت، له ده لالهت و مه بهست، بۆیه یه کهم به دووه تهفسیر ده کریت، مادام مه بهست به (گوپرایه لی) لهو ئایه تانه له گه له گوپرایه لی خوای گهره، گوپرایه لی پیغه مبه ر ﷺ بیت، بهو شیوهش ده بیت ئهو حیکمه یه سوننه ته که ی بیت، ههروهک چون گوپرایه لیه که ی گریدراوه به گوپرایه لی خوداوه، بهو شیوه یهش سوننه ته که ی گریدراوه به قورئانه وه.

دووه م: وشه ی (الحکمة) له گه له قورئاندا پیکه وه هاتوون به حهر فی عه تف، وه عه تفیش بۆ جوداییه، وه جوداییش وا ده خوازیت، که حیکمه شتیکی جیاوازییت له قورئان، لیره وه پرسیار ده که یین: چ شتیکه مافی ئه وهی ههیه ئهو هه موو جار ه یه که به دوا ی یه که بیت له گه له قورئان، جگه له وته ی ئهو که سه ی که رونه ره وه یه ته ی؟

سه ییه م: خودای گهره ناماژه به وه ده کات که (حکمة) ی دابه زاننده و پیغه مبه ریش ﷺ خه لکی فیر ده کات، وهک ده فهرمویت: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳).

ئیدی نازانم چ شتیکه مافی ئه وهی هه بیت که خودا دایبه زینیت به وه حی و پیغه مبه ریش ﷺ خه لکی فیر بکات، بیجگه له سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ؟ وه پیغه مبه ر ﷺ بۆچی خه لک فیر ده کات ئه گهر شه ریعه ت نه ییت؟

ههر بۆیه پێشه وا شافیعی ده رباره ی ئهم ئایه تانه ده فهرمویت: "خودای گهره (کتاب) ی باسکر دووه که قورئانه، وه باسی (حکمة) شی کردووه، گویم لیبووه له وانیه که له ئاینیان رازیم له زانایان فهرمویه ته ی: (حکمة) سوننه تی پیغه مبه ره ﷺ، وه ئه مه له وه ده چیت که وتویه ته ی خوداش زاناتره، چون باسی قورئان کراوه به دواشیا حیکمه هاتووه، وه خوداش باسی ئه وه ده کات که منه تی خۆی به سه ر دروست کراوه کان ده کات به فیر کردنی قورئان و حیکمه، بۆیه دروست نیه بو تریت حیکمه شتیکه بیجگه له سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ.

چون ئەو حیکمەیه گریډراوه به قورئانهوه، وه خوداش گوێزپایه لی پێغه مبه ره که ی واجب کردووه، وه شوین که وتنی فەرمانی شی پێویست کردووه له سه ره خه لکی، بۆیه درووست نیه به وته یه ک بوتری ت واجبه، ئیلا قورئان نه بی ت، پاشان سوننه تی پێغه مبه ره ﷺ، له بهر ئەوه ی با سمان کرد که خودا ئیمان به پێغه مبه ره که ی گریډاوه به ئیمان به خۆی.

نیتر سوننه تی پێغه مبه ره شی ﷺ رونکه ره وه ی قورئانه له ده قه تاییه ت و گشتیه کانی (العُموم، وَالْخُصُوص). پاشان حیکمە ی گریډاوه به قورئانه وه به دوایا هی ناویه تی، وه ئەم مافه شی نه داوه به هیچ یه کێک له دروستکراوه کانی بی جگه له پێغه مبه ره ﷺ" (1).

نایه تی چوارم: (نایه تی 3-5) له سوره تی نه جم:

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ (۳) إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۗ (۴) عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾

(النجم: 3-5)

زانایانی ته فسیر پراجیاوازن له لیکدانه وه ی ئەم نایه ته، هه ندیکیان فەرمو یانه تاییه ته به قورئانی پیرو زو ته زکیه ی قورئانه له وه ی که وه حیه و سوننه ت ناچیتته چوارچی وه ی ئەم نایه ته وه، هه ندیکێ تریان فەرمو یانه: نایه ته که به شی وه یه کی گشتگیر با سی نوتق و قسه ی پێغه مبه ره ﷺ ده کات، ئەم هه ش وته کانیان له سه رچا وه کانیه وه:

کۆمه لی یه که م: رایان وایه که تاییه ته به قورئانی پیرو ز، پێشه و ته به ری ده فەرمویت: "خوای گه وره ده فەرمویت: موحه مه د گۆ ی به م قورئانه نه کردووه له هه وا و هه وه سی خۆیه وه، به لکو وه حیه و له لایه ن خودا وه بۆ ی ره وانه کرا وه" (2).

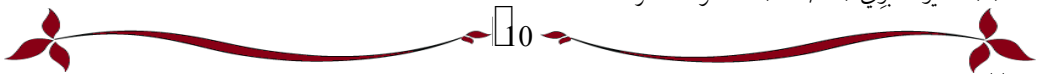
وه ئەم ته فسیره ی دا وه ته پال پێشه وای ته فسیر قه تاده (3).

(۱) الرَّسَالَةُ لِلشَّافِعِيِّ، ص: (۷۸-۷۹).

(۲) تَفْسِيرُ الطَّبْرِيِّ (۲۲/۴۹۷)، ط: مَوْسَسَةُ الرَّسَالَةِ.

(۳) تَفْسِيرُ الطَّبْرِيِّ (۲۲/۴۹۸)، ط: مَوْسَسَةُ الرَّسَالَةِ.

زۆر زانای تریش هاوړان له‌گه‌ل ته‌م ته‌فسیره، له‌وانه^(۱): **الإمام مَكِّي بنُ أَبِي طَالِبِ الْقَيْسِيِّ** (ت: 437هـ)^(۲)، **الزَّخَّشَرِيُّ** (ت: 538هـ)^(۳)، **ابنُ الْجَوْزِيِّ** (ت: 597هـ)^(۴)، **الرَّازِيُّ** (ت: 606هـ)^(۵)، **الْبَيْضَاوِيُّ** (ت: 685هـ)^(۶)، **النَّسْفِيُّ** (: 710هـ)^(۷)، **ابنُ جُزَيِّ** (ت: 741هـ)^(۸).

كۆمه‌لی دووهم: رایان وایه که گشتگیره و هه‌موو نوتق و گۆیه‌کی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست ﷺ ده‌گریته‌وه، هه‌م قورئان هه‌م سوننه‌ت.

پیشه‌وا قورتوبی ده‌فهرمویت: "گۆی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ بۆچونی خۆیه‌وه ده‌رناچیت، به‌لکو وه‌حیه له‌ خوای په‌روه‌ردگار وه، چون له‌دوایه‌وه ده‌فهرمویت: **(إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى)** .. وه له‌ ئایه‌ته‌که‌دا ده‌لاله‌تی ئه‌وه‌ش هه‌یه که سوننه‌ت وه‌ک وه‌حیی دابه‌زینراوه (قورئان) له‌ کارپیکردندا"^(۹).

پیشه‌وا ئه‌بو حه‌یبانی ئه‌نده‌لوسی ده‌فهرمویت: "هیچ نوتقیکی نیه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هه‌واوه، یانی له‌ هه‌وای نه‌فسی و بۆچونی خۆی، به‌لکو وه‌حیه له‌لایه‌ن خوداوه بۆی په‌وانه‌ ده‌کات"^(۱۰).

وه‌ پیشه‌وا ئیبن قه‌یم ده‌فهرمویت: "فه‌رمووی: **[وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى]** واته: نوتقی ئه‌و له‌ هه‌واوه نیه، نه‌یفه‌رمووه: **(وَمَا يَنْطِقُ بِالْهَوَى)** واته: نوتقی ئه‌و به‌ هه‌وا نیه، چون (نوتقی ئه‌و له‌ هه‌واوه نیه)

(۱) په‌نگه هه‌ندیک که‌س واگومان بیا که ئه‌و زانایانه، بریایان به‌وه نیه که فەرمووده وه‌حیه و له‌لایه‌ن خوداوه هاتووه بۆ پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست (سه‌لات و سه‌لامی خوای له‌سه‌ریبت)، وه‌ها گومانیک زۆر دووره له‌ واقیعه‌وه چون هه‌موویان له‌ ده‌یان شوین باسی حوجیه‌تی سوننه‌تیان کردووه.

(۲) **الهدایة إلى بلوغ النّهاية للإمام مَكِّي** (۱۱/ ۷۱۴۲).

(۳) **الکشاف للزَّخَّشَرِيِّ** (۴/ ۷۱۴۲).

(۴) **زَادُ الْمَسِيرِ لابنِ الْجَوْزِيِّ** (۴/ ۱۸۴).

(۵) **مَقَاتِيحُ الْعَيْبِ** (۲۸/ ۲۳۶)، ئه‌مه ته‌فسیریکي ئایه‌ته‌که‌یه و له‌ ته‌فسیریکي تر ده‌فهرمویت: فەرمووده‌ش ده‌چینه‌ ناویه‌ه.

(۶) **تَفْسِيرُ الْبَيْضَاوِيِّ** (أنوارُ التَّنْزِيلِ) (۵/ ۱۷۵).

(۷) **تَفْسِيرُ النَّسْفِيِّ** (مَدَارِكُ التَّنْزِيلِ) (۳/ ۳۸۹).

(۸) **تَفْسِيرُ ابْنِ جُزَيِّ** (التَّسْهِيلُ لِعُلُومِ التَّنْزِيلِ) (۲/ ۳۱۶).

(۹) **تَفْسِيرُ الْقُرْطُبِيِّ** (الجامعُ لأَحْكَامِ الْقُرْآنِ) (۱۷/ ۸۵).

(۱۰) **الْبَحْرُ الْمُحِيطُ لِأَبِي حَيَّانَ** (۱۰/ ۱۹).

به هیتره، له بهر تهوهی له خۆی دهگریت که: نوتقی تهو له ههواوه سهراوه ناگریت، وه تهگه نوتقه کهی له ههواوه سهراوه نهگریت چون به ههوا قسه دهکات؟ جا بویه ههردوکیانی له خوگرته: هم نهفی ههوا له سهراوه کهی، هم له خودی خۆی.

نیتر نوتقو قسهی تهو به حهقهو سهراوه کهی هیدایهت و رینمونیه، نهک لادانو سهرلیشیاوی، وه پاشان فهرمووی: [إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى]، راناوه کهی گه راندوده تهوه سهر تهو چاوگه زانراوهی که له کرداره که دایه⁽¹⁾، واته: نوتقو قسهی تهو تنیا وه حیهو بۆی رهوانه دهگریت. وه تهمه جوانتره له وتهی تهوانهی که راناوه که دهگه ریننه وه بۆ سهر (القرآن)، چون گشتگیره بۆ نوتقی، چ به قورنان چ به سوننهت هه مووی وه حیهو بۆی رهوانه دهگریت⁽²⁾.

ئین که سیر دهلیت: " (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى) ، واته: ههچ وتهیهک نالیت له ههواو مه بهستی خۆیه وه، (إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى) واته: ته نهها تهوه دهلیت که فهرمانی پیکراوه، دهیگه یه نیت به خه لکی بهوپه ری تهواوی و تیرو ته سهلی، به بی ههچ زیاده کهم کردنیک .. له عه بدولای کوری عه مره وه هاتووه فهرمووی ته: من هه موو شتیکم ده نووسیوه وه که گویم لیّ ده بوو له پیغه مبه ری خواوه ﷺ ده موویست له به ری بکه م، پیاوانی قوره یش ریگریان لی کردم و تیان: تو هه موو شتیک ده نووسیته وه که له پیغه مبه ری خواوی ﷺ ده بیستی له کاتی که دا پیغه مبه ریش ﷺ مرۆقه و قسه ده کات له کاتی توره پیدا. نیتر دهستم هه لگرت له نووسین، وه تهو دم بۆ پیغه مبه ر ﷺ گیرایه وه، فهرمووی: بنووسه سویند به و که سهی گیانی منی به دهسته، له من نه هاتو ته ده ری بیجگه له حه ق و راستی⁽³⁾.

وه ته مهش بۆچونی کۆمه لیکه له زانایانی ئوسول، ههروهک مهزه بهی ئامیدییه و به راشکاوی دهلیت: "دهقی قورنان و ته خوازیت که هه ر شتیکی وتبیت له لایهن خوداوه وتویتی⁽⁴⁾.

(1) مه بهستی له راناوی (هُوَ) یه له نایه ته که، وه له چاوگه زانراوه کهش مه بهستی تهویه کرداری (يَنْطِقُ) چاوگه کهی ده رده هیئین بۆ تهوهی تهو راناوی (هُوَ) ی بۆ بگه رینینه وه.

(2) التبیان فی أقسام القرآن لابن القیم (ص: ۲۴۷).

(3) تفسیر ابن کثیر (۷/ ۴۴۳-۴۴۴)، ط: دار طیبه للنشر والتوزیع.

(4) الإحکام فی أصول الأحکام للامدی (۷/ ۷۷)، وه له چه ندین شوینی تر: (۸۸/ ۲)، (۳۳/ ۳).

له راستیدا هەردوو تەفسیرە که دروستن له پڕیە کەو، بۆ تەفسیری یە کەم هیچ گومانیک هەتاگریت که ئایەتە که بۆ تەزکیە قورئانە که له لایەن خوداوە هاتوو.

وہ بۆ تەفسیری دووہەمیش بەهەمان شێوە دەچیتە نیو ئایەتە کەو، ئەگەر مەبەست پینی نوتق و قسە ی پینغەمبەری خۆبیت ﷺ له بارە ی ئایینەو، چون ئایەتە که دەلالەت له نوتقی پینغەمبەر ﷺ دەکات دەربارە ی ئاین، وە تاییەتی نە کردوو بە قورئانەو وە هیچ رینگەیک نیه بۆ تاییەت کردنی بە قورئانەو، بە لکو تەزکیەیک گشتگیرە بۆ ئەو ی که له پینغەمبەری خواوە هاتوو ﷺ له بارە ی ئایینەو، قورئان بیت یان سوننەت، هەروە ک پینشەوا بەغەویش ناماژە ی پیداو وە فەرمویەتی: " (إِنْ هُوَ) نوتقی پینغەمبەر ﷺ له ئاین (وتراویشە بە قورئان)، (إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى): وەحیە له خوا ی گەورەو بۆی رەوانە کراو" (1).

وہ عەلامە ی موفەسیر "خازن"یش له وەجەیکدا فەرمویەتی: "وتراو نوتقی پینغەمبەر ﷺ له ئاییندا وەحیە له خوداوە بۆی رەوانە کراو" (2).

وہ پینشەوا ئین حەمیش دەفەرمویت: "خودای گەورە دەربارە ی پینغەمبەرە کە ی ﷺ دەفەرمویت: (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى)، بەو دەش پشت راست بوەتەو که وە ی پینغەمبەر ﷺ دەربارە ی ئاین هەمووی وەحیە" (3).

وہ بە مەش تەفسیری دروست دەزانیت بۆ ئایەتە پیرۆزە کەو، فەرموون لە گەل رۆنکردنەو ی زیاتر: هەندیک دەلین: رانای (هُوَ) دەگەرپیتەو بۆ قورئان (4)، یانی بە تەنیا تەزکیە ی قورئان کراو که له هەواوە نیه، وە لە گەل قورئاندا وەحیە کی تر نیه، بەلام ئەم وەحیە رەت دەکریتەو لە بەر دوو خال:

یە کەم: له ئایەتە کەدا بە هیچ شێوەیک باسی قورئان نە هاتوو تاو کۆ راناو کە ی بۆ بگەرپیتەو، ئیتر چۆن وەشە ی (النطق) یان گۆری بە (القرآن)، ئەمەش پینویستی بە بە لگە یە بۆ کورت کردنەو ی

(1) تفسیر البغوي (معالم التنزيل) (٧/٤٠٠)، ط: دار طيبة للنشر والتوزيع.

(2) تفسیر الحازن (لباب التأويل) (٤/٢٠٣).

(3) النبذة الكافية لابن حزم (ص: ٢٩٠).

(4) پینشتر وە ی پینشەوا ئین قەبیم باسکرا له وەلامی ئەم بۆچوونە.

نوتق و تاییه تکرندی به قورئان، وه هیج که سیکیش ناتوانیت وه جهیکی زمانه وانى بۆ بدۆزیتته وه مه گهر به زۆرو به ته که لوف.

دوودم: ئایه ته که به ره هایى هاتوو له نه فی کردنى ههوا له نوتق و قسه ی پیغه مبه ر ﷺ، وه نوتقى ئه ویش دوو جوژه:

- ئه وه ی قسه ی پیکرده له کاروبارى دنیا.
- ئه وه ی قسه ی پیکرده ده رباره ی ئاین.

جا یه که میان ئاین و ته شریع نیه و پیویستی به وه نیه وه حى بیت له لایهن خوداوه، فەرمانیش تییدا ته نیا بۆ رى نیشاندا نه، نه ك واجب بوون. به لام دووه میان یان قورئانه یان سوننه ت، جا هه ردوکیان وه حیه و له لایهن خوداوه یه، وه ئایه ته که ش گشتگیره وه هه ردوکیان له خو ده گریت بۆ نه فی ههوا هاتنه ناویه وه.

ئه گهر بلیت: ئایه ته که گشتگیره بۆ هه موو نوتقیك چ دینی بیت یان دنیا یی. ده لیم: ئه مه عه قل و واقع ره تی ده کاته وه چون پیغه مبه رى خوا ﷺ مرۆف بووه سیفاتی مرۆقى تیدایه وه ك ته واوی مرۆفه کانی تر، ناکریت هیج شتیك نه کات به سیفه تی مرۆف بوونه که ی، وه عه قل ریگه به وه نادات. وه ئه گهر بلیت: ئایه ته که هاتوو بۆ به رانه تی قورئان له ههوا به ته نیا به بی سوننه ت. ده لیم: ئه مه پیویستی به به لگه یه که قسه که ت بسه لیت، وه هیج به لگه یه کی وه هاش به رده ست نیه وه ك باسکرا.

رای دروست ئه وه یه بلیت: نوتق دوو جوژه: دینی و دنیا یی، یه که م له ده ره وه ی ئایه ته که یه و دووه میس هه ندیکى قورئانه و هه ندیکى سوننه ت، وه ئایه ته که ش هاتوو بۆ به رانه تی هه ردوکیان له ههوا.

ئه و گشتگیریه ی له **(وَمَا يَنْطِقُ)** هه یه هه ردوکیان ده گریته وه، چون **(يَنْطِقُ)** کردارى داها توه **(الْفِعْلُ الْمَضَارِعُ)**، وه **(عَنِ الْهَوَى)** جارو مه جرون و ته عه لوق ده به ستن به **(يَنْطِقُ)**، وه به مه ش ماناکه ی وه های لیدیت: **(مَا يَصْدُرُ نُطْقُهُ عَنِ هَوَى مِنْ نَفْسِهِ)**، اته: نوتقى ئه و له نه نفسى خو یه وه سه رچاوه ناگریت.

جا بۆیه زانای زمانه وان ته بولبه قای كه فهوی ده لیت: "سه رته نجام قورشان و فەرمووده یه كانگیرن له وهی ههردوو وهین له لایهن خوداوه، به به لگه ی: (إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ).."^(۱). پاشان خاله كانی جیاواز بوونی قورشان له گه ل فەرمووده باس ده کات.

نیتر شه وه کییه ده توانیت ته زکیه ی خودای گه وه بۆ پیغه مبه ره که ی ﷺ رهدت بکاته وه، کاتیک پیی فەرمووه نوتقی شه له باره ی نایینه وه وه حیه له لایهن خوداوه، وه کییه ره خنه ده گریت جگه له نه یارانی سونه ت؟

نایه تی پینجه م: (نایه تی: 33) له سوهرتی موحه مه ده:

خودای گه وه ده فەرمویت: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اطِيعُوْا اللّٰهَ وَاَطِيعُوْا الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْا اَعْمَالَكُمْ﴾

(محمد: ۳۳)

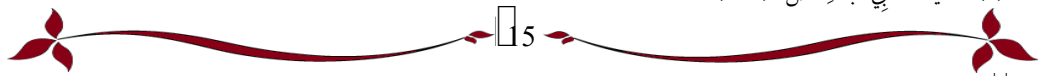
خودای گه وه له م نایه ته پیرۆزه دا پینمونی به نده كانی ده کات بۆ شه وهی كه گوپراهه لی پیغه مبه ره ﷺ واجبه، چون خۆی فەرمانی پیکردوه، وه ههروه ها سه ریچی خۆی و سه ریچی پیغه مبه ره که ی، یان سه ریچی یه کیکیان، هۆکاری به تال بوونه وهی کرده وه کان و پوچهل بوونه وهی کوششه کانه، وه خودای گه وه کرداری (أَطِيعُوا) ی دووباره کرده ته وه، هه م بۆ گوپراهه لی خۆی هه م بۆ گوپراهه لی پیغه مبه ره ﷺ، بۆ شه وهی نامازه به وه بکات، كه شه دوو گوپراهه لیه جیاوازن، بۆ خودا گوپراهه لیه که گوپراهه لی قورشانه و، بۆ پیغه مبه ریش ﷺ گوپراهه لیه که هه یه که گوپراهه لی سونه ته که یه تی، شه گه ر وانه با خودا ده یفه رموو: (أَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ)، وه به هه یچ شیوه یه که له قورشاندا گوپراهه لی تاییه ت نه ده هات بۆ پیغه مبه ره ﷺ، ههروه که ده بینن له چه نده ها نایه ت به و شیوه یه .

وه پرسیا ره که ش لی ره شه وه یه: شه گه ر گوپراهه لی پیغه مبه ره ﷺ ناین نه بیته، چون شه سزا سه خته هه یه له سه ریچی کردیدا؟

نایه تی شه شه م: (نایه تی: 63) له سوهرتی نور:

(۱) الكَلِيْمَاتُ لِأَبِي الْبَقَاءِ، ص: (۷۲۲).

خودای گه‌وره ده‌فەرمویت: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳)

ئەگەر وردبینه‌وه لەم ئایەتەو تێرەمێن لیتی دەبینین کە خودای گه‌وره ناماژە‌ی بە‌وه داوه، کە وتە‌ی پێ‌غە‌مبەر ﷺ جیا‌وازه له وتە‌ی مرۆ‌قه‌کانی دی و دە‌مانترسینی له‌وه‌ی کە بە‌چا‌وێکی گه‌وره سه‌یری نه‌که‌ین، هەر ئه‌وه‌نده نا به‌لکو ناماژە‌ی داوه کە سه‌رپێ‌چی کردنی سزای دنیا و دوا‌رۆ‌ژ به‌دوای خۆ‌یدا ده‌هینیت، وه ئه‌م قه‌رینه‌نه‌ش واده‌خوازن، کە سونه‌تی پێ‌غە‌مبەر ﷺ جو‌دا‌بێت له وتە‌ی زانا‌یان و، ئیجتیهادی موجته‌هیدان و، ته‌فسیری ته‌فسیرکاران، به‌پێ‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی نه‌یارانی سونه‌ت ده‌یلین. ئایا ئه‌مه ترسینه‌ر نیه بۆ ئه‌وانه‌ی کە نکۆ‌لی فەرمووده‌کانی ده‌که‌ن و لایان وایه ئیجتیهادی‌کی مرۆ‌بیه و جیا‌وازیه‌ک نیه له نێ‌وان فەرمووده‌کان و وتە‌ی مرۆ‌قه‌کانی دی؟

ئایه‌تی چه‌وته‌م: (ئایه‌تی: 36) له سو‌ره‌تی نه‌حزاب:

خودای گه‌وره ده‌فەرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا لِمُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا مُّبِينًا﴾ (الأحزاب: ۳۶)

لەم ئایه‌ته‌دا ڕوونکردنه‌وه‌یه‌کی شی‌فابه‌خش ده‌بینین له‌ باسی حوجیه‌تی سونه‌ت، وه هه‌روه‌ها خودای گه‌وره هه‌یج عوزری‌کی نه‌هه‌شتوو‌ه بۆ ئه‌و که‌سه‌ی بڕیارو فەرمانی پێ‌غە‌مبەر ﷺ ڕه‌ت ده‌کاته‌وه و نکۆ‌لی لێ ده‌کات، وه ئه‌وان هه‌لبژاردنی‌کی تریان نیه له‌کاتی‌که‌دا پێ‌غە‌مبەر ﷺ فەرمان به‌ شتی‌ک ده‌کات، وه خودای گه‌وره بڕیاری گوم‌رایه‌تی داوه به‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی مله‌و‌ری ده‌کات و گه‌ردن که‌چ ناکات بۆ بڕیاره‌کانی پێ‌غە‌مبەر ﷺ، وه سی‌ دانه ته‌وکید‌ی به‌کاربردو‌ه، ئه‌وانیش: (قَدْ) ی خسته‌وته سه‌ر کرداره‌که، وه مه‌فعولی مو‌تله‌قی هه‌یناو‌ه، وه‌سفی گوم‌رایه‌تی‌ه‌که‌شی کردو‌ه به‌وه‌ی کە گوم‌رایه‌تی‌ه‌کی ئاشکرایه‌و فەرمویه‌تی: (فَقَدْ ضَلَّ ضَلًّا مُّبِينًا)!

ئایا پرسیار ناکریت: ئه‌م گه‌شته ته‌وکید‌ه بۆ‌چی له‌م وتە‌ کورته‌دا؟

ئایه‌تی هه‌شته‌م: (ئایه‌تی: 1) له سو‌ره‌تی حوجورات:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الحجرات: ۱)

خودای گه وره له م نایه ته پرۆزه دا رینمایان ده کات که پیش پیغه مبهری خوا ﷺ نه که وین له و ته و
گفت و تیکرای کاروباره کانان، وه پیشکه و تنی پیغه مبهر ﷺ به و ته پیش هه موو شتیک ده چیتته نیو ته م
نایه ته وه، چون عهقل و عادهت واده خوازیت که ریزت له که سیک گرت، و ته ی خۆت پیش نه خه ی به سه ر
و ته ی نه ودا، چ جای نه و که سه پیغه مبهر بیت؟ هه روها له لایه کی تریشه وه کۆتایی نایه ته که به
باسکردن و پیشخستنی سیفه تی بیستن (سه مع) هاتووه، به سه ر زانست (عیلم) دا، هه روک خوی گه وره
ده فهرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾، وه ته مهش روونه بو که سیک که ورد بیتته وه و خاوه ن ژیری بیت.
نازائم دوا ی ته مه نیتر کییه جورته تی ته وه بکات که مامه له له گه ل و ته کانی پیغه مبهری خوا ﷺ
بکات وه و ته ی مرۆقه کانی دی؟!

وه هه روها پیشه وای ئین قهیم باسی ته مه ی کردوه ورده کاریه کی جوانی تیدا کردوه وه ده فهرمویت:
ته گه ر خوی گه وره نه هی کردوه له پیشکه و تن به سه ر پیغه مبهردا ﷺ، نیتر چ پیشکه و تنیک گه وره تره
له پیش خستنی عهقل به سه ر نه وه ی که پیی هاتووه؟ چه ندین زانای پیشین فهرمویه: هیچ مه لئین، تا
نه و ده لئ، هیچ شتیک مه که ن تا نه و فهرمان ده کات. وه زانراوه هه ره که سیک عهقلی خۆی یان عهقلی
جگه له خۆی پیش بخت به سه ر نه وه ی که نه و پیی هاتووه، نه و نه و که سه سه ره پچیکارترین که سه بو
نه و پیغه مبهره، وه ناقولترینیانه له پیشکه و تن به سه ریدا، وه ته گه ر خودا رپگری کردییت له
به رزکردنه وه ی ده نگیان به سه ر ده نگیدا، ته بی حالی به رزکردنه وه ی عهقلیان به سه ر و ته ی پیغه مبهری
خوا و نه وه ی پیی هاتووه چۆن بیت؟

وه زانراوه به یه کلایی هیچ که سیک له سه رده می خۆیدا نه وه ی نه کردوه، جگه له بیباوه پان و
دوو رووان، هه ر ته وانن که خودای گه وره به ره نگار بوونه و یانی به عهقل و بوچونه کانیان گپراوه ته وه، وه
نه و به ره نگار بوونه وه ش بوته میراتی هاوشیوه کانیان^(۱).

نایه تی نویه م: (نایه تی: 2) له سوره تی حوجورات:

خودای گه و ره ده فهرمویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ
وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا
تَشْعُرُونَ﴾

(الحجرات: ۲)

سویند به خوا ئەم نایه ته پیست و دلّ ده له رزینیت، جهسته و لاشه ده هه ژینیت، وه که سی ژیر
حوجیه تی فهرموده ی لی و درده گریت، چون ئەگه به رزکردنه وهی دهنگ له مه قامی به رزیا کرده وه
پوچەل بکاته وه، تیتز ئەبی حالی پشت کردنه وته و کرده کانی به تیکراو کیشانی به دیواردا چی بیّت،
ههروه ک ئەوهی نه یارانی سوننه ت ده یکه ن؟

پیشه و ئیبن قهیم پیشکه وتوه له وەرگرتنی ئەم مانایه و ده فهرمویت: "ئەگه به رزکردنه وهی
دهنگیان به سه ر دهنگیدا هۆکاری پوچەل کردنه وهی کرده کانیان بیّت، ئەبی پیشخستنی بۆچون و
عهقل و زوق و سیاسه ت و مه عریفه تیان به سه ر ئەوهی پئی هاتوه چی بیّت ئایا ئەمه له پیشتر نیه
کرده وه پوچەل بکاته وه؟"⁽¹⁾.

وه ههروه ها ده فهرمویت: "خودا هۆشداری داوه به ئیمانداران له به تالبونه وهی کرده کانیان به هۆی
به رزکردنه وهی دهنگیان و ئاشکرا کردنی ههروه ک چۆن له ناو یه کتردا ده یکه ن، له کاتیکدا هه لگه پرانه وه
(ریده) نیه و تاوانیکه و کرده وه به تال ده کاته وه بیّ ئەوهی خاوه نه که ی هه ست بکات، ئەبی چ گومانیک
به یه ن به و که سه ی وته و ریبازی خه لکانیک پیش وته و ریبازی پیغه مبه ر ﷺ ده خات، ئایا ئەوه
کرده وه که ی پوچەل نه کرده ته وه و هه ست ناکات؟"⁽²⁾.

ههروه ها ئیمامی ئەبو مه نسوری ماتوریدی له ته فسیری نایه ته که دا ده فهرمویت: "وه بنچینه ی
ئەمه لای ئیمه له وته ی خودا: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا...)، واته: ئەی ئەوانه ی ئیماتان هیناوه بزانه که
دروست کردن و فه رمان هه ر بۆ خودایه، هیه چ کاریک، یان وته یه ک، یان کرداریک، یان بریاریک، یان

(۱) إعلام الموقعين لابن القيم (۱/ ۴۱).

(۲) الوابل الصيب لابن القيم (ص: ۱۱).

نه‌هیکردنێک بێش مه‌خهن، جگه له‌ فەرمانی خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، وه‌ جگه له‌ وه‌ی که‌ رێگریان لێکردوه، بۆیه شوێن فەرمانی بکه‌ون و به‌ ره‌قیبی بگرن به‌سه‌ر خۆتانه‌وه، له‌کاتی‌که‌دا ئیوه‌ دانتان به‌وه‌ ناوه که‌ دروست کردن و فەرمان هه‌ر بۆ ئه‌وه، فەرمان و رێگریه‌کانی بپاریزن، سه‌رپێچی خۆی و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی مه‌که‌ن، له‌ هه‌یج شتێک له‌ ئه‌مرو نه‌هی، وه‌ له‌ هه‌موو فەرمانێک به‌ وته‌ یان کردوه‌ یان قه‌زاوه‌ت یان بریار، یان سه‌ربرین، یان شت گه‌لێکی تر⁽¹⁾.

نایه‌تی ده‌یه‌م: (نایه‌تی: 65) له‌ سوهرتی نیسا:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ٦٥)

ئهم نایه‌ته ده‌لاله‌تی راشکاوی تێدایه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ سونه‌ت تاین و شه‌ریعه‌ته، چون خودای گه‌وره سویندی خواردوه و نه‌فی ئیمانی کردوه له‌و که‌سه‌ی ملکه‌چی فەرمانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نابیت و ناگه‌رپێته‌وه بۆی، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌لکو به‌ مه‌رجی گرتوه که‌ گه‌رانه‌وه لای فەرمانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌یج دوودلی و نارازی بوونیک له‌دلیا نه‌بیت به‌رامبه‌ر بریار و فەرمانه‌که‌ی، ئیت ته‌بێ ره‌تکردنه‌وه‌ی وته‌و کرده‌وه‌کانی و ئاورنه‌دانه‌وه بۆیان چۆن بیت؟

بێشه‌وا ئین قه‌یم هه‌مان شت ده‌فه‌رمووت و نه‌یارانی سونه‌ی پێوه پابه‌ند ده‌کات و ده‌لیت: "واجبیتی به‌حه‌که‌م گرتنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌ناونه‌چوه‌ به‌ وه‌فات کردنی، به‌لکو جیگیره‌ دوا‌ی وه‌فاتیشی هه‌ر وه‌ک کاتی ژیا‌نی، وه‌ به‌حه‌که‌م گرتنی تاییه‌ت نیه به‌ بابه‌ته کردارییه‌کان به‌بێ بابه‌ته زانستییه‌کان⁽²⁾ هه‌ر وه‌ک لاریکان ده‌یلین.

خودای گه‌وره ئهم هه‌واله‌ی ده‌ستپێکردوه به‌ سویندیکی جه‌خت لێکراو به‌ نه‌فی له‌ پێشیه‌وه⁽³⁾، وه‌ سویندی خواردوه له‌سه‌ر نه‌مانی ئیمانیا‌ن تا ده‌گه‌رپێته‌وه سه‌ر بریاری پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و شتانه‌ی که‌ تیی‌دا نا‌کوکن له‌ وردو درشتی دین، فه‌رع و ئه‌سلی، پاشان به‌وه‌نده به‌سی نه‌کردوه به‌لکو ده‌بیت

(1) تفسیر الماتریدی (تأویلات أهل السنّة) (٩/ ٣٢٢).

(2) مه‌به‌ست له‌ کردارییه‌کان، عیباداته، وه‌ له‌ زانستییه‌کانیش بیروباوه‌.

(3) ئه‌مه‌ یه‌کنه‌که له‌ شیوازه‌کانی جه‌ختکردن له‌ هه‌واڵ له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا.

بچوکتیرین شتیش له دلێاندا نه مینیت، وه پاشان گهردنیان که چکهن بۆ فەرمانی .. وه موسولمانان هه موو کۆکن له سههر ئه وهی که گهرانه وه بۆ لای، گهرانه وه بۆ لای خۆی له کاتی ژيانیدا، وه کۆکن له سههر ئه وهی که واجیبیتی ئهم گهرانه وه بیه وه فاتی نه وه ستاوه، وه ئه گهر فەرمووده ئاحادو موته واتیره کانی زانستی یه قینی نه دن به دهسته وه ئه وا ئهم گهرانه وه بیه ههچ پریه کی نیه (ههچ مانایه کی نیه) (1).

ئایه تی یانزه یه م؛ (ئایه تی؛ 113) له سوره تی نیسا:

خودای گه وه ده فەرمویت: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ (النساء: ۱۱۳)

ئهم ئایه ته زۆر روون و ئاشکرایه له مه ر حوجیه تی فەرمووده، چون خودای گه وه باسی فەرمووه که دوو شتی دابه زاننده، یه کیکیان: قورئانه، ئه وی تریان، بریتیه له حکمه. ئه و حکمه یه چه که خودا دایه زاننده؟ وه گومان ناکه ههچ شتی که هه بیت شیاوی ئه وه بیت که له گه ل قورئاندا بیت و خودای گه وه بفره مویت: ناردویه تی به وهی. جگه له سونه تی بهرز (ئه وهی که له و که سه وه دیت که قورئانی بۆ دابه زیوه).

وه ئهم ئایه ته ده بیته ته فسیره که ئه و ئایه تانهی که وشه ی حکمه ی تیدا یه، وه ک باسمان کرد له شوینی خۆی، وه پروونکردنه وه که لیره زۆر روونه چون خودای گه وه ئاماژه ده کات که ئهم حکمه یه شتیکی جودایه له قورئان و ده سفهرمویت که ئهم حکمه ی دابه زاننده نه که ته فسیره ئیجه تهادی پیغه مبه ربیت (2).

پیشه و ئیبن قهیم ده فەرمویت: "خودای گه وه دوو وهی دابه زاننده ته سهر پیغه مبه ره که ی، وه ئیمان پیهینان و شوینکه وتنیان و کارپیکردنیان پیویست کردوه له سهر ئیمانداران، ئه و دوانه ش:

(۱) مَخْتَصَرُ الصَّوَاعِقِ الْمُرْسَلَةِ (ص: ۵۴۵).

(۲) کاتیک ده لێن: پیغه مبه ری خوا - سه لات و سه لامی خودای له سه ربیت - مافی ته شریعی هه یه، مانای وا نیه که به ره های سه ربشکه له ته شریع، به لکو ته شریعه که ی له رێگه ی وه حیه وه یه، یان خودای گه وه مافی ته شریعی پی داوه ده بیاریزیت له هه له له هه ر شتی که پیوه ستیبت به گه یاندنی نایینه وه.

کتاب و حکمه، خوی گه وره ده فهرمویت: [وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ] (النساء: 113).
 واته: خودای گه وره کتاب و حکمه ی بۆت دابه زانده. وه ده فهرمویت: [هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ
 رَسُولًا مِنْهُمْ] (الجمعة: 2). واته: نهو په روه ردگارهی که له نیو نه خوینده واره کان پیغه مبه ریکی
 له خویان بۆ ناردوون. تاوه کو ده فهرمویت: [وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ] (الجمعة: 2). واته:
 کتاب و حکمه یان فیتر ده کات. وه خوی گه وره ده فهرمویت: [وَأَذْكُرَنَّ مَا يُتْلَى فِي بُيُوتِكُنَّ]
 (الأحزاب: 34). واته: یادی نهوه بکه نه وه که له ماله کانتانا ده خوینریته وه له نایه ته کانی خوداو
 حکمه⁽¹⁾.

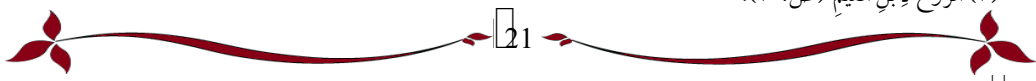
وه حکمه بریتیه له سوننهت به یهک دهنگی سه له ف، وه نه وهی که پیغه مبه ریش⁽²⁾ هه والی پیداوه له
 خوداوه نهوا واجبه به راست دانانو باوهر پیبونی، هه روهک په روه ردگار هه والی پیداوه له سه ر زمانی
 پیغه مبه رده کی، وه نه مه بنه مایه کی جیگیره لای موسولمانان، ته نیا که سینک نکولی لیده کات که
 له وان نیه، وه پیغه مبه ریش⁽³⁾ ده فهرمویت: «إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ»⁽²⁾. واته: قورتانم
 پیدراوه، وینهی قورتانیش له گه لیا⁽³⁾.

نایه تی دوازه یه م: (نایه تی: 59) له سوره تی نیسا:

(1) نایه ته که خیتابه بۆ خیزانه کانی پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ربیت).

(2) هَذَا الْحَدِيثُ رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ فِي: (سُنَنِهِ) (۱۲/۳۴۵/رقم: ۴۵۸۰-مع عَوْنِ الْمُعْبُودِ)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي: (صَحِيحِ سُنَنِ أَبِي
 دَاوُدَ) (۳/۸۷۰/رقم: ۳۸۴۸) كِتَابِ السَّنَةِ، بَابُ: لُرُومِ السَّنَةِ، وَالتَّرْمِذِيُّ فِي: (جَامِعِهِ) (۱/۱۳۳-مع العارضة) كِتَابِ الْعِلْمِ،
 بَابُ: نَهَى عَنْهُ أَنْ يَقَالَ عِنْدَ حَدِيثِ النَّبِيِّ وَقَالَ: (هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ)، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي: (صَحِيحِ سُنَنِ
 التَّرْمِذِيِّ) (۲/۳۳۹/رقم: ۲۱۴۶)، وَابْنُ مَاجَةَ فِي مَقْدَمِهِ: (سُنَنِهِ) (۱/۶/رقم: ۱۲) بَابُ: تَعْظِيمِ حَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَصَحَّحِهِ وَسَلَّم- وَالتَّغْلِيظِ عَلَى مَنْ عَارَضَهُ، كَذَا فِي: (صَحِيحِ سُنَنِ ابْنِ مَاجَةَ) (۱/۷/رقم: ۱۲)، انْتَهَى مِنْ كِتَابِ: (كَيْفَ
 تَصْبِيرُ عَالِمًا فِي زَمَنِ النَّتِّ؟) (ص: ۲۳۳۶) لِشَيْخِنَا أَبِي الْفَضْلِ عَمَرَ الْحَدُّوشِيِّ.
 (۳) الرُّوحُ لِابْنِ الْقَيْمِ (ص: ۷۵).

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: 59)

ثم نایه ته به لگه یه له سهر نه یارانی سوننه ت له چه ندين رینگه وه به ته فسیری عه قلی که به رده وام
ته وان بانگه شه ی بؤ ده کهن، ته وانیش:

1- خوی گه وره گوپرایه لی خویی و پیغه مبهری ﷺ گری داوه پیگه وه و شه ی (أَطِيعُوا) ی بؤ
هردو و کیان به کاره یئاوه، به لام دواتر که گوپرایه لی کاربه ده ست و پیشه وایانی موسولمانان دیته ناراه
و شه ی (أَطِيعُوا) ی لیده کاته وه و ته نها عه تفی ته کاته سهر گوپرایه لی ذاتی پاکی خویی و نیپردراوه که ی.
له مه شه وه بؤ مان به دیار ده که ویت که گوپرایه لی خوی ره هایه و له گشت کات و ساتیکدایه. وه
گوپرایه لی پیغه مبه ره که شه ی ﷺ له گشت کاروباری ثابیندا، وه دوا به دوی ته وانیش له پله ی سیهم
گوپرایه لی کاربه ده ستانی موسولمانان دیت که گری دراوه به وه ی فرمان به چاکه بکهن و ته نها له
چاکه دا گوپرایه لیان ده کریت و بؤ یان نیبه شتیک له ثابین زیادو که م بکهن.

ثم ورده کاربیه هه رگیز له نه یارانی سوننه ت ناوه شیتته وه وه ی پی نابه ن، چون قسه کردن له باره ی
ثابین و ته فسیر کاری ته وان نیه، باشتره بؤ خویان له و مهیدانه پاشه کسه بکهن.

2- خوی گه وره به مه رچی گرتوه گه رانه وه له کاتی ناکوکی بؤ لای خوی گه وره
پیغه مبه ره که شه ی ﷺ له سهر هه ر که سیک که خوی به ثیماندار ده زانیت، دیاره که گه رانه وه بؤ لای
خوی گه وره واته گه رانه وه بؤ قورنان، ته ی گه رانه وه بؤ لای پیغه مبه ری خوا دوی وه فاتی چی
مانایه کی هه یه بیجگه له سوننه ت!؟

3- خوی گه وره گه رانه وه ی بؤ لای خویی و پیغه مبه ره که ی کرده مه رچ، نه گه ر بیت و برپاره کانی
پیغه مبه ر ﷺ وه حی نه بیت و ته نها ثیجتهادی خوی بیت بؤ چی گه رانه وه بؤ لای ته وی کرده هاوده می
گه رانه وه بؤ لای خویی و کاربه ده ستانی له و گه رانه وه یه ده رکرد و فهرموی: (فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ)
له کاتیکدا کاربه ده ستانیش توانای ثیجتهاد کردنیان هه یه!؟

وہ لآمە کەئى زۆر روونە چون ئەوئى پىغەمبەرى خواﷺ دەبەتت لہبارەئى ئابىنەوہ وەحىوہ لہخۆبەوہ قسە ناکات، بە پىچەوانەئى کاربە دەست و خەلپەئى موسولمانانەوہ کە ئىجتہاد دەکەن وەک جگە لہ خۆبان و دەپىکن و ەلەش دەکەن.

پىشەوا شافىعى ئاماژەئى بەوہ داوہ کاتىک دەفەرموئىت: "فەرمانبان پىکراوہ گوئپرايەئى کاربە دەستەکانبان بکەن، کە پىغەمبەرى خواﷺ فەرمانى پىکردوہ، نەک گوئپرايەئى کى رەھا، بەلکو گوئپرايەئى کى ەلاؤپردکراو (ئىستىسنائى) لەوئى کە ەئانەو لەسەريانە^(۱)، وە فەرموئەئى: [فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ] (النساء: 59). واتە: ئەگەر ناکۆکى کەوتە نىوانتانەوہ، ئەوا بگەرپنەوہ لای خوائى گەرەو پىغەمبەرەکەئى"^(۲).

وہ پىشەوا "ئىبن حەزم" یش بەھەمان شىوہ دەربارەئى کاربە دەستان دەفەرموئىت: "ئەوان نەوہ لەدوائى نەوہ ئەوہ دەگەبەن کە پىغەمبەرى خواﷺ پىئى ەاتوہ، وە بۆبان نىبە لہ خۆبانەوہ شتەئى بلىن"^(۳).

4- لەدوائى ئەمانە ەموئى ئەگەر گەرانەوہ بۆ لای پىغەمبەرى خواﷺ لەکاتى ژبانى و بۆ لای فەرموودەکانىشى دوائى وەفاتى وەحى نەبىت و ئابىن نەبىت و فەرمانى خوائى گەرە نەبىت، چۆن خوائى گەرە دەیکاتە مەرچى ەبونى ئىمان و بە نەبونى ئەو گەرانەوہش کەسەکە ئىمان لەدەست دەدات، ەروەکو دەفەرموئىت: (فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)؟! ئەگەر مەرچ نەما (گەرانەوہکە)، ئەوا بە مەرچگىراو نامىئى (ئىمان)^(۴).

جا بۆبە پىشەوا ئىبن قەبىم دەفەرموئىت: "خودا فەرمانى کردوہ بە گوئپرايەئى خۆئى و گوئپرايەئى پىغەمبەرەکەئى، وە کردارەکەئى دووبارە کردوہتەوہ (أَطِيعُوا)، تا ئەوہ بگەبەئىت کە گوئپرايەئى پىغەمبەرى خواﷺ واجبە بە سەربەخۆبى، بەبى ئەوئى ەرز بکرىت بەسەر قورئاندا، وە ئەگەر

(۱) واتە: گوئپرايەئى لہ چاکەو، لەو شتانەئى کە حەقى تىندا دەپىکن.

(۲) الرَّسَالَةُ (ص: ۸۱).

(۳) الإِحْكَامُ فِي أَصُولِ الْأَحْكَامِ (۱/ ۱۰).

(۴) بنەمايەکى نوسولئى بە، دەبەتت: (إِذَا فُقِدَ الشَّرْطُ فَقَدْ الْمَشْرُوطُ).

فەرمانی کرد ئەوا گوێرایه‌لی واجب ده‌بیت به‌ره‌هایی، تیتز ته‌گهر فەرمانه‌که‌ی له‌ قورئاندا هه‌بیت یان نا، چونکه‌ ئەو قورئانی پیدراوه‌و وینه‌ی قورئانیش (له‌ ته‌شریح) له‌ گه‌لیا.

وه‌ فەرمانی نه‌کردوه‌ به‌ گوێرایه‌لی کاربه‌ده‌ستان به‌ سه‌ربه‌خۆیی، به‌ لکو کرداری (أَطِيعُوا) ی سه‌ربه‌ته‌وه‌، وه‌ گوێرایه‌لی ئەوانی له‌ گوێرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ داناو، تا ئاماژه‌بیت به‌ وه‌ی ئەوان گوێرایه‌لی ده‌کرین به‌ شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌ر یه‌کیک له‌وان فەرمانی کرد به‌ گوێرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەوا گوێرایه‌لی واجبه‌، وه‌ هه‌ریه‌کیکیان فەرمانی کرد به‌ پیچه‌وانه‌ی ئەوه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷻ هیناویه‌تی، ئەوا هیچ گوێرایه‌لیه‌ک نیه‌ بۆی، هه‌ر وه‌ک به‌ سه‌حیحی هاتوه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷻ، که‌ فەرمویه‌تی: (لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ). واته‌: گوێرایه‌لی نیه‌ بۆ هیچ دروستکراوتیک له‌ سه‌ریچی دروستکه‌ر. وه‌ هه‌روه‌ها فەرمویه‌تی: (إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ)، واته‌: گوێرایه‌لی کردن ته‌نیا له‌ چاکه‌دایه‌" (1).

جو مری دووم له بلاگه قوم ئاینه کان: کۆملاه ئایه تک ده لاهت ده کن

له سه مر بوونی وه حی له دهر وهی کتیب

نه یارانێ سوننه ت نکۆلی شه وه ده کن که وه حی هه بیته بو پیغه مبه ران له دهر وهی کتیبی ئاسمانی، وه ته نیا بر وایان به وه حی هه یه له کتیبدا، وه شه مه ش زۆر روونه له قسه و نووسیناندا، وه هه رکه س بایه خی دابیت به بابه ته کانیا ن بو ی روانییت شه وه ده زانیته، وه شه م وته یه ده که نه به هانه بو گه یشتن به دهره نجامیک، شه ویش: کورت کردنه وهی وه حی له قورئان و ئینکاری کردنی له فهرموده کانی پیغه مبه ر ﷺ دا.

وه له م باسه دا شه م بنچینه یان هه لده وه شه یینه وه، چه ندین ئایه ت ده هی نین له قورئانی پیرۆز که پیچه وانهی وته ی شه وانهره تی ده کاته وه.

ئایه تی یه که م: (ئایه تی: 67-71) له سوره تی به قه ره:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُؤًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْئَهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبِّحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ﴾ (البقرة: ٦٧ - ٧١)

له م ئایه ته پیرۆزانه دا ده لاله تی زۆر روون هه یه له سه مر شه وهی که وه حی خودایی هه یه بو پیغه مبه ران له دهر وهی کتیبه کانیا ن، هه روه ک ده یینین که گه له که ی موسا ده یگه رپننه وه و پرسیا ری لیده که ن جار له دوای جار تا سیفاتی مانگا که روون بکاته وه، وه پیغه مبه ر موساش -سه لامی خوای له سه رییت- هه واییان پی ده دا له خوای گه وره وه جار له دوای جار، وه له گه له شه مه ش خیتابی خوای

گه وره له گه ل پیغه مبه ر موسا باس نه کراوه له کتیبه دابه زینراوه که، وه هه والدانه که شیان به راسته وخو بووه، یان به ریگه یه که له ریگه کانی وه حی.

نایه تی دووه م: (نایه تی: 51-53) له سوره تی شورا:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُوَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥١﴾ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾

(الشوری: ٥١ - ٥٣)

ئه گه ر وردیینه وه له م نایه ته ئه وا په ی ده به یین به چه ندین نه ینی وه حی په روه ردگار، له گه ل زانینی جو ره کانی، له نایه تی یه که مدا خودای گه وره باسی ئه وه ده کات که بریارو فهرمانه کانی ده نی ریت به چه ندین ریگه: یان ئه وه یه به ریگه ی وه حی راسته وخو، ئه ویش یان له ریگه ی خه وه ده بی ت، یان له پشت په رده وه، وه که قسه کردنی له گه ل پیغه مبه ر موسا گوئی له وه ی خودا بووه به شتانی که به بی ئه وه ی له ته وراتدا هاتی ت، وه ئه م دوو جو ره ته واو سه ریج و راشکاون له باره ی ئه وه ی که وه حی له ده ره وه ی کتیبیش ده بی ت.

وه ریگه ی سییه میش ئه وه یه فریشته ی وه حی ده نی ریت، وه که ده فهرمویت: (أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ).

له م نایه ته په روزه دا خودای گه وره باسی چه ندین جو رو شیوه ی وه حی ده کات، ئه مه ش هه ر وه که ئه وه یه که گه ر دراوه ته وه له پیشه وا زه ری ه وه که په رسیاری لی کراوه ده ربه ریه ی وه حی، ئه ویش فهرمویه تی: وه حی ئه وه یه که خودا ده نی ریت بو یه کتیک له پیغه مبه رانی و له دلیدا جیگی ری ده کات و ئه ویش قسه ی پی ده کات و ده نی نو سی ت، ئه مه ش پی یی ده وتری ت که لامی خودا، وه هه ندیک له وه حی ش نه

قسه ی پێده کات و نه دهینوسیّت بۆ کهس، وه نه فەرمانیش ده کات به نووسینه وهی، به لام پێغه مبه ر

باسی ده کات بۆ خه لگی و پروونی ده کات وه که خودا فەرمانی پێ کرد وه به خه لگی بگه یه نیت⁽¹⁾.

وه پێشه وا رازی ورده کاریه کی جوانی کرد وه ده لیت: "نه هاتوه بۆ هیچ مرفیک که خودا قسه ی له گه ل بکات مه گه ر به سی شیوه نه بیت: یان شه وه یه به شیوه ی وه حی که ئیلهام و خستنه دله، یان له خودا هه ر وه ک خودا وه حی کرد بۆ دایکی موسا، وه له گه ل ئیبراهیم به سه رپړینی منداله که ی، وه له مو جاهد وه هاتوه: خودا زه بوری نارد بۆ داود له دلێه وه.

وه یان شه وه یه وه تی خۆی بدات به گو ییدا به بی واسته یه ک، هه ر وه ک شه وه ی وه تی خۆی دا به گو یی پێغه مبه ر موسا به بی واسته و ناویشی لیتا وه وه حی، هه ر وه ک ده فەرمو یّت: [فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ] (طه: 13).

وه یان شه وه یه خودا نێردراوێک بنی ریت له فریشته کان بۆ لای پێغه مبه ره که⁽²⁾.

ئایه تی سییه م: (ئایه تی: 41) له سو ره تی یوسف:

خودای گه وه ده فەرمو یّت: ﴿يَصْحَبِي السَّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ﴾ (یوسف: ۴۱)

له م ئایه ته ده بینن که پێغه مبه ر یوسف هه وا ل ده دات له با به تیکی غه ییی به وه پړی دلنیا ییه وه که پرو ده دات له دا هاتویه کی نزیکدا، وه ئەم هه واله ش ه یچ با سو خوا سیکی نیه له کتییکی نێردرا ودا، وه له گه ل شه وه شدا به دلنیا ییه که وه به که سه که ده لیت که شه دلنیا ییه به بی وه حی سه رچا وه نا گریت، وه شه مه ش به لگه یه کی قسه بړه له سه ر شه وه ی وه حی له ده ره وه ی کتیییش ده بیت بۆ پێغه مبه ران، واش نا بینم که سی ک هه بیت نکۆلی شه مه بکات، مه گه ر هه وه سبازیک هه وا و ئاره زوی پێش هه موو شتیک بجات.

(۱) الإِنْقَانُ لِلْسُّبُطِيِّ (۱/ ۱۶۰)، مُعْتَرِكُ الْأَقْرَانِ لِلْسُّبُطِيِّ (۲/ ۲۶۵).

(۲) مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ (۲۷/ ۶۱۱).

نایه‌تی چواره‌م: (نایه‌تی: 124) له سوره‌تی نالی عیمران:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُدْعَكُمُ رَبُّكُمْ

بِثَلَاثَةِ آئِلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ﴾ (آل عمران: ۱۲۴)

ئهم نایه‌ته به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که وه‌حی هاتوو به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له ده‌ره‌وه‌ی قورئان، چون ئهم هه‌واله هه‌والیکی غه‌بیبیه له‌باره‌ی په‌یمانیکی په‌روه‌ردگاره‌وه، ده‌بیت پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خودای وه‌رگرتبیت به‌رینگه‌یه‌ک له‌رینگه‌کانی وه‌حی، وه ئهم به‌لینه‌ی خوی گه‌وره‌ش له قورئاندا باس نه‌کرا بو پیش ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی دا له‌باره‌یه‌وه.

نایه‌تی پینجه‌م: (نایه‌تی: 187) له سوره‌تی به‌قه‌ره:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ

لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ

وَعَفَا عَنْكُمْ فَاَلْتَنَ بَشِرُوهُنَّ وَأَتَّعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ..﴾ (البقرة: ۱۸۷)

ئهم نایه‌ته به‌لگه‌یه‌کی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه له‌وه‌ی که وه‌حی و ته‌شریح له ده‌ره‌وه‌ی قورئاندا هه‌بووه، چون خوی گه‌وره به‌شپوه‌یه‌ک له قورئاندا باسی دروستی چوونه لای خیزان ده‌کات له شه‌وانی په‌مه‌زان که پیشتر قه‌ده‌غه‌کراوه، وه‌ک خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: (عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ)، وه به‌تاییه‌ت: (فَاَلْتَنَ بَشِرُوهُنَّ).

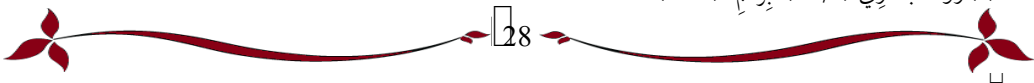
وه ئهم قه‌ده‌غه‌کردنه‌ش نابین له قورئاندا، به‌لکو له‌سه‌ر زاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌ده‌غه‌کراوه، به وه‌حی دووه‌م.

هه‌روه‌ک له سه‌حیحی بوخاری هاتوو له به‌رائی کوری عازبه‌وه: «لَمَّا نَزَلَ صَوْمُ رَمَضَانَ كَانُوا لَا يَقْرَبُونَ النِّسَاءَ رَمَضَانَ كُلَّهُ، وَكَانَ رِجَالٌ يُحُونُونَ أَنْفُسَهُمْ». فَأَنْزَلَ اللَّهُ: [عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ] (البقرة: 187) ⁽¹⁾.

واته: کاتیک رۆژووی په‌مه‌زان دابه‌زی، ئه‌وان نزیک نه‌ده‌بوونه‌وه له خیزانه‌کانیان سه‌راپای په‌مه‌زان، وه پیاوانیکیش خیانه‌تیا له نه‌فسی خۆیان ده‌کرد (به‌وه‌ی سه‌رپینچیان ده‌کرد). خودای گه‌وره‌ش ئهم

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۶/ ۲۵)، يَرْقُم: (۴۵۰۸).

ثایه تهی ناردده خواره وه: ﴿خودای گه وره ده زانیت که ئیوه خۆتانتان بو ناگیریت و (خیانهت له نه فسی خۆتان ده کهن) تۆیهی لیوه رگرتن و لیتنان خوښ بو﴾.

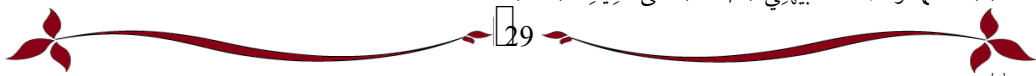
نایه تی شه شه م: (نایه تی: 27) له سوره تی فه تح:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّعْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ
الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ (الفتح: 27)

ئهم ئایه ته به لگه یه له سه ر بوونی وه حی له دهر وهی قورئان، چون پیغه مبه ر ﴿﴾ به لیئینی سه رکه وتنی دا به هاوه لانی به پشت به ستن به و خه ونه ی که بیینی بو (خه ونی پیغه مبه ران وه حی و راستین). هه ر وه ک ئه وه ی که پیشه وا به یه ه قی ده فهرمویت: "وه حی به په رتوک جبریل ده یهینا له لایه ن خودای گه وره وه، وه له خه ونیشدا هه ر وه ک خودا فهرمویه تی: (خودای گه وره خه ونی پیغه مبه ره که ی به راست خسته وه: ده چنه مزگه وتی چه رامه وه به ویستی خودا به بی هیچ ترس و دلئه راوکیه ک) (فه تح: 27). وه ئه مه ش ئه وه بوو که پیغه مبه ر ﴿﴾ بیئرا له حوده بییه چوو مه ککه له گه ل هاوه لانی به بی ترس و هه ندیکیان به سه رتاشراوی و هه ندیکێ تریان به قژ کورتی، هاوه لان له کاتی ناژده ل سه برپینی پیغه مبه ر ﴿﴾ له حوده بییه پییان وت: ئه ی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ خه ونه که ت کوانی (چی لیته ات)? خودای گه وره ش ئهم ئایه ته ی ناردده خواره وه: (خودای گه وره خه ونی پیغه مبه ره که ی هینایه جی به حقه) (فه تح: 27). تا وته ی که ده فهرمویت: (وه له پیش چووئه مزگه وتی چه رامیش سه رکه وتنیکی گه وره ی پیبه خشین)، مه به ستی سه برپینه له حوده بییه، پاشان گه رانه وه و خه یبه ریان فه تح کرد، وه پاشان عومره ی به جی هینا، وه ئه مه ش بوو به به دیه اتن و هاتنه جیی خه ونه که ی له سالی داهاتوو" (1).

(1) الأَسْمَاءُ وَالصَّفَاتُ لِلْبَيْهَقِيِّ (1/ 494)، عَلَى حَدِيثٍ: (423).

جو مری سینه له بلاگه قوم ناینه کان: کۆمله ئایه تیک که ده لالت له وه

ده کن سوننه تشریعه و، پیغه مبه ر مافی تشریعی هیه

نه یارانی سوننه ت لایان وایه که پیغه مبه ر مافی تشریعی نیه و سوننه ت به سه رچاوه ی یاسادانان هه ژمار ناکریت، وه هیچ کرداریک له کرداره کانی پیغه مبه ر مافی تشریعی نیه و ته یه که له وه سف ناکریت به وه ی تشریعه .

به لام نیمه به پیچه وانه ی ئه وه وه پرومان وایه که خوی گه وه مافی تشریعی و یاسادانانی داوه به پیغه مبه ر مافی تشریعی هیه به ویستی خودا، هه وه کۆن خودا تشریعی هیه، وه له م باسه دا له وه ده دوین که بریتیه له داننان به حوجیه تی سوننه ت و تشریعی بوونی.

ئایه تی یه که م: (ئایه تی: 29) له سوره تی ته وه:

خودای گه وه ده فه رمویت: ﴿قَتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (التوبة: 29)

شاردراوه نیه لای هیچ خاوه ن ژیرییه که قورناتی پرۆز به زمانی عه ره بی هاتوه، جا پیویسته ره چاوی زمانی عه ره بی و ریساکانی بکریت له کاتی ته فسیر کردنیا، چون پیویسته بو ته فسیری هه ره ده فیک ره چاوی ئه وه زمانه بکریت که پیی هاتوه تا ته فسیره که ته فسیریکی دروست و ریک بیته .

ئه گه ره ریسا زمانیه کامان جیه جی کرد بو ئه م ئایه ته ئه وه ده بینین که پیغه مبه ر مافی تشریعی هیه به وه کۆن خوی گه وه شت حه رام ده کات، چون جیگه ره له زمانی عه ره بیده: (الْعَطْفُ يَقْتَضِي الْمَعَايِرَةَ)⁽¹⁾، واته: عه تف بو جوداییه، یان عه تف جودایی ده خوازیت.

(1) فتح القدیر لابن ائمام (۲۲۰/۱۰)، و الکوکب الدرئی للإسنوی، ص: (۳۹۷)، والبحر المحیط للزرکشی (۳/ ۳۲۴)، و إرشاد الفحول (۱/ ۳۴۴)، وحاشیة العطار علی شرح المحلی علی جمع الجوامع (۱/ ۴۹۵)، مفاهیج العیب للرازی (۳/ ۵۸۸)،

عه تفی خاس له سه ره عام به دهره له م یاسایه .

له پریگه یه ئه م عه تغه وه ده زانین که خودای گه وه مافی ته حریم کردنی بو خوی باسکردووه، عه تفی ته حریمیکی تریشی کردووه ته سه ر بو پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، وه ئه م شیوازه وا ئه خوازیت، که ته حریمی دووهم جودابیت له وه ی یه که م.

نونه یه که ده هینینه وه بو نزیك کردنه وه تیگه یشتنی ئه م ریسایه وه ده لێین: (جَاءَ مُعَلِّمٌ وَمُهَنْدِسٌ)، واته: مامۆستایه که و ئه ندازیاریک هات. جا ئه گه ر ئیمه وتمان (مامۆستا) یه که، پاشان (ئه ندازیار) مان عه تف کرده سه ری، ئه م ئوسلوبه واده خوازیت که سی دووهم که هه لگری پیشه ی (ئه ندازیاریتییه) جودابیت له که سی یه که م، که هه لگری پیشه ی (مامۆستایه تی) یه.

هه ر له بهر ئه مه یه پیشه وا رازی به ره همه تبتت ده فەرمویت: (وَلَا يُجْرَمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ): دوو وه جهی تپدایه: یه که م: ئه وان ئه و شتانه حه رام ناکه ن که له قورئان و سونه تی پیغه مبه ره (ﷺ) حه رامکراوه...⁽¹⁾.

نایه تی دووهم: (نایه تی: 157) له سوره تی ئه عرفاف:

خودای گه وه ده فەرمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الأعراف: 157)

ئه م نایه ته پیرۆزه ته وا که ره ته فسیر که ری نایه ته که ی پیشووه به شیوه یه کی زۆر روون و ناشکرا، چون خوی گه وه به یانی ده کات که ئه و جیاوازیه ی نه یارانی سونه ت ده یکه ن له نیوان (نه بی) و (ره سول)، جیتی نایه ته وه له ژیر هه یج بنه ماو ریسایه کی قورئانی.

(1) مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لِلرَّازِيٍّ (١٦/٢٥).

ئەوان دەلێن: موحه مەد دوو سیفەت هەلەدە گریت، سیفەتی پەيامبەریتی (رەسول)، ئەمە بریتیه له قورئانی پیرۆزو گەیانندی، وه لیژەدا مەعسومە. بەلام له سیفەتی (نبوت) دا ئیجتیهاد دەکات و دەکریت هەله بکات و بۆی راست بکریتەوه.

بەلام دەبینین خودای گەوره هەردوو سیفەتەکە ییکهوه کۆکردوو هەوه له نایه تیکداو له یهک کاردا، که ئەویش (تەشریح و ئەحکامه) (هەلالکردن و هەرامکردن)، له گەل (لادانی قورسی و بارگرائیهک که له سەر ئومەتانی تر هەبووه).

نایه تی سییه م: (نایه تی: 158) له سورەتی ئەعراف:

خودای گەوره دەفەر مویت: ﴿قُلْ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمَّا مَنُؤَا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ آلَنِّي الْأُمِّي الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَاتَّبَعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (الأعراف: ١٥٨)

ئەم نایه ته ئەو جیاوازی کردنە ی نەیارانی سوننەت هەلەدە وه شیئیتەوه، چون خوی گەوره هەردوو سیفەتی نبوت و ریساله کۆدە کاتەوه له یهک کاتدا، وه ئەگەر ئەم تەفریقەش ڕەت کرایه وه ئەوا نیوه ی گومانە که یان هەلەدە وه شیئیتەوه، وه له نایه ته کانی پێشوش بە لگە ی راشکاو (الدلیل الصریح) هەبوون له سەر ئەوه ی پێغه مبه ر ﷺ بۆی هەیه تەشریح بکات.

له راستیدا ئەم سئ نایه ته به سن بۆ ڕەت کردنە وه وه هەلۆه شانندنە وه ی وتە ی نەیارانی سوننەت و ئەوانە ی که دەلێن سوننەت تەشریح نیه، جا بۆیه پێشەوا شه وکانی دەلێت: "بزانه که هەموو ئەوانە ی قسه یان وه رگه راوه له زانایان کۆکن له سەر ئەوه ی سوننەت سه ربه خۆیه له تەشریحی ئەحکام و وه قورئان وایه له هەلالکردنی هەلال و هەرامکردنی هەرام" (1).

وه هەروه ا ده لیت: "وه محاسن جیگه ی بونی حوجیه تی سوننەت و سه ربه خۆبوونی له تەشریح، پیوستیه کی دینییه و ته نیا که سیکن نکۆلی لیده کات که هیچ به شیکی له ئیسلام نیه" (2).

(١) إِشَادُ الْفُحُولِ لِلشُّوْكَانِي (٩٦/١).

(٢) إِشَادُ الْفُحُولِ لِلشُّوْكَانِي (٩٧/١).

جوړی چوارم له بلاگه قومر ثانیه کان: کوملله نایه نیک له سمر نه وهی که

فهرمانی پیغمبر ﷺ فهرمانی خوی گهوره، تشریحی تشریحی خودایه:

لیردها کوملله نایه نه قل ده کهن که پیغمبر خوی ﷺ به راست ده خاتوه له تشریح و بریاره شه رعیه کانیداو به تشریح و بریاری خوی گوره له قه له م ددات، وه هر نه ویش فهرمانی پیداوه و تشریحی کردوه، وه نه مهش نه وه درده خات که وه حی کورت نه کراوته وه له قورثانی پیروزدا به تهنها، به لکو سرچاویه کی تری وه حیمان هیه، که سوننه تی پاکي پیغمبر ﷺ.

نایه تی یه که م: (نایه تی: 5) له سوره تی حشر:

خودای گوره ده فهرموت: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِّن لِّينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَىٰ أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ

اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ﴾ (الحشر: 5)

ثم نایه ته به لگه یه له سمر نه وهی که وتو کرده وهی پیغمبر ﷺ که په یوه سته به نایینه وه تشریح و له لایه ن خودای گوره هاتوه، چون خوی گوره فهرمانی پیغمبر ﷺ به برینی خورماکان داناوه له جی خوی فهرمان و ریگه پیدانی خوی، هر وه ک ده فهرموت: (فَبِإِذْنِ اللَّهِ)، واته: به فهرمان و رازی بوونی خودای گوره بووه.

هیچ که سینک ناتوانیت نکولی لهم ده لاله ته به هیزه بکات، مه گهر که سیکی ده مارگیری هیچ له بارا نه بوو، چون خوی گوره هم بریاره له قورثاندا نه نارودوه، به لکو به ریگه یه کی تر نارودیته تشریح و نه وهی که پی دلیین وهی دوهم.

هنديک له نه یاران هوليانداده نيزن له وتی خوی گوره: (فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ)

ته فسیر بکن به نيزنی که ونی، واته: خوی گوره ویستویته وک قه در، نه ک وه شه ریعته و ریگه ی پی بدا، یانی نه وهی که پرویداوه خودا فهرمانی پی نه کردوه. وه خاوه نی (تاوانی بوخاری) و هنديکی تر هم قسه یه ده کهن، به لام هر بهم نایه ته قسه که یان پوچله کرده وه.

ته‌فسیره‌که‌یان زۆر دووره له راستی و ته‌فسیریکی به‌تاله، چون کۆتایی ئایه‌ته‌که ره‌تی ده‌کاته‌وه، کاتیك ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَلْيُخْزِي الْفَاسِقِينَ﴾، واته: خوی گه‌وره فه‌رمانی بی کرد تا جوهره‌کان سه‌رشۆر بکات.

بۆ په‌سه‌ره‌تی که‌یه‌یه په‌سه‌ره‌تی بکات له نه‌یارانی سونه‌ت و په‌خه‌یان لی‌بگه‌ریت: باشه نه‌گه‌ر به رازی بوونی خوی گه‌وره نه‌بووه و په‌نگه په‌دانه‌که به واتای قه‌ده‌ره، نه‌ی بۆچی خوی گه‌وره کاره‌که ده‌کاته مایه‌ی سه‌رشۆری جوهره‌کان و لامی ته‌علیل (که بۆ هۆکاره) ده‌خاته سه‌ر کرداره‌که ﴿وَلْيُخْزِي الْفَاسِقِينَ﴾!؟

په‌سه‌ره‌تی و رازی ده‌فه‌رمویتی: "گه‌ر داوه‌ته‌وه کاتیك په‌یغه‌مه‌به‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد به برین و سووتاندنی خورماکان، وتیان: نه‌ی موحه‌مه‌د تۆ وه‌ختی خوی په‌یگه‌ریت ده‌کرد له خراپه‌کاری له‌سه‌ر زه‌وی، باشه چیه برینی خورما و سووتاندنی؟ نه‌مه‌ش له‌سه‌ر دلی ئه‌یمانداران قورس بو، ئه‌تر نه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی.

وه مانا‌که‌ی: خوی گه‌وره په‌یگه‌ی داوه به‌مه، تاوه‌کو رقی بی باوه‌ران توندتر به‌ییت، وه ئاهو هسه‌ره‌تیان چه‌ند قات به‌ییت به سووتانی خۆشه‌ویسته‌ترین مایان له‌لایه‌ن دوژمه‌نه‌کانیانه‌وه" (1).

وه په‌سه‌ره‌تی و ئالوسی ده‌فه‌رمویتی: "به‌ینه‌وه‌یان و هه‌یشتنه‌وه‌یان، به فه‌رمانی خوی گه‌وره‌بووه که په‌یتانی گه‌یاندوه له په‌یگه‌ی په‌یغه‌مه‌به‌ره‌که‌یه‌وه" (2).

تا لیه‌وه ده‌رک به وه‌لامی نه‌و په‌سه‌ره‌ته‌که‌یه‌یه: بۆچی زانیانی ته‌فسه‌ر په‌یکایانه‌وه ده‌په‌یکن، وه نه‌یارانی سونه‌ش هه‌له‌یه‌یان کرد و هه‌له‌ ده‌که‌ن.

ئایه‌تی دووه‌م: (ئایه‌تی: 142-143) له سوهره‌تی به‌قه‌ره:

خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویتی: ﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمْ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ

(1) مَفَاتِيحُ الْعَيْبِ (٢٩/٥٠٥).

(2) رُوحُ الْمَعَانِي لِلْأَلُوسِيِّ (١٤/٢٣٧).

مِمَّن يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَعُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿البقرة: ١٤٢ - ١٤٣﴾

ئەم ئایەتانه هەر وەك هەورە بروسكە وایە بۆ نەیارانی سوننەت، چون پێغەمبەر ﷺ بە پروادارانى فەرموو: خودای گەورە قیبلەى گۆزپووە، وە ئەم حوكمه له قورئانى پەرۆز هیچ باسیكى نەبوو، جا ئەگەر وەتى پێغەمبەر ﷺ له ئاییندا حوجه نەبیت، ئەوا هاوێلان شوین پێغەمبەر ﷺ نەدەكەوتن راستەخۆ، بەلكو داواى ئایەتتێکیان لێدەکرد (بە پێوهرى نەیارانى سوننەت)، بەلام ئیمانداران ئەوەیان نەکرد چون دەیانزانى فەرمايشته‌كانى پێغەمبەر ﷺ نایینەو خیرا شوینی كەوتن بى چۆن و چون، وە ئەوانەى كە رەخنەیان گرت بریتى بوون له هاوێل بریاردەران و دوورپووان بە تەنیا!

وہ هەر وەها دەبینین خودای گەورە حوكمه‌كه دەداتە پال خۆى، لەگەڵ ئەوەى كە لە قورئانیش باس نەكراوە، وە دەفەرمویت: (وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ)، واتە: ئێمە ئەو قیبلەیه‌مان دانەنا كە تۆ لەسەریتى ئیلا لەبەر ئەوە نەبیت كە بزاین (تاقیبان بكه‌ینه‌وه‌و بۆ خۆشیان دەرکەویت) كى یه شوین پێغەمبەر دەكەویت، وە كیش پشت هەلدەكات). وە هەر وەها دەبینین خودای گەورە ئەم بریارەى كردووە بە تاقیکردنە‌وه هەر وەك دیارە لە رووكەشى ئایەتەكە، وە دوابە‌دواى ئەوەش ناماژە بە‌وه دەكات، كە ئەو تاقیکردنە‌وه‌یه زۆر قورسە مەگەر بۆ كەسیك كە خودا هیدایەتى داوه.

پاكی و بیگەردی بۆ خودا چەندە خەلك هەن كە بانگە‌شەى ئیسلام دەكەن و لەم تاقیکردنە‌وه‌یه رزگاریان نەبووه لەم رۆژگارەى خۆماندا؟ هەر خواى گەورەیه پشت و پەنا.

جوړی پینجه له بلاگه قوم نایه کان: کو ماله نایه تیک که پیوستان به

ته فسیری پیغه مبهه ﷺ بو نرانی مانا که ی

نه یارانی سوننه ت ده لاین: له گهل قورتاندا پیوستان به شتیکی تر نیه، هر بویه هه ستان به رت کردنه وهی سوننه ت و نه و هه والانه ی پیمان گه یشتووه له پیغه مبهه ﷺ و هاو ده لانیه وه، به بی بایه خدان به وهی که زور نایه ت هیه مانا که ی نازانین به بی ته فسیری پیغه مبهه ﷺ، هر وه ک چون کو ماله تیک وشه ی قورتان هیه زانینی مانا که ی مه حاله به بی پشت به ستن به راقه ی پیغه مبهه ﷺ، لیړه دا کو ماله تیک نمونه ده خهینه روو به ویستی خوی گه وره.

نایه تی یه که م: (نایه تی: 38) له سوره تی مانیده:

خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (المائدة: 38)

نه گهر سهیری نایه ته که مان کرد ده بینین باسکردنی ده ست و فه رمانکردن به برینی موتله قو ره هایه، وه نه گهر بروانین بو پروو که شی ده قه که ده لاله ت ده کات له برینی ته وای ده سته که، به لام سوننه تی پیغه مبهه ﷺ باسی کردووه و روونی کردووه ته وه که له مه چه کدا ده بردریت، وه جیبه جی کردنی هاو ده لانیس له سه ر نه مه هاتووه، جا نه گهر نه گه ریینه وه بو ته فسیری پیغه مبهه ﷺ و جیبه جی کردنی هاو ده لان نه و مانای نایه ته که نازانین و لی تی تینا گه یین وه ک خوی.

به لام نه یارانی سوننه ت له مړو دا تینکاری برین ده که ن به هه موو شیوه یه ک و پروایان پیی نیه، وه له کتیبی (الْحَيَاةُ عَلَى الشَّافِعِيِّ) گفتوگو مان له گهل کردوون.

نایه تی دووه م: (نایه تی: 23) له سوره تی نیسا:

خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ فَإِن لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

وَحَلَّلِيلُ أَبْنَائِكُمْ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿النساء: ٢٣﴾

لهم نایه ته پیرۆزه دا خودا باسی ئه و ئافره تانه ده کات که دروست نیه هاوسه رگه ی بیان له گه لدا
 بکریت به شیوه ی ته فسیل، پاشان له نایه تی دواتر دا ده فەرمویت بیجگه له مانه هه مووی چه لاله:

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ
 لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَفِحِينَ﴾ (النساء: ٢٤)

به لام لیژدها پرسیاریک دیته پێشه وه: بۆچی هه موو ئوممت سه ده له دوای سه ده کۆکن له سه ر
 چه رامی کۆکردنه وه ی ئافره ت له گه ل پوری، یان میمکیدا؟

وه لامه که پروونه: له بهر ئه م فەرمووده ی پێغه مبه ره ﷺ که هاتوه له هه ردوو کتیبی سه حیج، له
 ئه بو هوره یروه خوی لی رازی بیته: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَعَمَّتِهَا، وَلَا بَيْنَ
 الْمَرْأَةِ وَخَالَتِهَا»⁽¹⁾.

واته: ئافره ت کۆناکریتته وه له گه ل خوشکی باوکیدا، یان له گه ل خوشکی دایکیدا.

نایا ئه مه ته شریعیکی ئاشکرا نیه که له قورئانی پیرۆزدا باس نه کراوه، یان ته خسیس کردنی
 عامیکی قورئان؟ به هه ر یه کێک له م دوانه پیوستمان به فەرمووده و حوجیه تی هه یه، بۆ تیگه یشتنی
 قورئانی پیرۆز.

ئه گه ر نه یاری سوننه ت دانی نا به م حوکمه دا ئه و ده بیته ملکه چبیت بۆ سوننه ت، یان بریاری
 گومرپایه تی ئوممت بدات له سه رده می پێغه مبه ره وه ﷺ تاوه کو سه رده می ئه مپرومان، ئه گه ر ئه مه شیان
 کرد ئه و هیه چ عیسمه ت و پارێزراویه ک نامینیته وه بۆ قورئان له نیوان ئوممه تیکدا که گومراو
 گومراکه ربووه به درێژایی هه زاو چوارسه دو ئه وه نده سال.

ته نیا ئه م وته یه به سه بۆ په کخستنی نه یارانی سوننه ت و گومانه کانیان چون رینگا ده کاته وه بۆ
 گوماخستنه سه ر پارێزراوی قورئان، چونکه قورئان هاتوه بۆ ئیمه له رینگه ی ئه وانه وه، ئیتر ئه گه ر

(1) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (١٢ / ٧) بِرَقْم: (٥١٠٩)، وَمُسْلِمٌ (١٠٢٨ / ٢) بِرَقْم: (١٤٠٨).

ئەوان گومرپاين، ئای له دلخۆشی دوژمنانی قورئان و ئیسلام و هاوێلان به وێنە ی ئەم جوړه بانگه شه زیانبه خشه پوتانه.

خودای گه وړه خۆی ته و فېق د ه دات بۆ راستی و هیدایه تده ره بۆ ریگی راست.

نایه تی سییه م: (نایه تی: 11) له سوره تی نیسا:

خودای گه وړه ده فەرمویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ..﴾

(النساء: ۱۱)

ئەم نایه ته واجییتی میرات و حەقی میراتبەران پوون ده کاتوه به شیوه یه کی گشتی، له گه ل ئەوه ی ئیمه هه موو ده زانین که سوکاری پیغه مبه ران میرات نابەن، وه مال و سامانه که یان ده کړیته خپرو نادریته که سو کاریان وه که میرات، هه روه که هاتوه له دایکی ئیمانداران عایشه وه: **أَنَّ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ ﷺ حِينَ تُوْفِّي رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، أَرَدْنَ أَنْ يَبْعَثَنَّ عُمَانَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ يَسْأَلُهُنَّ مِيرَاتَهُنَّ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: أَلَيْسَ قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تُورَثُ، مَا تَرَكَنَا صَدَقَةً»^(۱).**

واته: کاتیک پیغه مبه ری خوا ﷺ وه فاتی کرد، خپزانه کانی عوسمانیان ناردە لای ئەبو بە کر داوای میراتیان کرد، عایشه فەرمووی: ئایا پیغه مبه ر ﷺ نه یفه رموو: میرات جی ناهیلین، ئەوه ی جیمان هیشت ده کړیته سه ده قه.

ئایا ئەمه ته خسیس نیه بۆ عامیکی قورئانی و ئومه تیش وه ریان گرتوه و قه بولیان کردوه، وه خیلافیشی له سه ر نه بووه تا ئەمڕۆمان؟ به لام هیچ سه یر نیه ئەگه ر نه یارانی سوننه ت بین و ئەمه ش رده ت بکه نه وه له به ر ئەوه ی له گه ل هه وایان یه که ناگریته وه^(۲).

نایه تی چواره م: (نایه تی: 196) له سوره تی به قه ره:

(۱) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۱۵۰ / ۸) بِرَقْمٍ: (۶۷۳۰)، وَمُسْلِمٌ (۱۳۷۹ / ۳) بِرَقْمٍ: (۱۷۵۸).

(۲) لەم فەرمووده ی پێشوو هه لۆیستیکی زۆر سه رسوپه ئنه رو دیندارانه ی دایکی ئیمانداران عایشه ده رده که ویت، که فەرمووده ی پیغه مبه ر (سه لات و سه لامی له سه ربیت) ناشاریته وه ده یگه یه نیت ئەگه رچی له زبانی دنیایی خۆشییت و مه حرومی بکات له میرات، خودای گه ورت لێ رازیبیت ته ی راستگۆی کچی راستگۆ. ئەمانه هه لگری فەرمووده کان و گه یه نه رین.

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأْتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ ۖ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ..﴾ (البقرة: 196)

ئهم ئایه ته موجه له و پیوستی به روونکردنه و دیه، له بهر ئه وهی نه ئه نلذهی رۆژوو، نه خپرو، نه نوسوک نازانین چیه، جارې ههر له بنه رتدا نویت خزی چیه؟ نوسوک چیه؟ ئوممت له کوئی به بیان و روونکردنه وهی ئهم شتانهی وەرگرت؟ به بی گومان هه موو کۆکین له سه ری و له فهرموده مان وەرگرتوه نه وه له دواى نه وه.

له سه حیجی موسلیما له عه بدولای کوری مه عقیله وه هاتوه فهرمویه تی: قَعَدْتُ إِلَى كَعْبٍ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: [فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ] (البقرة: 196)؟ فَقَالَ كَعْبٌ: نَزَلَتْ فِيَّ، كَانَ بِي أَذًى مِّن رَّأْسِي، فَحَمَلْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالْقَمْلُ يَتَنَازَرُ عَلَى وَجْهِي، فَقَالَ: «مَا كُنْتُ أَرَى أَنَّ الْجُهْدَ بَلَغَ مِنْكَ مَا أَرَى أَلْحَدُ شَاءَ؟» فَقُلْتُ: لَا، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: [فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ]، قَالَ: «صَوْمٌ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، أَوْ إِطْعَامُ سِتَّةِ مَسَاكِينَ نِصْفَ صَاعٍ، طَعَامًا لِكُلِّ مَسْكِينٍ»، قَالَ: فَنَزَلَتْ فِيَّ خَاصَّةً، وَهِيَ لَكُمْ عَامَّةٌ⁽¹⁾.

واته: دانیشتم لای که عه له کاتی کدا له مزگهوت بوو، پرسیارم لیکرد ده باره دی ئهم ئایه ته: (فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ) (به قه ره: 196). واته: فیدییه یان له سه ره له رۆژوو یان خیر یان سه ری پین. که عه و تی: دابه زیوه له سه ر من، سه رم نازاری هه بوو، بردمیانه لای پیغه مبه ر ﷺ و ئه سپی داباریبویه سه ر دهم و چاوم، فهرمووی: نه مزانیوه بارگرنیت گه شتوه ته ئه وهی که ده بیسینم، ئایا و لاخینک شک ئه بهیت - بو سه ری پین-؟ وتم: نه خیر. ئیتر ئهم ئایه ته دابه زی (فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ). فهرمووی: رۆژوو سی رۆژ، یان خواردنی شهش فه قیر به نیو ساع خواردنی ههر هه ژاریک. فهرمووی: دابه زیوه له سه ر من به تاییهت و بو ئیوه شه به گشتی.

ئایه تی پینجه م: ئه و ئایه تانه ی وشه ی (الصوری) تیدییه :

(□) رَوَاهُ مُسْلِمٌ (861/2)، بِرَقْمِ: (1201). □

خودای گه‌وره ده‌فهرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ
كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ﴾ (الأنعام: ۷۳)

وه ده‌فهرمویت:

﴿وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا﴾

(الكهف: ۹۹)

وه ده‌فهرمویت:

﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ (طه: ۱۰۲)

ده‌بینین که وشه‌ی (الصُّور) له قورئاندا چهن‌دین جار باسکراوه^(۱)، وه ماناکه‌ی نازانین مه‌گه‌ر له‌پرئگه‌ی ته‌فسیری پیغه‌مبه‌روه^(۲)، ئایا نه‌زانینی مانای وشه‌یه‌ک که ئەم هه‌موو جار هاتنیت ناینته تانه به‌سه‌ر کتیبی خوی گه‌وره‌وه؟

هه‌موو ئومه‌ی ئیسلامیش کۆکن له‌سه‌ر ته‌فسیری ئەم وشه‌یه به‌بی خیلاف، باشه ناوتریت ئەم کۆراییه له‌کویوه هات؟ ئایا سه‌رچاوه‌که‌ی سوننه‌ت نیه؟

بیگومان سوننه‌ت ئەم مانایه‌ی روون کردووه‌ته‌وه وه‌ک هاتوو له‌عه‌بدولای کوری عه‌مه‌روه فهرمویه‌تی: **قَالَ أَعْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الصُّورُ؟ «قَالَ قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ»**^(۲).

واته: ده‌شته‌که‌یه‌ک وتی ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا^(۳) صور چیه؟ فهرمووی: قه‌رنیکه (وه‌ک بوق) فوی بیا ده‌کریت.

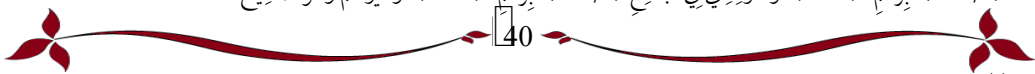
وه زۆر وشه‌ی تر هه‌یه که به‌بی ته‌فسیری پیغه‌مبه‌ر^(۴) ماناکانی نازانریت، وه‌ک باسکراون له‌کتیبه‌کانی غه‌ریبی قورئان و زانسته‌کانی قورئان، به‌لکو هه‌ندیک له‌زانایان کتیبی تاییه‌تیان له‌سه‌ر ته‌فسیری پیغه‌مبه‌ر^(۵) نووسیوه، وه‌ک: **(تَفْسِيرُ ابْنِ أَبِي حَاتِمٍ) و (تَفْسِيرُ عَبْدِ بْنِ حُمَيْدٍ) و (تَفْسِيرُ**

(۱) باسکراوه له: (المؤمنون: ۱۰۱)، (النمل: ۸۷)، (یس: ۵۱)، (الزمر: ۶۸)، (ق: ۲۰)، (الحاقة: ۱۳)، (النبا: ۱۸).

(۲) رواه أحمد في المسند (۱۱/۵۳)، برقم: (۶۵۰۷)، والدارمي في السنن (۳/۱۸۴۴)، برقم: (۲۸۴۰)، وأبو داود في السنن

(۴/۲۳۶)، برقم: (۴۷۴۲)، والترويدي في الجامع (۴/۱۹۸)، برقم: (۲۴۳۰)، وغيرهم وهو صحيح*.

ابن مَرْدَوَيْهِ) و (تَفْسِيرُ الطَّرِيّ)، وه بیجگه لهم کتیبانهش، وه هروهها له کتیبه کانی سوننه،
بایکی تاییهت ده بینن له سهر ته فسیری پیغه مبهَر عَلَيْهِ السَّلَام و فهرموده کانی تاییهت به ته فسیری تیدا باس
ده کهن، ههرکهس زیاده ی بویت ده توانیت بگه ریته وه بوئه و کتیبانه.

جوړی شه شم له بلاگه قوم نایه کان: کومله نایه تیک پیوستمان به

هوکاری هاتنه خو امر هو میانه، بومرانی مانا کانیان.

نه یارانې سوننه دهلین: قورناتمان به سهو له گه لیدا هیچ شتیکی ترمان ناویت، وه تم قسه یه شیان کردو و ته هوکار بو ره تکر دنه وهی هه موو سوننه، به بی نارودانه وه بو نه وهی که پیوستمان به روونکردنه وهی پیغه مبه ر ﷺ، و نهو دؤخه یه که نایه ته که ی تیدا دابه زیوه.

جا له م جوړه یان هه ندیک نایه نه قل ده که ین که مانا که ی نازانریت به دیاریکراوی، یان به شیک له مانا که ی نیلا دوا ی زانینی هوکاری هاتنه خو اره وه که ی نه بیته.

نایه تی یه که م: (نایه تی: 3) له سوره تی ته حریم:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَإِذْ أَسْرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضُهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ﴾ (التحریم: ۳)

تم نایه ته ده لالهت ده کات له سهر حوجیه تی سوننه به دوو ده لاله ی روون، نه وانیش:

یه که م: خوی گه وره له سهر زمانی پیغه مبه ره که ی ﷺ ده فهرمویت: (نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ)، واته:

(خودای زانای کارزان هه والی پیدام) له وه لامی یه کیک له خیزانه کانیدا، جا نه وهی سهرنج راکیشه لیردها نه وه یه که تم هه واله له قورناتماند باس نه کراوه، نه مهش به لگه یه له سهر نه وهی ریگه یه کی تر هه یه پیغه مبه ر ﷺ وهی بو دیت لییه وه له دهره وهی قورناتی پیروز.

دووم: تم نایه ته ته فسیره که ی نازانریت، مه گهر له ریگه ی هوکاری دابه زینه که یه وه نه بیته، وه نه مهش له کتیبه کانی فهرموده و ته فسیردایه، جا نه گهر نه یاران بیانوهی کتیبه کانی فهرموده و ته فسیر له ناو بدن، نهوا هه ولی له ناودانی ته فسیری چهن دین نایه تی قورناتمان ددهن، چون نیمه پیوستمان به ته فسیری پیغه مبه ر ﷺ و نهو دؤخه یه که نایه ته که ی تیدا دابه زیوه، بو نه وهی بگه ین به ته فسیریکی راست و دروست.

نایه‌تی دووهم: (نایه‌تی: 188) له سوهرتی نالی عیمران:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (آل عمران: ۱۸۸)

ئه‌گه‌ر ورد بینه‌وه له‌م نایه‌ته ئه‌وا خۆمان له‌به‌رامبه‌ر کێشه‌یه‌کی گه‌وره ده‌بینینه‌وه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: هه‌ر که‌سی‌ک که‌ز بکات ستایش بکری‌ت له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی ئه‌وا ده‌چێته دۆزه‌خه‌وه، وه ئه‌م کێشه‌یه‌ش نار‌ه‌وێته‌وه تا هۆکاری دابه‌زینه‌که‌ی نه‌زانین، به‌لام ئه‌گه‌ر هۆکاره‌که‌مان زانی دوا‌ی ئه‌وه کێشه‌یه‌ک نامینی‌ت و ده‌ر‌ه‌وێته‌وه، هه‌ر وه‌ک مه‌روانی خه‌لیفه له‌لای بوو به‌ کێشه‌و ئین عه‌باس بۆی روون کرده‌وه، وه‌ک هاتووه له‌ بوخاری و موسلیم: عه‌لقه‌مه‌ی کور‌ی وه‌قاس هه‌والی داوه، که‌ مه‌روان به‌ ده‌رگا‌وانه‌که‌ی وت: برۆ ئه‌ی رافیع بۆ لای ئین عه‌باس و بل‌ی: ئه‌گه‌ر هه‌موومان دل‌خۆشبین به‌وه‌ی پێیمان دراوه، وه پێمان خۆشبوو سوپاس بکری‌ن له‌سه‌ری و سزا بدری‌ن، ئه‌وا هه‌موومان سزا ده‌دری‌ن. ئین عه‌باس فەرمووی: ئه‌مه‌ چ په‌یوه‌ندیه‌کی به‌ ئیوه‌وه هه‌یه (یانی ئیوه‌ ناگری‌ته‌وه)، پێغه‌مبه‌ر ﷺ جوله‌که‌ی بانگ کردو پر‌سیاری لێ‌کردن ده‌رباره‌ی شتی‌ک، ئه‌وانیش شار‌دیانه‌وه‌و شتی‌کی تریان پێ‌وت، وه داواشیان کرد که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ سوپاسیان بکات ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ی پێیان وتوو، وه دل‌خۆشبوون به‌وه‌ی شار‌دیانه‌ته‌وه، پاشان ئین عه‌باس ئه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ (آل عمران: 187). هه‌روه‌ها ئه‌مه‌ تا ده‌فه‌رمویت: ﴿يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾^(۱).

جا لێ‌روه‌وه‌ ده‌زانین که‌ نایه‌ته‌که‌ ده‌رباره‌ی که‌سی‌ک ده‌دو‌یت که‌ حال‌ی وه‌کو حال‌ی یه‌هوده‌، یان حال‌ی وه‌کو حال‌ی دو‌ورو‌وانه‌ له‌م رو‌وه‌وه‌، وه‌ گشت‌گیر نیه‌ بۆ هه‌ر که‌سی‌ک که‌ که‌ز بکات سوپاس بکری‌ت.

نایه‌تی سێیه‌م: (نایه‌تی: 40) له سوهرتی ته‌ویه:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيًا أَتْنَبِينَ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ (التوبة: ۴۰)

(۱) رَوَاهُ الْجَاهِلِيُّ (٤٠/٦) بِرَقْم: (٤٥٦٨)، وَمُسْلِمٌ (٢١٤٣/٤) بِرَقْم: (٢٧٧٨).

ئەگەر لە ڕینگە ی فەرمووده وه نه بیئت چۆن زانیمان ئەو کەسە ی له گەڵا پیغە مبهەر ﷺ بووه، ئەبو به کر بووه؟ وه زانینی ئەمه زۆر گۆنگه چون خوی گهوره وه سفی ده کات به وه ی هاوه لای پیغە مبهەر ﷺ بووه، وه ههروه ها پیغە مبهەر ﷺ ده فەرمویت: خوی گهوره له گه لیا نایه، جا چۆن که سیک خوی له گه لدا بیئت هه لده گه ریتته وه له تاین، وه ک رافیزه ده لاین؟

وه ههروه ها جینگه ربوونی ئەمه گرنکه بۆ چه سپاندنی خزمه تی ئەبو به کر به ئیسلام وه هه لگرتنی ناره حه تی و نازار له پینا وه هه لگرتنی نامه ی پرۆزی ئیسلام وه به رگری کردن له پیغە مبهری خوا ﷺ.

نایه تی چواره م: سه ره تای سوره تی عه به سه:

خو دای گه و ره ده فەرمویت: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ﴿١﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ﴿٢﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى﴾ (عبس: ١ - ٣)

ئەگەر له ڕینگە ی هۆکاره کانی دابه زینه وه نه بیئت چۆن مانای ئەم نایه تانه ده زانین؟ به لکو چۆن ده زانین ئەو کەسە ی که پیغە مبهری خوا ﷺ پشتی لای هه لکردوه کى بووه؟ وه چۆن هۆکاری پشت هه لکردنه که ی بزاین؟ وه ئەم دۆخه چى بووه چى تیدا کردوه وه چیرۆکه که ی چى بووه؟.

بۆمان هاتوه له هیشامی کورپی عوروه وه، ئەویش له باوکیه وه، له عاتشه وه -خودا له هه موویان رازی بیئت- فەرمویه تی: أَنْزَلَ: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ (عبس: 1) فِي ابْنِ أُمَّ مَكْتُومِ الْأَعْمَى، أَتَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَجَعَلَ يَقُولُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَشِدْنِي، وَعِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ رَجُلٌ مِنْ عُظَمَاءِ الْمُشْرِكِينَ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعْرِضُ عَنْهُ وَيَقْبَلُ عَلَى الْآخِرِ، وَيَقُولُ: «أَتَرَى بِهَا أَقُولُ بِأَسَأ؟» فَيَقُولُ: لَا، فَفِي هَذَا أَنْزَلَ (1).

(عَبَسَ وَتَوَلَّى) دابه زى بۆ (ئین ئومی مه کتوم) ی نایننا، هاته لای پیغە مبهەر ﷺ و نه یوت: نه ی پیغە مبهری خوا ﷺ ریتناییم بکه، وه لای پیغە مبهری خوا ﷺ بیاوینک له گه و ره ی موشریکان هه بوو،

(١) رواه مَالِكٌ فِي الْمَوْطِئِ (٢/٢٨٣)، بَرَقَم: (٦٩٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ (٥/٤٣٢)، بَرَقَم: (٣٣٣١)، وَاللَّفْظُ لَهُ، وَأَبُو يَعْلَى (٥/٤٣١)، بَرَقَم: (٣١٢٣)، وَابْنُ حَبَّانَ (٢/٢٩٣)، بَرَقَم: (٥٣٥).

ئیتز پیغه مبهری خواش ﷺ پشتی تی کردو رووی کرده ئهوی تر، وه ئه یوت: ئایا کیتشه یه ک ده بینی له وهی من ده یلیم؟^(۱) وتی: نه خیر. ئایه ته که له سه ره ئه مه دابه زی.

ئایه تی پینجه م: (ئایه تی: 115) له سوره تی به قه ره:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعَ عِلْمَهُ﴾

(البقرة: ۱۱۵)

ئه گهر ئه م ئایه ته بخوینینه وه به بی زانیی هۆکاری دابه زینه که ی ئه وهی لیده خوینینه وه که روو بکه یه نه هه ر جیه که له کاتی نوێژدا کیتشه ی نیه وه هه موو لایه که هه ر قیبله یه، به لام که هۆکاری دابه زینه که یمان دیت، ئه وکات ده زانین که به ره هایه ی نیه، به لکو بو که سیکه توانای روو کردنه قیبله ی نیه، هه روه که له ئین عومه ره وه هاتوو فهرمویه تی: «كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي عَلَى رَاحِلَتِهِ تَطَوُّعًا حَيْثُمَا تَوَجَّهَتْ بِهِ وَهُوَ جَاءَ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ» ثُمَّ قَرَأَ ابْنُ عُمَرَ، هَذِهِ الْآيَةَ: [وَ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ] (البقرة: 115) الْآيَةَ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: «فَفِي هَذَا أَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةَ»^(۲).

واته: پیغه مبهر ﷺ نوێژی سونه تی ده کرد له سه ره و لآخه که ی هه رچۆن برۆشتایه، ئه وه له مه که وه ده پرۆشت بو مه دینه، پاشان ئین عومه ره ئه م ئایه ته ی خوینده وه: (وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ). وه ئین عومه ره فهرمووی: ئه م ئایه ته بو وینه ی ئه م حاله دابه زیوه.

داره قوتنی له جابری کوری عه بدولاوه به سه نه دیکی پچراو ده گێریتته وه که فهرمویه تی: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سَرِيَّةً كُنْتُ فِيهَا، فَأَصَابَتْنَا ظُلْمَةٌ فَلَمْ نَعْرِفِ الْقِبْلَةَ، فَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنَّا: قَدْ عَرَفْنَا الْقِبْلَةَ هِيَ هَاهُنَا قِبَلَ الشَّمَالِ فَصَلُّوا وَخَطُّوا خَطًّا، وَقَالَ بَعْضُنَا: الْقِبْلَةُ هَاهُنَا قِبَلَ الْجَنُوبِ وَخَطُّوا خَطًّا، فَلَمَّا أَصْبَحُوا وَطَلَعَتِ الشَّمْسُ أَصْبَحَتْ تِلْكَ الْخُطُوطُ لِغَيْرِ الْقِبْلَةِ، فَلَمَّا قَفَلْنَا

(۱) پیغه مبهر سه لاته و سه لامی له سه ره ییت، به موشریکه که ی فهرموو: هه یج کیتشه یه ک ده بینی له وهی ده یلیم له ته وحیدو ته نیا

په رستنی خودا.

(۲) رواه مسلم (۱/ ۴۸۶)، برقم: (۷۰۰)، والترمذی (۵/ ۲۰۵)، برقم: (۲۹۵۸)، واللفظ له.

مِنْ سَفَرِنَا سَأَلْنَا النَّبِيَّ ﷺ عَنْ ذَلِكَ فَسَكَتَ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ [وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ] (البقرة: 115) أَي: حَيْثُ كُنْتُمْ⁽¹⁾.

واته: پیغه مبهری خوا ﷺ سربیه کی نارد منیشی تیا بووم، تاریکیی داهات و قیبله نه ده زانرا،
هه ندی کمان وتیان: قیبله مان زانی ئالیره وهیه له باکوره وه، نوژیان کردو خه تیکیان کیشا، وهه ندی کی
ترمان وتیان: قیبله لیره وهیه له باشور وه خه تیکیان کیشا، که به یانی بویه وه و خۆر هه لآت، هه موو
خه ته کان ئاراسته یان بو جگه له قیبله بوو، که گه راینه وه له سه فه ره که مان، پرسیارمان کرد له
پیغه مبهر خوا ﷺ ده باره ی ئه مه، ئه ویش بینه نگ بوو، وه خوای گه وه ئه م ئایه ته ی دابه زاند: [وَاللَّهُ
الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَتَمَّ وَجْهُ اللَّهِ] (البقرة: 115).

ئایه تی شه شه م: (ئایه تی: 158) له سوره تی به قه ره:

خودای گه وه ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ
اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾
(البقرة: 158)

پروکه شی ئه م ئایه ته وا دیاره که سه عی نیوان سه فاو مه ره واجب نیه و موباحه، چون
دهسته واژهی (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ) واجبتی لینه خوینریتته وه هه رگیز مه گه ره به قه رینه وه، وه له گه ل
ئه وه ش موسولمانان تیکرا له سه ره ئه وه ن که سه عی نیوانیان واجبه و ده بیت بکریت، وه هه موو
ئومه تیش له سه ره ئه وه کۆکه به بی هیچ جیاوازیه که له نیوانیان.

خۆ ئه گه ره بیت و ده ست بگرین به پروکه شی ئایه ته که وه به بی زانینی هۆی دابه زینه که ی و هاتنی
به م شیوه خیتابه، ئه وا ده که وینه نیو ئه م کیشه یه وه هه له له ئایه ته که تیده گه ین هه ره وه که پرویدا له
عوره وه پرسیاری کرد له دایکمان عایشه له باره یه وه، هه ره وه که هاتوه له بوخاری و موسلیم له
زوه ریه وه، له عوره وه ده فه رمویت: پرسیارم کرد له عایشه و پیم وت: ئایا نایینی وتی خوای گه وه:
(إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا)،

(۱) رواه الدارقطني في السنن (۶/۲)، برقم: (۱۰۶۲).

سویند به خوا هیج کیشیهک نیه له سهر که سیك ته واف نه کات له نیوان سه فاو مهره، عایشه فهرمووی: شتیکی زۆر خراپت وت ئه ی برازا کهم، ئه گهر بهو شیویه به وایه که تو ده لیتت ئه وا ده یه فهرموو: **(أَنْ لَا يَتَطَوَّفَ بِهَا)** ⁽¹⁾، وه ئه م ئایه ته دابه زیوه له سهر ئه نسار چون ئه وان پیش ئه وه ی موسولمان بن ته هلیله یان ده کرد بو (مه نات) ی تاغوت، که ده یان په رست له لای (موشه لهل) ⁽²⁾، کاتیک که موسولمان بوون پرسیان له پیغه مبه ر **﴿﴾** ده باره ی ئه وه و تیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا **﴿﴾** ئیمه هست به شهرمه زاری ده که یین له ته واف کردن له نیوان سه فاو مهره، ئیتر خودای گهره ئه م ئایه ته ی نارده خواره وه: **(إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ)** (البقرة: 158)، تا کوتایه ئایه ته که ⁽³⁾، عایشه فهرمووی: پیغه مبه ری خوا **﴿﴾** ته وافی نیوانیانی داناهو، هیج کهس بو ی نیه وازی لیبه ییت) ⁽⁴⁾.

یانی ئه وان هستیان به شهرمه زاری کردوه له وه ی له ویدا ته هلیله بکه ن، چون له ویدا پیشتر ته هلیله کراوه بو بته کان، بو یه ئایه ته که بهو شیویه هاتوه ده فهرمویت: (هیج شهرمه زاریه کی تیدایه نیه)، نه ک وه ها لئی تی بگه یین که سه عی نیوان سه فاو مهره نه کردنی ئاساییه!

ئایه تی حه و ته م: (ئایه تی: 118) له سوره تی ته وه به:

خودای گهره ده فهرمویت: **﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ وَصَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾** (التوبة: 118)

ئه گهر هۆکاری هاتنه خواره وه وهر نه گرین چۆن مانای ئه م ئایه ته بزاین، وه چۆن بزاین ئه و سیانه کی بوون؟ وه چیان کردو له چی دوا که وتن؟ وه چییان پیکرا تا زه وییان له بهر ته سک بو یه وه؟ چیرۆکه که

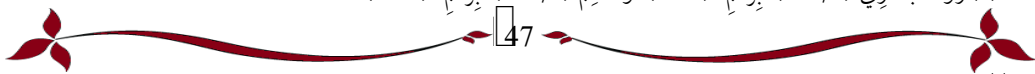

(1) به زیاده (لا)، دواى (أَنْ).

(2) مه نات: بیتیکی مه شهو ری سه رده می نه فامی بووه. موشه لهل: ناوی به رزاییه که له (قوده ید).

(3) یانی ئه وان هستیان به شهرمه زاری کردوه له وه ی له ویدا ته هلیله بکه ن، چون له ویدا پیشتر ته هلیله کراوه بو بته کان، بو یه ئایه ته که بهو شیویه هاتوه ده فهرمویت: (هیج شهرمه زاریه کی تیدایه نیه)، نه ک وه ها لئی تی بگه یین که سه عی نیوان سه فاو مهره نه کردنی ئاساییه!

(4) رواه البخاری (2/107)، برقم: (1643)، ومسلم (2/929)، برقم: (1277).

باسی که عبی کوری مالیک و دوانی تره که له غه زوهی ته بوک دواکه وتن، ته واوی چیرۆکه که باسکراوه له سه حیجی بوخاری و موسلیم⁽¹⁾.

نایه تی هه شته م: (نایه تی: 93) له سوره تی مانیده:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَءَامَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (المائدة: 93)

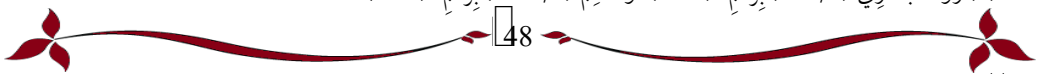
ئه م نایه ته مانا که ی روون نیه، نه گهر ههر تیی بگه ین به بی هۆکاری دابه زینه که ی، چون نازانین مه به ست چیه له (طَعِمُوا)، وه بۆچی تاوانیان له سه ر نیه؟ گومانی تیدا نیه ده که وینه هه له وه نه گهر مانا که ی نه زانین، ههر وه که چۆن قودامه ی کوری مه زعون و عه مر ی کوری مه عدی به کریب که وتن هه له وه نایه ته که یان لیکدا یه وه به جگه له مانای خۆی.

به لام نه گهر هۆکاره که یمان زانی ئه وا مه به سه ته که به ته واوی روون ده بیته وه، هه روه که هاتوه له سه حیجی بوخاری و موسلیم، له نه سه وه که فهرمو یه تی: "من ساقی خه لکی بووم له مائی ئه بو ته لحه، وه مه بی ئه وان له و رۆژدها سه رکه ی تری بو، پینغه مه بری خوا ﷺ فهرمانی کرد به بانگه ریک بانگی ده کرد: بزانی که مه ی هه رام کرا. ئه بو ته لحه پیی وتم: برۆ به رپۆژه، ئیتر رۆشتم پرشتم، مه ی له کۆلانه کانی مه دینه ده رۆشت، هه ندیک وتیان: خه لکانیک کوزران و مه ی له سکباندا بو! ئیتر خوی گه وره ئه م نایه ته ی نارده خواره وه: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا﴾. واته: ئه وانیه که به روائان هینا وه کرده وه ی چاکیان کردوه، تاوانیان له سه ر نیه له و شتانه ی خواردویانه و خواردویانه ته وه"⁽²⁾.

(1) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (3/6)، بِرَقْمٍ: (4418)، وَمُسْلِمٌ (4/2120) بِرَقْمٍ: (2769) وَاللَّفْظُ لَهُ.

(2) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (3/132) بِرَقْمٍ: (2464)، وَمُسْلِمٌ (3/1570) بِرَقْمٍ: (1980).

لیروه ده زاین که مه بهست له نایه ته که نه وانیه که مه بیان خوارده ته وه پیش هرام بوونی، جا نه گهر هۆکاری دابه زینمان وازلیه یینا نه وانیه که نه مانای حقیقی، ههروهک چۆن رویدا بۆ قودامه ی کوری مه زعون.

نایه تی نۆیه م: (نایه تی: 223) له سوره تی به قهره:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا

لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوُهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة: 223)

پروکه شی نایه ته که هه لالی چوونه لای ئافرهت له پاشه وه ده رده خات، چون وته ی خوی گه وره: ﴿فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾، وای لی تیده گه یین که هه لاله به هه موو شیوه یه ک، به لام بیته و بگه ریینه وه بۆ هۆکاری دابه زینه که ی نه وانیه که نه گومانه ده ره ویتته وه مانا مه بهسته که به دیار ده که ویت، ههروهک هاتوه له بوخاری و موسلیم، له جابه وه که فهرمویه تی: جوه کان نه یانوت نه گهر پیاو له دواوه بچیتته لای خیزانه که ی نه وانیه که ی خیل ده رده چیت، ئیتر نه م نایه ته دابه زی: [نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ] (البقرة: 223) (1).

هه ندیک له هاوه لان مانای نه م نایه ته یان روون کردوه ته وه به روونکردنه وه یه کی به سوود، له وانیه یین عه باس وتویه تی: نه م کۆمه له له نه نسار بته رست بوون، له گه ل جوله که که خاوه ن کتیب بوون (ته ورات)، وایان ده بیینی که جوله که فه زلیان به سه ریانه وه هه یه له زانستدا، بۆیه له زۆریکی کردوه کانیا ن چاویان لیده کردن، وه خوی نه هلی کتاب وابوو که نه چنه لای ئافرهت ته نیا له سه ر لا نه بیته، به م شیوه ش ئافرهت زیاتر شاردراره ده بیته، وه نه م کۆمه له ی نه نسار نه م کرداره ی جوله که یان وه رگرت، وه کۆمه له ی قوره ی شیش ئافرهتیا ن ده کرده وه به کردنه وه یه کی ناقۆلا، وه چیتیا ن لیده بردن له پیش و دوا به پالکه وتنه وه، وه کاتی که کۆچه ران هاتنه مه دینه پیاویکیان هاوسه رگری کرد له گه ل ئافرهتییکی نه نسار، ویستی نه وه ی له گه لدا بکات به لام ریگری لیکرد و وتی: ئیمه ی نه نسار دینه لامان

(1) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (٢٩/٦) بِرَقْمٍ: (٤٥٢٨)، وَمُسْلِمٌ (١٠٥٨/٢) بِرَقْمٍ: (١٤٣٥).

بە يەك شىۋە لەسەر لا ئىتر ئەو بەكە يان لىم دووركەو، كارەكەيان گەورە بوو تا گەيشتەو بە پىغەمبەر ﷺ، وە خۇاى گەورەش ئەم ئايەتەى ناردە خوارەو: ﴿نَسَاؤُكُمْ حَرْتُ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْتُكُمْ أَتَىٰ سِتْنَمٌ﴾. واتە: لە پىش و دواو لەسەر لا، وە مەبەستى ئەندامى زاوژى مېينەى" (1).

هەر بۆيە پىشەوا شاتبى دواى هەندىك نمونە لەسەر گرنگى ھۆكارەكانى دابەزىن دەفەرموئەت: "ئەمە رۆلى ھۆكارەكانى دابەزىن لە ناساندنى ماناكانى قورنان، بەشىۋەيەك ئەگەر بىت و ئەو ھۆكارە نەمىنن، ئەوا ماناكانى قورنان نازانرەت بە شىۋەيەكى تايبەت، بى تووشبوونى چەندىن گرمانەو كىشە" (2).

نومە لەم بوارەدا زۆرنو بەوئەندە بەسى دەكەم، وە لە وتەى پىشەوا سىوتى نمونەى تر دىت، لەگەل سوودەكانى ھۆكارەكانى دابەزىن" (3).

جا هەر لەبەر گرنگى ئەم باسەو كارىگەرى لەسەر تىگەيشتنى قورنانى پىرۆز، دەبىنن زانايان گرنگىيان بەم باسە داو و چەندىن كىتبى تايبەتەيان لەسەرى نووسىو، سىوتى دەفەرموئەت: "كۆمەلەك گرنگىيان تايبەتەيان كەردو و بە نووسىن: كۆنترىنيان عەلى كورى مەدىنى مامۆستاي "بوخارى" يە" (4)، وە لە ديارترىنيان: كىتبەكەى "واحيدى" يە" (5)، هەرچەندە كەم و كورتى تىبايە، وە جەعبەرى پوختى كەردو و تەو و ئىسنادەكانى لا بردو و (6)، وە هىچى لەسەر زىاد نەكەردو و.

(1) رواه أبو داود (٢/٢٤٩)، برقم: (٢١٦٤)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي الْمَعْجَمِ الْكَبِيرِ (١١/٧٧)، برقم: (١١٠٩٧)، وَالْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ (٢/٢١٢)، برقم: (٢٧٩١) وَصَحَّحَهُ وَوَافَقَهُ الدَّهْبِيُّ، وَالْبَيْهَقِيُّ فِي السَّنَنِ الْكُبْرَى (٧/٣١٧)، برقم: (١٤١٠٧)..
(2) الْمَوَافَقَاتُ لِلشَّاطِبِيِّ (٤/١٥٢).

(3) لە سوودەكانى ھۆكارەكانى دابەزىن: دەزانن كام ئايەتەنە مەكەن و كامانەش مەدەنى، وە ئەمەش زۆر پىيوستە بۆ زانينى تەفسىرى دروست، وە هەر وەها لە ڤىگەيەو مېژووى دابەزىنى ئايەتەنەكان و شوينى دابەزىنەكەيان دەزانن، وە ئەمانەش پىيوستىەكى زۆريان تىدايە، بە تايبەت لەو باسانەى كە حوكمەكەيان تەدەروچى تىدايە، تا بزائىن كاميان بە پىشدايو و كاميان دواتر.
(4) هەندىك لە زانايان دەئىن: كۆنترىن كەس تىيدا نووسىوئەتى مەجمونى كورى مەھرانە، سالى (١١٦) يان (١١٧) كۆچى و فاتەى كەردو و.

(5) كىتبى: (أَسْبَابُ النَّزُولِ). □

(6) كىتبى: (عَجَائِبُ النَّقُولِ فِي أَسْبَابِ النَّزُولِ). □

وه ههروهها شه یخی ئیسلام ئین حهجر کتییکی نویسه⁽¹⁾، به لام به دهست نویسی ماوه ته وه و وهفاتی کردو به ته وای پیمان نه گه یشته وه، وه منیش کتییکی پرو پوخت و ریکم تیدا نویسه که وینهی نه نووسراوه، نوم ناوه: (لُبَابُ النُّقُولِ فِي أَسْبَابِ النُّزُولِ)⁽²⁾.

وه زۆریکی تر له زانایان تیدا نویسیانه، وه ئین جهوزی، وه ههروهها زۆریکیش له زانایانی سهردهم نویسیانه تیدا، خودا له هه موویانی وه گریت.

(1) کتییی: (العُجَابُ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ).

(2) الإِتْقَانُ لِلْسُّيُوطِيِّ (1/107).

جوړی هو ته له بډاگه قوم ثانیه کان: کومله ئایه ئیک به‌مراشکاو

باسی گرنگی مروونکر دنه‌وی پیغه‌مبهر ﷺ ده‌کن:

نه‌یارانی سوننه‌ت نکۆلی ئه‌وه ده‌کن که پیغه‌مبهر ﷺ قورثانی پیروژ روون بکاته‌وه و به‌تفسیری ئه‌و پازی نابن، وه به‌هیچ‌وته‌یه‌کی ئه‌و به‌سهر قورثانه‌وه پازی نابن و وا ده‌بینن که قورثان پیوستی به‌تفسیر و روونکردنه‌وه نیه، له‌وه‌و پیش ئه‌م قسه‌یه‌مان پوچهل کرده‌وه به‌لگه‌ی قسه‌ه‌لنه‌گر، وه ئه‌وه‌ی ده‌مانه‌ویت لیژده‌دا باسی لیوه‌ بکه‌ین و روونی بکه‌ینه‌وه، باسی پیوستی قورثانی پیروژه‌ بو روونکردنه‌وه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ به‌شایه‌تی قورثانی پیروژ خۆی.

ئایه‌تی یه‌که‌م: (ئایه‌تی: 64) له‌ سوره‌تی نه‌حل:

خودای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا

فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (النحل: ٦٤)

ئه‌م ئایه‌ته‌ پیروژه‌ به‌لگه‌یه‌کی روونه‌ له‌سهر حوجیه‌تی سوننه‌ت، به‌شیویه‌ک که بچوکترین گومان ه‌لناگریت، وه ه‌روه‌ها وه‌لامی نه‌یارانی سوننه‌ت ده‌داته‌وه له‌ قسه‌ ناخۆلاکه‌یان له‌ مه‌ر جودایی کردن له‌ نیوان نه‌بی و ره‌سول، گوايه پیغه‌مبهر ﷺ له‌ مه‌قامی ره‌سولیه‌ت ته‌نیا قورثان ده‌گه‌یه‌نیت، به‌لام له‌ مه‌قامی نبوه‌ت ئیجتهد ده‌کات و نه‌گه‌ری ه‌یه‌ه‌له‌ بکات و بو‌ی راست ده‌کریتته‌وه، وه له‌م سیفه‌ته‌دا مه‌عسوم نیه.

به‌لام ئایه‌ته‌که‌ زۆر به‌ ناشکرا ئه‌وه روون ده‌کاته‌وه که پیغه‌مبهر ﷺ به‌ کردار و گوفتاری قورثان روون ده‌کاته‌وه، بو‌ ئه‌وه‌ی پاجیایی لابات له‌ تیگه‌یشتنی ئایه‌ته‌کان و ته‌فسیر کردنیان، وه ته‌گه‌ر بیته‌ و پیغه‌مبهر ﷺ ته‌نیا موجته‌هیدیک بیته‌ وه‌ک موجته‌هیدانی تر، ئیتر سوودی ئه‌م به‌یانه‌ چیه‌ بو‌ لادانی پاجیایی؟ وه ه‌روه‌ها چون ئیجتهدی ئه‌و ه‌له‌بژێردرا و په‌سه‌ند ده‌بیته‌ به‌سهر ئه‌وانی تر؟ سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ده‌رگای ئیجتهد کراوه‌یه‌ تا رۆژی دوایی تاوه‌کو زانیان قسه‌ بکه‌ن له‌ به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لکی و بابه‌ته‌ رۆژییه‌کانیان؟

نایه تی دووم: (نایه تی: 105) له سوره تی نیسا:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرْنَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ حَصِيمًا﴾ (النساء: ۱۰۵)

ئه گهر خوازباری حهق سهیری ئه م نایه ته بکات به چاوی هیدایهت و دلئیکی به ئاگاوه، ئهوا له ریگه یه وه ده زانیت سونهت حوجهیه، چون خوی گه وره دوا ی ئه وهی باسی دابه زاندنی قورئان ده کات، دابه دوا ی ئه وه باسی حوکم و بریاری پیغه مبه ر ﷺ ده کات و ده داته پال خوی و، به وه وه سفی ده کات که له لایهن خوی گه وره وه یه و خودا نیشانی ده دات و ده فهرمویت: ﴿لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرْنَاكَ اللَّهُ﴾، بۆ ئه وهی حوکم بکه ی له نیوان خه لکی به وهی خودا نیشانت ده دات. جا ئه مه ش زۆر روونه له وهی که برپاره که له لایهن خوی گه وره وه یه با له قورئانیشدا باس نه کرابیت و پیغه مبه ر ﷺ بیغه فهرمویت.

نایه تی سییه م: (نایه تی: 44) له سوره تی نه حل:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: 44)

ئه گهر وردیته وه له وهی خوی گه وره: ﴿لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾⁽¹⁾. ئهوا کیشه که ده رپه ویتته وه و په رده له سه ر دل لاده چیت ئه گهر شتیک گه ردی گرتبیت به رامبه ر سونهت، چون به بیان و روونکردنه وه به زیاد خستنه سه رو راقه ی زیادر ده بیت، له گه ل ئه حکامیک که له قورئاندا نه بیت، وه ئه گهر وا نه با و راسته وخۆ خه لکی تیکرا له په یامی خودا تیگه یشته بان، ئیتر خودا پیغه مبه ری نه ده نارو ته نیا کتیبی بۆ ره وانه ده کردن و به یانه که شی نه ده دایه پیغه مبه ر ﷺ وه که له نایه ته که باسکراوه.

جا بۆیه ئه م نایه ته له به هیترین و روونترینی نایه ته کانه له سه ر حوجهیه تی وه و کرداری پیغه مبه ر ﷺ و به ته شریع گرتنی برپاره کانی له و شتانه ی که له ده ره وهی قورئان، چون خوی گه وره

(1) بۆ ئه وهی روونی بکه یته وه ئه وهی که دابه زیوه بۆیان.

ده‌فه‌رموئیت: قورئانی ناردوه تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ روونی بکاته‌وه، باشه پرسیار ناکرئیت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌چی روونی ده‌کاته‌وه؟ گومانی تیدا نیه به وته و کرده‌وه و ته‌قریری، وه شه‌مه‌ش پیی ده‌وترئیت سونه‌ت.

هه‌ر له‌به‌ر شه‌مه‌یه پیشه‌وا سه‌معانی له ته‌فسیری شه‌م ئایه‌ته ده‌فه‌رموئیت: "پیغه‌مبه‌ر ﷺ روونکه‌ره‌وه‌ی وه‌حی بو، وه زانایان فه‌رموویانه: روونکرده‌وه‌ی قورئان له سونه‌تدایه" (1).

وه له به‌هئیرترین به‌لگه‌کان له‌سه‌ر شه‌وه‌ی که شه‌و به‌یانه‌ی باسکراوه له ئایه‌ته‌که‌دا سونه‌ته‌وه قورئانی پرۆز نیه، سیاقی ئایه‌ته‌که‌یه، وه‌ک ده‌بینین خوی گه‌وره باسی شه‌و کتیبه ده‌کات که دایبه‌زانده‌وه ده‌فه‌رموئیت: (وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ)، پاشان ده‌فه‌رموئیت: (لِشَبَّانٍ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ)، به‌دیار (زاهیر) نه‌ک به‌راناو و نه‌یفه‌رمووه: (لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ)، تا زیاتر ده‌لاله‌ت بکات له‌وه‌ی شه‌و به‌یانه قورئان نیه، چون له ئیسمی زاهیردا جودایی زیاتر ده‌رده‌که‌وئیت وه‌ک شه‌وه‌ی له‌راناودا هه‌یه.

ئایه‌تی چواره‌م: (ئایه‌تی: 187) له‌سوره‌تی ئالی عیمران:

خودای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ﴾

(آل عمران: 187)

شه‌م ئایه‌ته به‌لگه‌ی حوجیه‌تی سونه‌تی تیدا، چون شه‌م به‌یانه گشتگیره دوو جۆر به‌یان له‌خۆ ده‌گرئیت: به‌یانکیان واجبی پیغه‌مبه‌رانه، وه به‌و شینویه که باسکراوه له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پرۆز، وه باسی جۆره‌کانی به‌یان و وه‌حی په‌روه‌ردگارمان کرد له‌وه‌و پیش.

وه به‌یانی دووه‌م: بریتیه له به‌یانکی تایبه‌ت به‌زانایان، وه شه‌م به‌یانه شوئینکه‌وته‌یه بۆ به‌یانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و شه‌و رینگانه‌ی که ئیجتیه‌اد و ته‌فسیری شه‌مانی لی‌دروست ده‌بی‌ت.

نایه‌تی پینجهم: (نایه‌تی: 164) له سوره‌تی نالی عیمران:

خودای گه‌وره ده‌فەرمووت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلِ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (آل عمران: ۱۶۴)

ئەم نایه‌ته زۆر روونه له‌وهی پیغه‌مبەر ﷺ تاییه‌مه‌ندیه‌کی تری هه‌یه به‌ده‌ر له‌ گه‌یاندنی وشه‌کانی قورئانی پیروژ، چون‌خوای گه‌وره له‌ ئه‌رکه‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ باسی خویندنه‌وه‌ی وشه‌کانی قورئانی کردووه (يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ)، پاشان باسی سی‌کاری تر ده‌کات، ئه‌وانیش: پاک‌کردنه‌وه‌ی د‌لو و‌ه‌رونیان (وَيُزَكِّيهِمْ)، وه‌روونکردنه‌وه‌و به‌یانی قورئانی پیروژ: (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ)، وه‌ه‌روه‌ها فیترکردنی حیکمه (فەرمووده) وه‌ک رابورد له‌وه‌و پیش!

باشه‌ پینمان ناوتریت: پیغه‌مبەری خوا ﷺ به‌چی ته‌زکیه‌مان ده‌کات؟ یان چۆن و به‌چی قورئانمان فیتر ده‌کات؟ یان هەر حیکمه‌خۆی چیه؟ وه‌ به‌چی فیترمان ده‌کات. خۆ ئه‌گەر کتیبه‌کانی فەرمووده‌مان به‌لاوه‌ نا چۆن ئه‌و وانانه‌ی پیغه‌مبەرمان ﷺ ده‌ستکه‌ویت له‌ باره‌ی فیترکردنی قورئان و حیکمه‌وه‌ که له‌ کاتی‌کدا بۆ ئه‌وه‌ ره‌وانه‌کراوه‌؟!

نایه‌تی شه‌شهم: (نایه‌تی: 4) له سوره‌تی نیبراهیم:

خودای گه‌وره ده‌فەرمووت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيَسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (إبراهيم: 4)

ئه‌گەر ورد ببینه‌وه له‌م نایه‌ته‌ پیروژه‌ ئه‌وا ده‌بینین‌خوای گه‌وره باسی هۆکاری ناردنی پیغه‌مبەرمان بۆ گه‌لان به‌ زمانی خۆیان ده‌کات، وه‌ک دیاره (لام) ی ته‌علیلی به‌کار بردووه ده‌فەرمووت: (لِيُبَيِّنَ لَهُمْ)، واته: بۆ ئه‌وه‌ی په‌یامی خودایان بۆ روون بکاته‌وه.

لی‌ه‌وه‌ بۆمان ده‌ره‌که‌ویت که کاری پیغه‌مبەرمان کورت نه‌کراوه‌ته‌وه له‌ گه‌یاندنی وشه‌کانی قورئان و‌وازی‌نین له‌ روونکردنه‌وه‌و ته‌فسیری پی‌ویست، وه‌ک نه‌یارانی سونه‌ت گومان ده‌بن.

نایه تی هونه م: (نایه تی: 1-2) له سوره تی بهینه:

خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً﴾ (البينة: ۱ - ۲)

ئهم دوو نایه ته زۆر پروون به پروونی خۆر له چیشته نگا، چون خوای گه وره وه سفی پیغه مبه ر ﷺ ده کات، به پروونکه ره وه (البیّنة)، که ئیسمی فاعیله و به مانای پروونکه ره وهی حه ق و راستی دیت، جا ئه گه وه سف بکریت به م سیفه ته، ده بیّت هه ستیت به کاری پروونکرده وه، ئه گینا ئهم وه سف به تال و له غوه (په نا به خوای گه وره).

ده کریت نه یارانی سونه ت بلین: (البیّنة)، وه سفه بو قورثان نه ک بو پیغه مبه ر ﷺ. ده لیین: نایه ته که زۆر پروونه له وهی که وشه ی (البیّنة) وه سفه بو پیغه مبه ر ﷺ، به دوو قهرینه، ئه وانیش:

یه که م: خودای گه وره (البیّنة) ی پروون کرد وه ته وه به وهی خۆی: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ)، جا (رَسُولٌ) یان به ده له له (البیّنة)، یان خه به ره بو مو بته ده ئیککی حه ز فکرا و ته قدیره که ی (هیی رَسُولٌ)، وه ئهم جومله ئیسمیه ش له مو بته داو خه به ره که ی حالن بو (البیّنة) و پروونکه ره وین، له سه ر ریسای زمانه وانی: (الْجُمْلُ بَعْدَ الْمَعَارِفِ تَكُونُ أَحْوَالًا)^(۱). واته: پرسته له دوا ی ناسرا و ده بنه حال.

جا له سه ر هه ر یه کیک له م دوو ته قدیره، بهینه بریتیه له پیغه مبه ر ﷺ. دووه م: خوای گه وره ده فهرمویت ئه وه بهینه یه به را و ده خوینیتته وه: (يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً)، ئه بیّ هیچ عاقلینک هه بیّت بلیت: قورثان قورثان ده خوینیتته وه؟

(۱) قَالَ الْإِمَامُ الْعَلَمُ ابْنُ هَشَامٍ فِي: (مُعْنَى اللَّيْبِ) (ص: ۵۶۰): "يَقُولُ الْمُعْرَبُونَ عَلَى سَبِيلِ التَّقْرِيبِ: الْجُمْلُ بَعْدَ النَّكَرَاتِ صِفَاتٌ وَبَعْدَ الْمَعَارِفِ أَحْوَالٌ".

جوۆری هه شتم له بلاگه قورئانیه کان: قورئان ئامثره دهکات که

سوننهت پامراوه:

به دلنیا یه وه سه مانندی نه وهی که سوننهت پارێزراوه له لایهن خوداوه، له به هیترترین به لگه ی حوجیه تی سوننه ته، چون نه گهر نه وه سه لما نیتر هیچ گو مانیک نامینیتته وه له وهی که قورئانی پیروژ پیوستی به فەرمووده یه⁽¹⁾، چون نه گهر ئایین و شەرع نه با هیچ پیوستیه ک نه بوو له پاراستنیدا. ته نیا سوننهت نا به لکو پروامان وایه خوای گه وره پاراستنی زمانی عه ره بیهی له نه ستۆ گرتوه، وه نه گهر نه وه پاراستنه خواییه نه با نه وه هیچ شوینه واریکی ته م زمانه نه ده مایه وه له گه ل ته م هه موو شه ره تونده خویناویه ی که له دژی راگه یه تراوه، به درێژایی سه دان سال و تا ئیستاش هه ره به ردوا مه، به لام سه ره رپای نه وه ته م زمانه مایه وه به سه نگینی و جینگیری و جوانی و قه شه نگی رووخسارو ناوه رۆکی⁽²⁾.

چهند ئایه تیک پیکه وه ده لاله تی پارێزراوی سوننهت دهکهن:

خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر: ۹).

ته م ئایه ته پیروژه و نه وانه ی تریش که دین له به هیترترین به لگه کانن له سه ره حوجیه تی سوننهت، چون خوای گه وره به لینی پاراستنی قورئانی داوه، وه نه وه پاراستنه ش هه ره شتیک ده گرتیه وه که په یوه ست بیت به قورئان و تیگه یشتیه وه وه ک زمانی عه ره بی، چون ناتوانین له قورئان تیبگه ین به بی نه وه زمانه، وه ئیمه له نه مرۆدا ده بینین که ناتوانین له ده قه کۆنه کانی هه موو زمانه کان تیبگه ین، مه گهر بحریته پیش که سیك که پسپۆره له زمانه کۆنه کان، وه چهن دین جار ئامازه مان به مه داوه

(۱) کاتیک ده لاین: قورئان پیوستی به فەرمووده و زمانی عه ره بیه، مه به ستمان خودی قورئان نه، به لکو مه به ستمان پی تیگه یشتنه

لی، وه تیگه یشتنیش بۆ ئیمه ده گهریتته وه له تاییه ته ندی ئیمه یه.

(۲) میژوو و شیوازی ته م جده گه مان باسکردوه له کتیبی (رَفَعِ الشَّجْوَا عَنِ اللُّغَةِ وَالنَّحْوِ)، وه پاشان له کتیبی (الْحَيَاةُ عَلَى

سینوویه) هیناومه.

به لگه مان هیناوه ته وه به نووسینه کانی شکسپیر، یان جیفری چاوسەر که کهسیکیش ئینگلیزی بزانیته له نووسینه کانیان تیناگات له سهرده می خۆمان.

به لام زمانی عه ره بی وه ها نیه و زانراوه، هیچ ده قێک له دهقه کانی نیه لێ تینه گهین هه رچه نده میژوو ه که شی زۆر کۆن بێت، وه به راستی ئەمه به لگه ی پاراستنی خودایه بۆ قورنانی پیرۆز چون زمانه که ی پاراستوو ه.

وه سوننه تیش پیش هه موو شتیك ده چیه نیه ئیو ئەم به لینه ی خوی گه وره وه، چون قورنانی پیوستی پییه تی، وه خودای گه وره روونکردنه وه ی خستوه ته ئەستۆی سوننه ته وه، وه ك ده فەرمویت:

﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: ٤٤)

وه هه روه ها ده فەرمویت: ﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (النحل: ٦٤)

وه ئەگه ر و ردبینه وه له نایه ته کانی سوره تی قیامه، زۆر به روونی پاراستنی خوی گه وره بۆ سوننه ت ده بینین، خوی گه وره ده فەرمویت:

﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۗ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأَهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ (القيامة: ١٦ - ١٩)

جا ئەگه ر توێژهر سهیر بکات به چای دلی و وردبیتته وه له نایه تانه، ئەوا ده لیت: خوی گه وره به لینی پاراستنی سوننه تی داوه له ئەستۆی گرتوه، چون خوی گه وره باسی کوکردنه وه و پاراستنی ده کات و ده فەرمویت: ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾، وه دوی ئەو کوکردنه وه به باسی شتیکی تر ده کات، ئەویش روونکردنه وه تی و ده فەرمویت: ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾.

جا پرسیار لێره دا ئەوه یه: نایا خودای گه وره له کوی قورنانی روون کردوو ه ته وه ئەو روونکردنه وه یه له کوئییه؟ نایا خودای گه وره له نایه ته کانی پیشوو نه یفه رموو به پیغه مبه ره که ی ﷺ که ئەوه قورنانی روون ده کاته وه؟ نایا نه یفه رموو حکمه تی دابه زاندوو بۆ سه ر پیغه مبه ره ﷺ؟ ئەمانه به لگه ن له سه ر ئەوه ی که به یانی قورنانی به فەرمووده یه.

ئەگەر ئەمە جیگیر بوو بزانه که خوی گهوره به لئینی پاراستنی سوننه تی داوه له گهه قورئانی پیرۆز، چون ئەو روونکردنه وهیه ئەگەر پیویست بیته ده بیته بیپاریزیت، وه ئەگەر نه یاران بلین: ئەو به یانه پیویست نیه، بۆچی خودا ناردویه تی؟ ئایا له پیشتر نیه وازی لیبه یتریت چون پیویست نیه؟ وه ئەگەر پیویست نه بیته وه قورئاندا باسکرا بیته و خوداش بیداته پال خۆی، ئایا نایته تانه له سه ر زاتی پاکی خودا (په نای پی ئەگرم)؟ وه ئەگەر بلین: ئەو به یانه پیویسته، ئەوا وا ده خوازیت بلین پاریزراوه و حوجهیه چون قورئان پیویستی پییه تی.

هه ر له بهر ئەم هیه زانایانیش فەرموویانه خوی گهوره سوننه تی پاراستوه، وهك پیشه وا ئیبن هه زم ده فەرمویت: "خودای گهوره ده فەرمویت: **إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ**، وه ده فەرمویت: **قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ**، وه هه والیداوه که وته ی پیغه مبه ر ﷺ هه مووی وه حیه، وه وه حیش به بی گومان **(الذِّكْر)**، وه **(الذِّكْر)** یش پاریزراوه به ده قی قورئان، به مه ش راسته (بوتریت) وته کانی پیغه مبه ر ﷺ هه مووی پاریزراون به پاراستنی خوی گهوره و هیچی له ناو ناچیت، چون شتیك خودا بیپاریزیت به کلایه که ریگایه ك نیه بو له ناوچونی" (1).

پابه‌ندکاره‌ عه‌قلیه‌کان

پێویسته له‌ سه‌ر هه‌موو که‌سیک به‌ شیوه‌یه‌ک قسه‌ بکات له‌ گه‌ل نه‌یارانی که‌ وه‌ریده‌گریت و گه‌توگۆیان له‌ گه‌ل بکات به‌ پێی ئه‌و شتانه‌ی که‌ به‌ بنه‌مای گرتووه‌ و رێچکه‌که‌ی له‌ سه‌ر بنیاد ناوه‌ و پشتی پێی به‌ستووه‌ له‌ به‌لگه‌ هه‌ینانه‌وه‌، وه‌ به‌لگه‌یه‌کی بۆ بێنیه‌وه‌ که‌ ئه‌و وه‌ریده‌گریت و به‌ به‌لگه‌یه‌کی پابه‌ندکاری ده‌بینیت، وه‌ "رێبازی زانستی" یش هه‌ر ئه‌وه‌ ده‌خوازیت و جگه‌ له‌وه‌ی قه‌بول نیه‌، بۆ نمونه‌ ئه‌گه‌ر گه‌توگۆت کرد له‌ گه‌ل که‌سیکی بێ دین و پشنت به‌ قورئان به‌ست بۆ ئه‌وه‌ی برۆای پێی به‌نیت له‌ سه‌ر بوونی خودا و راستگۆیی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌وکات ئه‌مه‌ جۆریکه‌ له‌ شیتێ، چون ئه‌م دوو سه‌رچاوه‌یه‌ لای تۆ پڕۆزن و پله‌و پایه‌یان هه‌یه‌و پێوه‌ی پابه‌ند ده‌بیت، به‌لام ئه‌و نه‌خێر. جا بۆیه‌ ده‌بیت شیتکی بۆ به‌نیت که‌ ئه‌و پێی رازیه‌و مه‌یلی بۆی هه‌یه‌.

جا بۆیه‌ پێویسته‌ دوا‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان و ته‌فسیر کردنیان به‌ ته‌فسیریکی زمانه‌وانی عه‌قلی، به‌لگه‌ بێنیه‌وه‌ بۆ نه‌یارانی سونه‌ت به‌ عه‌قل و مه‌نتیقی دروست، وه‌ کۆمه‌له‌ به‌لگه‌یه‌کی پابه‌ندکاریان بۆ بێنیه‌وه‌ و کۆمه‌لێک پرسیاریان لێ بکه‌ین خه‌ریکێن به‌ وه‌لامدانه‌وه‌ی، به‌لکو باوه‌ر بێن یان واز بێن له‌وه‌ی که‌ بانگه‌شه‌ی ده‌که‌ن و نایان له‌ بانگه‌شه‌ی عه‌قل و مه‌نتیق.

جا له‌م باسه‌دا چاوت ده‌که‌وتیه‌ سه‌ر کۆمه‌لێک به‌لگه‌ی عه‌قلی که‌ دابه‌ش کراون به‌ سه‌ر چه‌ند به‌شیکدا: تییاندایه‌ پابه‌ندو ناچاریان ده‌کات دان بێن به‌ پێویستی سونه‌ت و حوجیه‌تی، وه‌ تییاندایه‌ ناچاریان ده‌کات دان بێن به‌وه‌ی سونه‌ت هاتووه‌ به‌بێ هیچ ده‌ستکاریه‌ک به‌ زیادو که‌م، وه‌ تییاندایه‌ ره‌خنه‌یه‌ له‌ رێبازی ئه‌وان و روونکردنه‌وه‌یه‌ بۆ دژیه‌کی ناریکی رێبازیان، که‌ پێویسته‌ وه‌لامی شیاو بده‌نه‌وه‌، وه‌ چه‌ندین باسی تر که‌ دێته‌ به‌رده‌ستتان به‌ ویستی خۆی گه‌وره‌.

ئیدی به‌لکو به‌ئاگا بینه‌وه‌ و رێگه‌ی راست بدۆزنه‌وه‌، هه‌روه‌ها بیه‌ته‌ به‌لگه‌ش بۆ شوێنکه‌وتوانی سونه‌ت و پشتیوانانی، هه‌ر خۆدای گه‌وره‌یه‌ به‌نده‌کانی موه‌فه‌ق ده‌کات.

پابه نډکاري یه کهم:

هموو نه یارانی سوننهت پروایان وایه که کومه لیک پیغه مبه ر هاتون له لایه ن خوداوه، تا مژده به کهسه چاکه کان بده نو خراپه کانیش بترسینن، وه هیچ کتیبکی ناسمانیشان له گه له نیه بویان دابه زییت، نایا پیمان ناوتریت: کی تهوانی هه لیبژاردوه و کردوونی به پیغه مبه ر؟ بی گومان ده بییت وه لامه که ته وه بییت: خودای گه وره هه لیبژاردوون.

جا پرسیاره که لیروه دروست ده بییت: خودای گه وره به چی هه لیبژاردوون و کردوونی به پیغه مبه ر، له کاتی که دا تهوان کتیبیان نیه؟ هیچ وه لامیک نیه جگه له وهی که بوتریت: خودای گه وره به ریگایه کی تر له ریگاکانی وه چی کردوونی به پیغه مبه ر، که له دهره وهی کتیبی ناسمانیه.

ته گه ر تهوان دانیان نا به م موقه ددیبه (مه به ستم ناردنی پیغه مبه رانه به بی کتیب) تهوا پیویسته دان بنین به بوونی وه چی له دهره وهی کتیب، وه ته گه ر نکولی تهو موقه ددیبه یان کرد تهوا نکولی شتیکی هه ست پیکراوی زانراویان کردوه، که سیش نکولی وهها شتیک ناکات، مه گه ر له سه ر خوی نه بییت.

ته مه ناچار یان ده کات دان بنین به بوونی وه چی له دهره وهی کتیبی دابه زینراو، به مه ش زۆره ی ریساو یاساکان بۆ ره تکرده وهی سوننهت پوچهل ده بیته وه.

پابه نډکاري دووم:

ده بینین خوی گه وره پیغه مبه رانی ناردوه (الأنبیاء، والرسل)، له گه له تهو کتیبانه ی ناردوویه تی بۆ ئومه تان، وه ک ده فهرمویت:

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ﴾ (یونس: ۷۴)

وه ده فهرمویت:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَحْتَنِبُوا الطُّغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَىٰ اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكذِبِينَ﴾ (النحل: ۳۶)

پرسیار لیڤه دا ئەو هیه: بۆچی خودای گه وره ته نیا کتیبی نه ناردوو به بی پیغه مبه ران، ته گه کتیبه که پیوستی به به یانی پیغه مبه ران نیه وه ک ئەو دی نه یارانی سوننه ت ده یلین؟
گومانی تیدا نیه که ئەو کتیبانه پیوستیان به به یانی پیغه مبه رانه، بۆیه خوی گه وره له گه ل کتیبه کان پیغه مبه رانی شی ناردوو.
ده یینین که خودای گه وره پیغه مبه ری ناردوو به بی کتیب، به لام نابینین کتیب به بی پیغه مبه ر، وه له مه ش په ند هیه بۆ که سیک بیه وی په ند وه رگریت.

پابه ندکاری سییه م:

ده یینین خوی گه وره پیغه مبه رانی ناردوو بۆ ئوممه تان به زمانی خۆیان، وه قورئانیش جه خت له م خاله ده کاته وه چه ندین جار، وه ک ده فەرمویت:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (ابراهیم: ٤)

پرسیار لیڤه دا ئەو هیه: بۆچی خودای گه وره به زمانی خۆیان ده یانیری ت؟ نایا کتیبه که به زمانی خۆیان نیه؟ نایا لپی تینا گهن؟ ته گه ر پیغه مبه ران ته نیا بۆ گه یاندنی وشه کانی قورئان هاتوون، به بی هیچ رافه و لیکنانه وه زیاده یه ک، وه ک نه یارانی سوننه ت گومان ده بن، ئیتر حیکمه تی ناردنیان به زمانی خۆیان له کویدا به تا قورئان جه ختی لیبکاته وه؟
نه خیر به و شیویه نیه که ئەوان گومانیان بردوو، به لگو بۆ روونکردنه وه به یانی قورئان هاتوون، وه ک هه ر له و نایه ته دا له باسی هۆکاری هاتنه که یان به زمانی خۆیان ده فەرمویت: (لِيُبَيِّنَ لَهُمْ).
به لامی ته علیل که بۆ هۆکاره، واته: له بهر ئەو دی بۆیان روون بکه نه وه.

وه له نایه تیکی تر دا ده فەرمویت:

﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: ٤٤)

وه هه ر له و سو ره ته دا ده فەرمویت:

﴿وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ﴾ (النحل: ٦٤)

وه ئەمەش پێویستی ئەو بەیانە دەخوازێت لەلایەن پێغەمبەرانهوه، ئەگەر نا گەیانندی لەفز هیچ پێویستی بە هاتنیان نیه بە زمانیان، وه هەروەها خۆی گەورەش ئەم دەسەڵاتی بەدیار نەدەخست لە قورتاندا (هاتنیان بە زمانی گەلەکیان)، ئەگەر هاتنیان تەنیا لەبەر لەفزی قورتان بێت بە تەنیا. بەلام ئەوان لە قورتانی پێرۆز ورد نابنەوه وەك هەر قەسەیهکی ئاسایی مامەڵەیی لەگەڵ دەكەن، وه نازانن هیچ خائێکی قورتان نیه ئیلا لەبەر حیکمەتێکی بەرزو مەبەستێکی گەورەیه.

پابەندکاری چوارەم:

ئەگەر کاری پێغەمبەرەن تەنیا گەیانندی قورتان بێت بە تەنیا بەبێ هیچ بەیان و شەرحتێک، ئیتر چی فەزلیک ئەمینیتهوه بۆ پێغەمبەرەن لەوهی خۆدای گەورە هەڵی بژاردوون لە نیوان بەندەکانیدا؟ ئەگەر بوتریت لەبەر گەیانندی کەلامی خۆدایە (قورتان بۆ نمونە)، وەك چۆن دابەزیوه بەبێ ئەوهی دەستکاری بکەن (بە زیادەو کەمکردن).

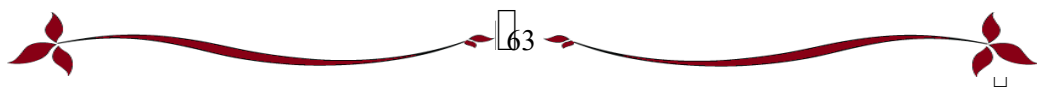
دەلێن: ئەم وەلامە هیچ بێ نیازکەر نیه، چون لە نیوان زانایانیش زۆریک هەن کە کەلامی خۆدایان گەیاندووه بەوپەڕی دڵسۆزی و بەبێ هیچ دەستکاریهک، ئیتر چ جیاوازیهک دەمینیتهوه لە نیوان پێغەمبەر و زانایهکی دڵسۆز؟ ئەوهی راستی بێت پێغەمبەرەن تاییهتەندن و جیا دەبنەوه لە زانایان بەوهی کە وتەو گوفتاریان دەبارەن ئاین شەریعهتەو پێویسته پێوهی پابەندبین.

پابەندکاری پینجەم:

دەبینن لە قورتانی پێرۆزدا لە چەندین شوێن دوو وشە باسکراوه بۆ پێغەمبەر ﷺ کە پێیان هەلدهستی لە گەیانندی قورتانی پێرۆزدا، ئەوانیش: (البلاغ) و (البیان)، هەر وەك خۆی گەورە دەفەر مویت:

﴿فَاتَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ (آل عمران: ٢٠)

وه دەفەر مویت:

﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ (المائدة: ٩٩)

که می‌ک پێش ئیستا دوو ئایه تمان هیناو باسمان کرد له سه‌ر (البیان) بۆ پیغه مبه‌ر ﷺ چیه و چۆنه. جا پرسیار لێرده‌دا نه‌وه‌یه: جیاوازی چیه له نینوان (البلاغ) و (البیان)، له کاتی‌کدا ئیوه نکۆلی بوونی مورادیف ده‌که‌ن له قورئاندا؟

ئیمه ده‌لین: (البلاغ): بۆ گه‌یاندنی له‌فزی قورئانه. وه (البیان): بۆ گه‌یاندنی ماناو مه‌به‌ستی قورئان و پروونکردنه‌وه‌ی. ئایا وته‌ی ئیوه چیه؟ وه ئه‌گه‌ر به‌یان پروونکردنه‌وه‌ی قورئانه، له‌کۆی ئه‌و پروونکردنه‌وانه‌ی پیغه مبه‌رمان ﷺ ده‌ستکه‌وی؟

پابه‌ندکاری شه‌شم:

نه‌یارانی سوننه‌ت ده‌لین: پیغه مبه‌رمان موحه‌مه‌د ﷺ دوو مه‌قامی هه‌یه، ئه‌وانیش: **مه‌قامی یه‌که‌م:** مه‌قامی ریساله: ئه‌م مه‌قامه بریتیه له گه‌یاندنی قورئان، به‌بێ هیچ شه‌رح و لیکدانه‌وه‌و زیاده‌هوکمیک، وه له‌م مه‌قامه‌دا مه‌عسومه.

مه‌قامی دووه‌م: مه‌قامی نوبه‌ت: له‌م مه‌قامه‌دا ئیجتیهاد ده‌کات، ده‌پیکیت و هه‌له‌ش ده‌کات، وه ئه‌گه‌ر ئیجتیهادی کردو هه‌له‌ی کرد ئه‌وا بۆی راست ده‌کریته‌وه.

جا تو خودا بلین: هیچ جیاوازیه‌ک مایه‌وه له نینوان پیغه مبه‌ر ﷺ زانایه‌ک له زانایانی ئومه‌تی ئیسلام؟ وه چ فه‌زلینکی بۆ مایه‌وه به‌سه‌ر زانایان و موخته‌هیدانه‌وه؟

پابه‌ندکاری حه‌وته‌م:

له‌وه‌و پێش زانیمان که کۆمه‌لێک ئایه‌ت هه‌یه له قورئاندا ناتوانین لێی تی‌ بگه‌ین به‌بێ ته‌فسیری پیغه مبه‌ر ﷺ، وه‌ک وته‌ی خوای گه‌وره:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾

(الأَنْعَام: ٨٢)

ئه‌گه‌ر سه‌یری ئایه‌ته‌که به‌که‌ین ده‌بینین ئه‌وه‌ی که رزگاری ده‌ییت، ئه‌و که سه‌یه که ئیمان‌که‌ی تیکه‌ل به‌سه‌تم نه‌کردوه (الظُّلْم). وه وشه‌ی (الظُّلْم) یش مانا‌که‌ی پروون نیه، چون له قورئاندا بۆ شیرک و بچوکت له شیرکیش به‌کار هاتوه، وه‌ک خوای گه‌وره بۆ ریبای به‌کار هیناوه‌و ده‌فه‌رمویت:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۷۸﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۷۸ - ۲۷۹)

وه وشه كه بۆ كه سى دزيش به كار هاتوه و خواى گوره ده فهرمويت:

﴿فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾
(المائدة: ۳۹)

لهم حاله دا مادام وشه كه بۆ شيرك و بيجگه له شيركيش به كار هاتوه، تيرت نه وه ده خوينايتته وه كه نه بامدهرى تاوانه گوره كان به هميشه يى له دوزه خدا ده ميينايتته وه و رزگارى ناييت، چون خواى گوره ده فهرمويت: كه سيك ستم بكات رزگارى ناييت و نه وانيش ستميان كرده وه. وه به مهش ده كه وينه نيو هه له ي گوره ي خه واريجه وه.

به لام كه هاتين بۆ ته فسيري پيغه مبه ر ﷺ ده بينين كه (الظُّلم) ي كورت كرده وه وه له شيرك و له مانا گشتگيره كه ي دهرى كرده وه، ههر وهك هاتوه له سه حيجى بوخارى له فهرموده ي عه بدولاى كورپ مه سعو ده وه - خواى لى پازيبيت - فهرمويه تى: كاتيك نه م نايه ته: (الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبَسُوا إِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ) دابه زى، قورس بو له سه ر موسولمانان و وتيان: نه ي پيغه مبه رى خوا ﷺ، چ كه سيك له ئيمه ستم ناكات له نه فسى خۆي؟ فهرموي: نه وه مانا كه ي نيه، به لكو نه وه شيركه، ئايا نه تانبيستوه نه وه ي لوقمان به كوره كه ي وت كاتيك تاموژگارى ده كرد: نه ي كوره كه م هاوه ل بۆ خوداى گوره برپار مه ده چون به راستى هاوه ل برپاردان ستم ميكي گوره يه (1).

پرسيا ره كه لي ره دا نه وه يه: چۆن نه م نايه تانه و هاوشيوه كانيان ته فسير ده كرين، نه گهر ئيمه وازمان له سونه ت هينا به يه كجارى؟

پابه نكاري هه شتم:

(۱) رَوَاهُ الْجَاهِلِيُّ (۱۶۳/۴) بِرَقْمِ: (۳۴۲۹).

دهبین له قورئاندا چه ندین ئایهت ههیه که لیبی تیناگهین و ناتوانین ته فسیریان بکهین به بی زانینی هۆکاری دابهزینه که ی، له وه و پێش نمونه مان زۆر هینایه وه له سه ره ئه م با سه و لیره ش نمونه کی تر ده هینینه وه، وه ک و ته ی خوی گه وه ره:

﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْقَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (یس: ٧٧ - ٧٨)

ئه گه ره ئایه ته که بخوینینه وه به پشت کردنه هۆکاری دابهزینه که ی، تیناگهین و و نازانین چۆن نمونه ی هینا وه ته وه چی و تو وه، یان چی کرد وه وه به چی نمونه ی هینا وه ته وه بۆ پێغه مبه ره ﷺ؟ وه ئه مه ش په یوه ندی راسته و خۆی به مانای ئایه ته که وه هه یه.

په سیاره که لیره دا ئه وه یه: ئه گه ره هه ندیک ئایهت پێوستیان به هۆکاری دابهزینه که ی بێت بۆ تیبگه یشتن و ته فسیر کردنی، ئیتر چۆن بانگه شه ی له نا ودانی کتیبه کانی فەرموده وه هه مو و ئه وه هه و الانه ی که هاتوو له پێغه مبه ره ﷺ و ها وه لانه وه له باره ی هۆکاره کانی دابهزینه وه؟

جا ئه گه ره بلێن: هۆکاره کانی دابهزین حوجه یه و پێوستمان پێیه تی، ئه وه دانانه به حوجه تی سونهت، وه ئه گه ره بلێن: پێوستمان نیه، چی بکهین و چۆن له و ئایه تانه تیبگه ی، که پێوستیان به زانینی هۆی هاتنه خواره وه یانه؟

پابه ندکاری نۆیه م:

ئومه تی ئیسلام تیکرا له سه رده می ها وه لانه وه تا وه کو ئه م رۆژگار ه مان له سه ره کۆمه لیک ته شریع و یاسا کۆکن که له قورئاندا باس نه کرا ون، به لکو له پێغه مبه ره وه ﷺ بۆ مان هاتوو، له رینگه ی خه لکانیکی زۆره وه که نکۆلیان لی ناکریت.

په سیاره که لیره دا ئه وه یه: ئایا ره تکر د نه وه ی ئه م ته شریع و یاسایانه به هه لبه سترا و دانانیان، به گومرا دانانی ئومه ت نیه به تیکرا؟ وه ئه گه ره ئه و ئومه ته ش له گومرایی و سه رلی شیا ویدا بو ییت، ئه و نه ئیسلام پارێزرا و ده بیته له تانه و، نه قورئانیش له ته حریف و تیکدان، به م شیوه ش ئه وه ی بی دینه کان ده یانه و ئی نه یارانی سونهت ده یده ن به ده ستیانه وه له تانه و ته شه رگرته قورئان، خۆزگه به ئاگا هاتبان له سه ره نجامی و ته که یان.

پابه‌ندکاری دهیەم:

هەموو ئومەتی ئیسلام کۆکن لە سەر حوجیەتی سوننەت و ئایین بوونی نەو لە دواى نەو، بەمەش تەواتورێک دروست بوو کە هیچ خاوەن عەقڵێک پەتی ناکاتەو، چون خاوەن ژیریەکان هەموو کۆکن لەسەر وەرگرتنی هەوالێکی لەم جۆرە.

پرسیارە کە لێردا ئەو یە: نایا پەتکردنەوێ ئەمە داھینانی پێبازێکی نوێ نیه لە پەتکردنەوێ قەبولکردن کە تیکرایی کەسە ژیرەکان نایناسن؟ چون عەقل بە موستەحیلی دەبینی کۆبوونەوێ تیکرایی خەلکی ولاتیەک لە سەر درۆ، چ جایی بگاتە ئومەتیەک بە تیکرایی لە چەندین ولاتی جیا جیا لە رۆژەلات و رۆژ ئاوا بە درێزایی زیاد لە (1400) ساڵ بەبێ بوونی هیچ راجاییەک؟

پابه‌ندکاری یانزەهەم:

لە بەھیزترین بەلگەکانی هاتنی فەرمووده بەوپەری ئەمانەت و راستگۆیی بریتییە لە هەلنەگیرانەوێ ئیسنادەکان لەبەر بەرژەوێ نەو نەو ئیسلام و دەرخیستی جوانیەکانی، زۆر فەرمووده دەبینن کە زانیان فەرموویانە لاوازه یان هەلبەستراو لە کاتی کدا مەتنەکی مانایەکی جوانی تێدایە و لە بارەى جوانیەکانی ئیسلام و دەرخیستی فەزێلەتیەتی، ئەگەر ئەوان خیانەتیان ویستبا ئەوا دەهاتن ئیسنادیکی سەحیحیان دەدایە ئەم وتەییە و لەسەری پێک دەکەوتن، بەلام ئەوان زانیویانە فەرمووده ئایینە و دەبیت بەو شیوەیە بگات کە هاتوو و ناییت هیچ دەستکاریەکی بکریت، وە زانیویانە سەرەنجامی درۆکردن بە دەم پێغەمبەرەو ﷺ تەنگ و تارە، بۆیە فەرمووده گەیهنراو لە پێگەى کۆمەڵە دەمیکی راستگۆو تا ئەمڕۆمان و هیچ دەستکارییان نەکردوو، وە بە پێچەوانەشەو هەموو یەک دەنگ بوون لە پوونکردنەوێ درۆزان.

هەر لەم بارەییەو زۆر بەلگەى تر دیت لە دواتردا بە ویستی خوای گەرە.

پابه‌ندکاری دوانزەهەم:

نه یارانی سوننه ت ماف ده ده ن به خۆیان بۆ ته فسیر کردنی قورئانی پیروژ، به لام ئەو مافه به ره وا نابینن بۆ پیغه مبهری خوا ﷺ که قورئانه که ی بۆ دابه زیوه، تیا ئەمه دژه وانه نیه له ریبازو مهنه جی ئەوان⁽¹⁾؟

ئە کریت وه لام بده نه وه و بلین: ئیمه نکۆلی ئەوه ناکهین پیغه مبهری خوا ﷺ ته فسیری قورئان بکات، به لکو نکۆلی له وه ده کهین که خه لک پابه ند بکریت به ته فسیره که یه وه.

ده لپین: باشه چ جیاوازیه کی هه یه مادام وا نه بینن که ته فسیر و به یانی پیغه مبهری ﷺ نایینه و پیوسته شوینی بکه ون، له کاتی کدا روومان کرده وه له وه پیش که خودای گه وره بۆ به یانی قورئانی نار دووه و فەرمانی پیکردووه پی هه ستیت.

پابه نده کاری سیانزه یه م:

زۆریک له نه یارانی سوننه ت و رۆژه ه لاتناسان ره خنه ده گرن له ریساکانی فەرمووده وه رگرتن و ره تکردنه وه ی، له گه ل ئەوه ی که هه یه تی له هیزو قوه ت تا ناستیک دوژمن پیش دۆست شایه تی بۆ ده دات. جا ئەم تانه دانه ده که نه هۆکاری ره تکردنه وه ی فەرمووده کان و وه رنه گرتیان.

ره خنه که لیره ئەوه یه: به عه قل و شەرع جیگیر بووه پیوستیمان به سوننه تی پیغه مبهری ﷺ و روونکردنه وه کانیه تی، هه ره ها جیگیر بووه له قورئانی پیروژ که پیغه مبهری خوا ﷺ مافی ته شرعی هه یه له ده ره وه ی قورئاندا. که وایه بۆ ئیوه نایه نه پیشه وه و ریبازیک پیشنیار بکه ن بۆ مامه له کردن له گه ل فەرمووده و قه بولکردنی، تا گفتوگۆتان بکهین له سه ره ئەو ریبازه پیشنیارکراوه. ته نها ره خنه مه گرن چون ره خنه هه موو که س ده یزانیت (به تابه ت ئەگه ر کویرانه بوو)، به لام که م که س هه یه که بتوانیت ره خنه ی زانستی بگریت یان به دیل بینیت⁽²⁾.

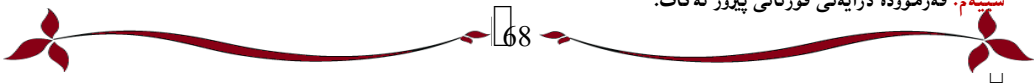
(1) ئەم ئیلزامه هی خۆم نیه له خه لکی ترم بیستوه و دیوه، وه که ئەمانه تی زانستی.

(2) هه موو ئەوه ی که لای ئەوانه خوڤواردن و هاتنه به ده وری دوو شت یان سیان:

یه که م: فەرمووده دژایه تی عه قل نه کات.

دوووه: فەرمووده دژایه تی زانسته ته جریبه کان نه کات.

سێبه م: فەرمووده دژایه تی قورئانی پیروژ نه کات.

پابه نندکاری چوارده یه م:

زۆر فرموده مان بۆ هاتوه و ئوممهت قه بولتی کردوه له باره ی هه ندیک هه والی غه ییی که له داهاتووا روو دده دن، وه زۆر یکیمان بینیه که روویانداوه وه ک پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی، ئایا ئه مه بهس نیه بۆ ئه وه ی بو تریت فرموده کان له لایهن خوداوه هاتوون و وه حین، چون ئه م شتانه به ئیجتهاد په ی پی نابریت؟

ئه کریت بو تریت: ئه م شتانه ریکهوت بوون و وه حی نین، هه ر وه ک چۆن خه لکانیک هه وال دده دن به شتانیك و وه هاش دهرده چیت.

ده لئین: ئه م دوو شته زۆر له یه کتر جودان، چون ئه وه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ جارو دوو جار نیه تا بلئین له ریکهوته، به لکو چه ندین جار دووباره بوته وه وه هه رچی فرموده هاتوته جی.

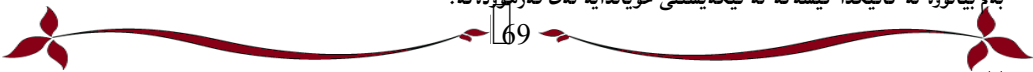
وه ههروه ها هه یج هه والیکه نه بووه که پیچه وانیه ئه وه بیته، به پیچه وانیه ئه وه که سانه ی که هه وال دده دن، یان قسه کانیا ن به ریکهوت دیته جی، چون ئه وان زۆرینه ی کات هه له ده که ن له هه واله کانیا ن و که م جار قسه کانیا ن دیته جی (یان به ده گمه ن)، جا که ئه وان زۆرینه ی کات هه له بکه ن، ئیتر له کو ی هه واله کانیا ن یه کسانه به هه والی پیغه مبه ران، له کاتی کدا هه رچه ک به فرموون وه ک خۆی دیته جی، ئه وان هه ر ده بیته هه له بکه ن به لام پیغه مبه ران له هه یج هه والیکه یان هه له روو نادات، ئه مه ش خالیکی جه وه هه ری جیا وازه.

ئه کریت بو تریت: هه ندیک له هه واله کان هیشتا نه هاتوه که داویه تی دهرباره ی داهاتوو. ده لئین: ئه م به شه به شه که ی پیشوو ره ت ناکاته وه، چون ئه م هه والانه کاتیان نه هاتوه، ئه گه ر کات و واده یان بیته ئه وا بینگومان ئه مانیش دینه جی هه ر وه ک ئه وان ی دی.

گفتوگۆی ئه م سه خاله مان کردوه له کتیبی: (الْحِنَائَةُ عَلَى الْبَحَارِيِّ)، به چو پری، وه بۆ یه که م دووم دوو باسی تایبه تم داناوه، وه حیوارم له گه ل کردوون به عه قل و زانست، وه ئه وه شم چه سپاندوه که ئه و دوانه ناتوانریت بکرینه پیوه له به ر چه ندین هۆکار، هه رکه س ویستی ده توانیت بگه پته وه بۆ ئه ی.

وه هه رچی سه یه مه ئیمه ش به مه رچی ده زانین، وه ئه گه ر فرموده یه ک پیچه وانیه قورئان بیته به هه یج شیه وه که نادریته پال پیغه مبه ر (سه لات و سه لامی له سه ربیته)، وه ئه مه ش رتیبازی هه مو زانایانه، به لام پیویسته دلنیا بینه وه له وه ی که فرموده که پیچه وانیه دژی قورئانه تا ره تی بکه بینه وه، نه ک وه ئه وه ی هه ندیک که س ده بکه ن له تینه گه یشتوان، ره خنه له هه ندیک فرموده ده گرن به م بیانوه له کاتی کدا کیشه که له تینگه یشتی خۆیاندا یه نه ک فرموده که.

عیبهت به دژه که یه تی، نه گهر یه کیک له و شتانه ی نه و فەرموویه تی دژه که ی دەرچوو، نه و ده توان ره خنه بگرن، به لام که کاتی نه هاتوو پێویسته چاوه پرانن.

وه ده کریت له پرویه کی تره وه وه لام بدهینه وه و بلین: نه و شتانه ی که هه والی پیداون هاتون به بی نه وه ی پێچه وانه هه بیته، مادام وته کانی تری روویاندا بیته نه مانه ی تریش هه ر مومکینن روو بدهن، وه شتی که نه یه که ریگری روودانیان بکات، هه ر وه ک زانایانی لۆژیک ده لین: (مومکین بوون به لگه ی روودانه).

هه ندیک له و نمونه ی که پێغه مبه ر هه والی پیداون و روویاندا وه:

هه والیدا وه که یه که م که سی که ده گاته وه پێی له که س و کاری دوا ی وه فات کردنی فاتیمه ی کچیتی⁽¹⁾، هه واله که هاته جی و یه که م که س وه فاتی کرد له که س و کاری فاتیمه بوو. هه والیدا وه که له هۆزی سه قیف درۆزنی که و خوین ریژی که ده رده که ویت⁽²⁾، هه ر به وشپوده یه بوو که هه والی دا، درۆزنه که موختاری سه قه فی بوو که بانگه شه ی پێغه مبه رایه تی کرد، وه خوین ریژه که ش چه جاجی کو ری یوسفی سه قه فی بوو.

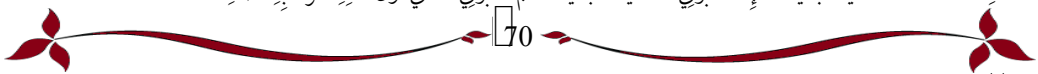
وه هه روه ها هه والی دا وه که عه ماره ده کوژی ته و کو مه له له چه ق لاجوه که ش ده ی کوژن⁽¹⁾. هه ر وه ک نه وه بوو که فەرمووی.

(1) عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: "لَمَّا مَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا ابْنَتَهُ فَاطِمَةَ فَسَارَّهَا فَبَكَتْ، ثُمَّ سَارَّهَا فَضَحِكَتْ، فَسَأَلْتُهَا عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَتْ: أَمَّا حَيْثُ بَكَتْ، فَإِنَّهُ أَخْبَرَنِي: أَنَّهُ مَيِّتٌ فَبَكَتُ، ثُمَّ أَخْبَرَنِي: "أَنِّي أَوَّلُ أَهْلِهِ حُقُوقًا بِهِ فَضَحِكْتُ". رواه أحمد (1/57)، برقم: (26032)، والتِّرْمِذِيُّ (6/183)، برقم: (3872) والنَّسَائِيُّ فِي الْكُبْرَى (7/393)، برقم: (8311).

(2) رَوَى مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ (13/96)، بِرَقْمٍ: (231): عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّهُ قَالَ لِلْحَجَّاجِ بَعْدَ مَقْتَلِ ابْنِ الزُّبَيْرِ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «إِنَّ فِي تَقْيِيفِ مُبِيرًا وَكَذَابًا»، أَمَّا الْكَذَابُ فَقَدْ رَأَيْتَاهُ، وَأَمَّا الْمُبِيرُ فَأَنْتَ ذَلِكَ، قَالَ: فَخَرَجَ. أَمَّا الْمُبِيرُ فَهُوَ الْمُهْلِكُ.

عَنْ عَائِشَةَ، قَالَتْ: لَمَّا مَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَعَا ابْنَتَهُ فَاطِمَةَ فَسَارَّهَا فَبَكَتْ، ثُمَّ سَارَّهَا فَضَحِكَتْ، فَسَأَلْتُهَا عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَتْ: أَمَّا حَيْثُ بَكَتْ، فَإِنَّهُ أَخْبَرَنِي: أَنَّهُ مَيِّتٌ فَبَكَتُ، ثُمَّ أَخْبَرَنِي: "أَنِّي أَوَّلُ أَهْلِهِ حُقُوقًا بِهِ فَضَحِكْتُ".

وه هه والی دا که بازنه کانی کیسرا ده دریت به سوراچه⁽²⁾. شه هه واله له کاتیکدا بوو موسولمانان له وپه ری لاوازیدابون، هه وهک نه وده بوو که پیغه مبه ری⁽³⁾ فهرمووی و بازنه کانی بی درا له سه رده می پی شه و عومه ر.

هه واله کان له م باره یه وه زور زورن، یهک نمونه ی تر ده هیئمه وه ده یکه مه کۆتایی باسه که وه داوای ته و فیه له په رده دگاری خاوه ن مولک و به خشه ری بی وینه ده که م:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، قَالَ: «لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَضْطَرِبَ الْيَأْتُ⁽⁴⁾ نِسَاءِ دَوْسٍ عَلَى ذِي الْخَلْصَةِ». وَذُو الْخَلْصَةِ⁽⁵⁾ طَاغِيَةٌ دَوْسٍ الَّتِي كَانُوا يَعْبُدُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ⁽⁵⁾.

له نه بو هوره یه وه هاتوه که پیغه مبه ری خوا⁽⁶⁾ فهرمووی ته: قیامه ت هه لئاسیت، تا وه کو سمتی ئافره تانی ده وس له ناوچه ی (ذی الخلصة) نه له ریته وه (به ته واف کردن به ده وریدا). بتیک له و ناوچه یه بووه به ناوی (الخلصة) هه ر به هزی شه وه وه ناوئراوه.

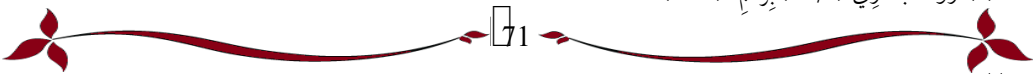
(۱) رَوَى الْبُخَارِيُّ فِي صَحِيحِهِ (۹۷/۱)، بِرَقْمٍ: (۴۴۷): عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ: كُنَّا نَحْمِلُ لَبْنَةَ لَبْنَةَ وَعَمَّارٌ لَبْتَيْنِ لَبْتَيْنِ، فَرَأَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْفُضُ التُّرَابَ عَنْهُ، وَيَقُولُ: «وَيْحَ عَمَّارٍ، تَقْتُلُهُ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَّةُ، يَدْعُوهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ، وَيَدْعُوهُمْ إِلَى النَّارِ» قَالَ: يَقُولُ عَمَّارٌ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ.

(۲) رَوَى الْبَيْهَقِيُّ فِي سُنَنِهِ (۵۸۲/۶)، بِرَقْمٍ: (۱۳۰۳۶): عَنِ الْحَسَنِ، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ أَبِي بَقْرَةَ كَسَرَى فَوَضَعَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ، وَفِي الْقَوْمِ سَرَّاقَةٌ بِنُ مَالِكِ بْنِ جُعْشَمٍ، قَالَ: فَالْتَمَى إِلَيْهِ سِوَارِي كَسَرَى بِنُ هُرْمَزٍ فَجَعَلَهُمَا فِي يَدِهِ، فَبَلَغَا مَنْكِبَيْهِ، فَلَمَّا رَأَاهُمَا فِي يَدَيِ سَرَّاقَةٍ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ، سِوَارِي كَسَرَى بِنُ هُرْمَزٍ فِي يَدِ سَرَّاقَةٍ بِنُ مَالِكِ بْنِ جُعْشَمٍ أَعْرَابِيٍّ مِنْ بَنِي مُدَلِجٍ. وَنَقَلَ الْإِمَامُ الْبَيْهَقِيُّ عَنِ الْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ قَوْلَهُ: " قَالَ الشَّافِعِيُّ: وَإِنَّمَا أَلْبَسَهَا سَرَّاقَةٌ؛ لِأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِسَرَّاقَةٍ وَنَظَرَ إِلَيَّ ذِرَاعَيْهِ: " كَأَنِّي بَكَ قَدْ لَبَسْتَ سِوَارِي كَسَرَى " قَالَ: وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ إِلَّا سِوَارَيْنِ. السُّنَنُ الْكُبْرَى (۵۸۱/۶)، بِرَقْمٍ: (۱۳۰۳۳)، وَمَعْرِفَةُ السُّنَنِ وَالْآثَارِ (۲۹۰/۹)، بِرَقْمٍ: (۱۳۱۹۷).

(۳) قَالَ الْمَلَأُ عَلِي الْقَارِي فِي مِرْقَاتِهِ (۳۵۰۱/۸): " وَالْأَلْيَاتُ يَفْتَحَتَيْنِ جَمْعُ أَلْيَةٍ يَفْتَحُ فَسُكُونٌ، وَهِيَ فِي الْأَصْلِ اللَّحْمَةُ الَّتِي تَكُونُ فِي أَصْلِ الْعُضْوِ، وَيُقَالُ هِيَ اللَّحْمَةُ الْمَشْرِفَةُ عَلَى الظَّهْرِ وَالْمَجْلِدِ، وَهِيَ حَمُّ الْمُعْتَدِ، وَالْمَعْنَى حَتَّى يَرْتَدُّوا فَتَطْوَفُ نِسَاؤُهُمْ " ۱. هـ.

(۴) قَالَ الْقَسْطَلَانِيُّ فِي شَرْحِهِ (۲۰۲/۱۰): " إِنَّ ذَا الْخَلْصَةِ مَوْضِعٌ بِلَادِ دَوْسٍ فِيهِ صَنَمٌ اسْمُهُ الْخَلْصَةُ، وَحِينَئِذٍ فَلَيْسَ ذُو الْخَلْصَةِ الطَّاغِيَةَ نَفْسَهَا " ۱. هـ.

(۵) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (۵۸/۹) بِرَقْمٍ: (۷۱۱۶).

ئەم ھەوالبەش ھەر وەك ئەو ھەبوو كە پێغەمبەر ﷺ ھەوالبی پێدا بوو، وەك شەبیخ ھەمەد تۆھجیری دەلیت: "پرویدا ھەر وەك ئەو ھەبوو پێغەمبەری خوا ﷺ ھەوالبی پێدا بوو لە فەرمووده سەحیحە كەدا، وە خەلكی ناوچە (تبالە) و چوار دەوری (ذی الحَلْصَة) توشی فیتنە یەكی گەورە بوون، وە دیسانە وە نوێیان كرده وە، ھەر وەك ھەبوو لە سەردەمی نەفامی" (1).

و ھەر وەھا مێژوونووسی نەجد "عوسمانی كۆری بەشیر" یش ھەمان شتی باس كرده وە، لە رودا وەكانی سالی (1230 كۆچی)، كە عەبدولعەزیزی كۆری سعود بته كە ی تێك شكاندو وە (2).

پابەندكاری پانزەھەم:

زۆر فەرمووده مان بۆ ھاتوو لە سەر سەیری سەمەرە ییەكانی گەردوون و بەدیارخستنی، وە دەربارە ی نەینییەكانی دروستكراوان و وردەكار یەكە ی، لە كاتی كەدا زانستی تەجربیی وەھا پێشكەوتوو نەبوو، وە دوای پێشكەوتنی و لە سەردەمی خۆماندا زانست ئەو راستیانە ی دان پێدا ناو كە سونەت پێی ھاتوو.

لێرەدا پرسیارە كە ئەو ھە یە: ئایا پێغەمبەر ﷺ چۆن ئەم شتانە ی زانیو و چۆن ھەوالبی پێداو ئەگەر لە رێگە ی وە ھە یە وە نەبوو؟

و ھە نمونە لە سەر ئەمە زۆر زۆر وە لێكۆڵینە وە نوێیەكان یش دان یان پێدا ناو و چەسپاندوویانە، لە وانە: ھەوالبانی بە دەرنەچوون لەو شوێنە ی تاعون (وہا) تێیدا بلا بوو تە وەو، ئەوانە شتی لە دەروەن نە یەنە ناوی (3).

(1) إتحاف الجبّاعِ للتّوَجْرِیِّ (2/225).

(2) عنوانُ المجد لعثمان بن بشیر (1/343)، ت: محمد بن ناصر الشّری، دار الحیب، ط: 3/1429هـ.

(3) رَوَى البَحَارِيُّ (58/9) بِرَقْمٍ: (7116): عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ، عَنْ أَبِيهِ، أَنَّهُ سَمِعَهُ يَسْأَلُ أُسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ، مَاذَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الطَّاعُونِ؟ فَقَالَ أُسَامَةُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الطَّاعُونُ رِجْسٌ أُرْسِلَ عَلَى طَائِفَةٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، أَوْ عَلَى مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَإِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بَارِضٍ، فَلَا تَقْدَمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بَارِضٍ، وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا، فِرَارًا مِنْهُ».

وه هه‌والدانی به‌وه‌ی ژماره‌ی جومگه‌کانی مرۆڤ (360) جومگه‌یه⁽¹⁾. وه زانستی نوێش له‌سه‌ر ئەم ڕایه‌یه.

وه هه‌والدانی به‌وه‌ی جه‌سته‌ی مرۆڤ هه‌مووی تیا ده‌چیت ته‌نیا سی به‌نده‌ی ڕه‌په‌ (عَجَبُ الدَّنْبِ) نه‌ییت⁽²⁾.

وه له‌مانه‌ هه‌مووی سه‌یرتر هه‌والدانیه‌تی به‌وه‌ی هه‌وره‌ بروسکه‌ دیت و ده‌گه‌رپه‌وه⁽³⁾. هه‌مووان هاتنه‌که‌ی ده‌زانین و دیومانه‌، به‌لام گه‌رانه‌وه‌که‌ی هه‌ستی پی ناکریت له‌ به‌ر خه‌یابیه‌که‌ی، مه‌گه‌ر دیه‌نه‌که‌ تو‌مار بکریت و خا و بکرپه‌وه‌ به‌ دیقه‌ت بۆی ڕوانریت، شه‌مش ناشکرا نه‌بوو له‌لایه‌ن زانسته‌وه‌ تا ئەم دواییانه‌.

وه شه‌گه‌ر به‌لگه‌ت بویت، ئەوا به‌لگه‌ زۆر زۆره‌ له‌م باره‌یه‌وه‌و ده‌توانیت به‌دوایا بچیت.

تێبینی: ئەم باسانه‌ که‌ ده‌یه‌تین ته‌نیا بۆ پابه‌ندکردنی نه‌یارانی سونه‌ته‌، وه‌ ئیلا ئیمه‌ سه‌رچاوه‌کانی وه‌حیمان زۆر به‌لاوه‌ گه‌وره‌تره‌ له‌ وه‌ی بیاخه‌ینه‌ ژێر حوکمی زانسته‌ ته‌جریبه‌کانه‌وه‌، یانی هه‌رگیز وه‌حی ملکه‌چ ناکه‌ین بۆ شه‌گه‌رو گریانه‌ی زانست، وه‌ پاشان بابه‌تی جیاوازی کردن له‌ نیوان بێردۆزی زانستی و حه‌قیقه‌تی زانستی شتیکی زۆر پێویسته‌، زۆر گرنگه‌ بۆ ئەم باسانه‌ بگه‌رپه‌وه‌ بۆ ئەو باسه‌ی دانراوه‌ له‌سه‌ر زانسته‌ ته‌جریبه‌کان له‌ کتیبی (الحِیَاةُ عَلَی البُخَارِیِّ).

(١) رَوَى مُسْلِمٌ (٦٩٨/٢) بِرَقْمٍ: (١٠٠٧): عَنْ عَائِشَةَ، تَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّهُ خُلِقَ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي آدَمَ عَلَى سِتِّينَ وَثَلَاثِيَاةٍ مَفْصِلٍ، فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ، وَحَمَدَ اللَّهَ، وَهَلَّلَ اللَّهَ، وَسَبَّحَ اللَّهَ، وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ، وَعَزَلَ حَجْرًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، أَوْ شَوْكَةً أَوْ عَظْمًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ، وَأَمَرَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَى عَنْ مُنْكَرٍ، عَدَدَ تِلْكَ السِّتِّينَ وَالثَّلَاثِيَاةِ السَّلَامَى، فَإِنَّهُ يَمُتِي يَوْمَئِذٍ وَقَدْ رَحَّحَ نَفْسَهُ عَنِ النَّارِ».

(٢) رَوَى البُخَارِيُّ (١٦٥/٦) بِرَقْمٍ: (٤٩٣٥): عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَا بَيْنَ النَّفْخَتَيْنِ أَرْبَعُونَ» قَالَ: أَرْبَعُونَ يَوْمًا؟ قَالَ: أَيْتٌ، قَالَ: أَرْبَعُونَ سَهْرًا؟ قَالَ: أَيْتٌ، قَالَ: أَرْبَعُونَ سَنَةً؟ قَالَ: أَيْتٌ، قَالَ: «ثُمَّ يُنْزَلُ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيَنْبُتُونَ كَمَا يَنْبُتُ البَقْلُ، لَيْسَ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْءٌ إِلَّا يَبُلُّ، إِلَّا عَظْمًا وَاحِدًا وَهُوَ عَجَبُ الدَّنْبِ، وَمِنْهُ يَرْكَبُ الخَلْقُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

(٣) رَوَى مُسْلِمٌ (١٨٦/١) بِرَقْمٍ: (١٩٥): عَنْ حَدِيثَةٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «لَمْ تَرَوْا إِلَى البَرِّ كَيْفَ يَمُرُّ وَيَرْجِعُ فِي

طَرَفَةِ عَيْنٍ؟

پابه نډكاري شانزه يه م:

رپه سمی موسحفو و نه داگردنی قورئان له رپگه ی ریوایه ته وه بۆمان هاتووه، وه نه گهر ریوایه ت نه بیټ چۆن نه م نایه ته پیرۆزه ده خوینینه وه: ﴿كَهَيَّعَصَ﴾ (مریم: ۱) یان وهی خوی گه وره: ﴿الْمَصَّ﴾ (الأعراف: ۱)

وه وینه ی نه مانه ش له قورئانی پیرۆزا، نه گهر هاتو و نیمه وازمان له ریوایه ت هیئا به تیکرا نه و ده که وینه ناو نالۆزیه کی قول و بی و نه وه قورئانی ش به زایه ده دهن، به نه زانی و بی هه ستردن به مه ترسی کاره که.

پابه نډكاري حه فده يه م:

نه گهر هه رچی ریوایه ت و ئیسناد هه یه ره تمان کرده وه به لامانه وه نا، ئیتر چی شتی کمان بۆ ده مینیتته وه له میژوو باسی بکه ین و ده ستی پیوه بگرین و بیکه ینه به لگه له سه ر نه وه ی که قورئانی پیرۆز وه ک قوتا بخانه یه ک جیلنکی بی وینه ی پیگه یان دووه؟

وه نه گهر که سیکی نا موسولمان پرسیاری لیکردیت ده رباره ی کاریگه ری قورئان له سه ر نه و واقیعه ی تیدا دابه زیوه و، چی کرده وه له گۆرپنی ژینگه و تاکه کان چی پی ده لیتت؟ نه وسا بیده نگ ده بیت و ده مینیتته وه، یان ده ست ده که ی به قسه هه لبه ستن و شتی ناراست ده لیتت؟

سویند به خوا نه گهر له بانگه شه ی نه وان هه یچ شتی که نه بیټ ته نها نه مه نه بیټ، به سه بۆ ره تکرده وه و دوورخستنه وه ی له واقیعی موسولمانان، چون گو مان ده خاته سه ر کاریگه ری قورئان له سه ر واقیع، وه هه یچ کاریگه ری نه نابینیتته وه باسی بکه یت.

نای بۆ دلخۆشی دووژمنانی ئیسلام و میژوو شارستانیه تیان نه گهر بۆچوونی نه وان بیټته بۆچوونی باوو بلاو له نیتو خه لکیدا.

پابه نډكاري هه ژده يه م:

نه گهر هه موو سونه ت ره تکرده وه، چۆن نه م نایه ته پیرۆزه جی به جی ده که ی ت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ

اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب: ۲۱)

یان چۆن له وتهی خوای گه وره تیده گهیت که ده فەرمویت:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (القلم: ۴)

سیفاته کانی پیغه مبهەر ﷺ چین و چه نیکن و ورده کاریبان چۆن بووه؟ وه له کوی بدۆزینه وه تا بیکهینه

سه رمه شق و چاوی لیبکهین و ئەم ئایه ته پیروژه جی به جی بکهین؟

نایا ئەم فرمانه بۆ واجیبتی نیه؟ ئەی له کوی رهوشته کانی ئەم سه رمه شقه مان و ده دست بجهین؟

ئه کریت بوتریت: له قورئانی پیروژدا. به لām چۆنی جی به جی کردوو وه له گه لی ژیاوه؟ وه ئە گهر خودای

گه وره مه بهستی پروکەشی قورئان بوايه، ئەوا دهیغه رموو: قورئان بکه نه سه رمه شق، نه ک

پیغه مبهەر ﷺ.

پابه ندکاری نۆزدهیه م:

نایا نه یارانی سوننهت ئەم پرسیاره وه لām ناده نه وه: ئە گهر هات و هه موو سوننهت و میژوو له ناوبرا،

چۆن ئەم ئایه ته پیروژه ته فسیر ده کهن و لی تیده گهن:

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ

مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ (الأحزاب: ۲۳)

وه پرسیاران لیده کهین: سیفاتی ئەوان چی بووه و چیان کردوو؟ ژیان و سپره یان چۆن بووه تا چاویان

لیبکهین؟ له کوی ده ستمان بکه ویت ئە گهر په لاماری ئەم میژوو ریوايه تانه تان دا به و شیوه

سته مکارانه؟

پابه ندکاری بیست:

ده چیتته عه قله وه بوتریت: پیغه مبهەر ﷺ ماوهی (23) سال به له فزو وشه کانی قورئانه وه خه ریک

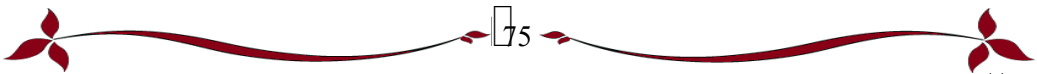
بووه، به بی ئەوهی هه یچ شتیك له ماناکه ی باس بکات و به یانی بکات؟ نایا هه یچ که سیکی عاقل ئەمه

ده لیت؟

ئیت بزچی رقتان ده بیته وه له وانیه که هه موو کاته کانی خۆیان داوه به ته جویدو ته نها به له فزی

قورئانه وه خه ریکن؟ نایا هه یچ جیاوازیه که هه یه له نیوان ئەم دوو شته؟

سویند به خوا ئەمه شتیکی پیکه نیناویه که به ری لیده که یته وه و لی ورد ده بیته وه.

پابه‌ندکاری بیست و یهك:

زۆریك له نهیارانی سوننهت ده‌لێن: ئیمه تیپکرای سوننهت رەت ناکه‌ینه‌وه، به‌لکو ئه‌وه فەرموودانه‌ی که هاتوون له رەفتاری جوان و ئامۆژگاری به‌رز و ه‌ریده‌گرین، به‌لام ئه‌وه‌ی رەتی ده‌که‌ینه‌وه یاسا و ریتساو ته‌شریع و بابته غه‌یبیه‌کانه، زۆریکیان ئه‌م قسه‌یه ده‌که‌ن له کتیب و چاویکه‌وتنه‌کانیادا.

پرسیار لی‌رده‌دا ئه‌وه‌یه: ئایا ئه‌م وتانه له هه‌موو که‌سیک و ه‌رناگرین، ته‌نانهت له منداڵیکیش ئه‌گه‌ر قسه‌ی پێ بکات؟ وه پاشان چ جیاوازیه‌ک ده‌می‌تێته‌وه له نیوان پێغه‌مبه‌ریک و ه‌کیمی‌ک، یان پێغه‌مبه‌ریک و فه‌یله‌سوفیک و تیپکرای مرۆف؟ وه کامه‌یه جیاوازی نیوان پله‌و پایه‌ی پێغه‌مبه‌ران و ئه‌وانی دی؟

پێغه‌مبه‌ر له‌سه‌روی ئه‌مه‌وه به‌یانی شه‌ریعه‌ت ده‌کات و مانا‌کانی په‌یامی خودایی به‌ خه‌لکی ده‌گه‌یه‌نیت، وه هاتنی کورت نه‌کراوه‌ته‌وه له حیکمه‌ت و ئاداب، وه ئه‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه‌بیت وه‌کو نه‌یاران ده‌ی‌لێن، ئه‌وا هیچ تاییه‌مه‌ندیه‌ک نیه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ران، ئه‌م قسه‌یه‌ش ده‌ره‌نجامی ته‌سه‌رکردنی کورتی نه‌یارانه، چون هه‌موو خه‌لکی هاوبه‌شن له حیکمه‌ت و ئاداب، خو ده‌بیت پێغه‌مبه‌ران به‌ شتی‌ک جیا ببنه‌وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان هه‌لبژاردی خودان له نیوان خه‌لک.

پابه‌ندکاری بیست و دوو:

ئه‌وانه‌ی که ده‌لێن: پێویسته فەرمووده‌ عه‌رز بکریته‌ سه‌ر قورئان (به‌و مانایه‌ی ناییت سوننهت هیچ شتیکی زیاد به‌ سه‌ر قورئانه‌وه به‌ی‌نیت) سه‌رپێچی قورئانی پ‌رۆز ده‌که‌ن له‌و ئایه‌تانه‌ی که له‌ پێشوودا باس‌مان کرد، چون برپاری حوجیه‌تی سوننهت ده‌دات و شه‌رعیه‌تی ده‌چه‌سپینیت، یه‌کلایی ده‌کاته‌وه که وه‌حی دووه‌م و ته‌شریعی سه‌ربه‌خۆیه.

پرسیاری رۆبه‌رپ‌رۆو کراوه‌ و ر‌ه‌خنه‌ لی‌یان ئه‌وه‌یه‌که به‌لگه‌یه‌ک بێنن له ئاستی هی‌زو قوه‌تی ئه‌و گشته به‌لگه‌یه‌بیت که باس‌کران، ته‌نانهت ناتوانن یه‌ک به‌لگه‌ش به‌ی‌ننه‌وه له سه‌ر ئه‌مه.

وه له لایه كى تریشه وه ئه مان پیچه وانیه عه قل و ژیری ده كهن له ته سه ور كردنی مانای (موخاله فه و)، مانای (زیاده)، چون ته نها زیاده به سه ر قورئانه وه ده لاله ت ناکات له سه ر موخاله فه و دژایه تى، ئه گه ر له زیاده كه دا شتیك نه بیته پیچه وانیه و دژی قورئان بیته.

پابه ندكاری بیست و سی:

به دلنیا بییه وه هاتنی قیرائه ته قورئانیه كان پشت ده به ستیته به هه مان ریگا كه سوننه تى پی هاتوه، جا كه وابوو ره تکرده وه ی فەرمووده كان و به لاهه نانیان ره تکرده وه و به لاهه نانی قیرائه ته قورئانیه كانه.

ئیدی لیروهه چی بکهین! ئایا واز له قیرائه ته كان بینین به تیگرا؟ یان چاره چی یه؟ وه ئه گه ر دانه یه کیان هه لئیرتیریت و واز له وانی تر بینیت له سه ر چ بنه مایه ك هه لئیده برتیریت⁽¹⁾؟ ئایا ئه مه له به ها هینانه خواره وه ی قورئانی پیرۆز نیه؟

پابه ندكاری بیست و چوار:

زۆریك له نه یارانی سوننه ت و موخته زیله له كۆندا⁽²⁾ و رۆژه لاتناسان ده ست ده گرن به كۆمه لئیک فەرمووده ی لاوازو هه لئبه ستراوه وه چون پالپشتی بۆچوونه لاریکه یان ده کات، وه هه ندیک جار کیشمه کیشمی پی ده كهن له گه ل بوخاری و موسلیم له کاتیکدا گه یشتوونه ته لوتکه له کاری به شه ریدا. پرسیار لیردها ئه وه یه: ئایا ئه مه دژه وانه نیه له ریبازو مهنه جیان له شیوازی به لگه هینانه وه (پروو کړنه هه لئبه ستراوو لاوازو ره تکرده وه ی سه حیح) وه به س نیه بۆ ره تکرده وه ی ئه وه ی هیناوتانه؟

پابه ندكاری بیست و پینج:

(1) دوور نیه خه لکانیک بین و بلین: پیوسته واز له قیرائه ته كان بینین و ته نها یه ك دانه هه لئیرتیرین، چون له سه رده میکی وا سه یر ده ژین ته نیا ده جالی که مه.

(2) به لام پیوسته موخته زیله نه خه ینه ریزی نه یارانی سوننه ت و رۆژه لاتناسانه وه (رۆژه لاتناسانیش یه ك شیوه نین)، چون به شیوه یه کی گشتی ریزی سوننه تیان گرتوه، به لام هه ندیکیان کۆمه لئیک مه رجیان داناهه بۆ وه رگرتنی سوننه ت، بۆچوومان پیچه وانیه ئه وانته تیبداو به هه لئیه یان ده زانین.

نه یارانێ سوننهت په خه یان له زۆر فەرمووده ی سه حیح گرتوه و په تیان کردووه ته وه، به و بیانووه ی که عه قلیان نایگریت و قه بوئی ناکات، هه ر چه نده له ریگه ی کۆمه لیک هه لکی راستگو و جیی متمانه وه هاتوون. وه ئه وه ی جیی سه رسوپمانه ئه وان پروایان به قورئانی پیروژ هیناوه له شتانی کدا زۆر له وانه سه یرتیه، وه هاتنه دهره وه ی ئاو له بهرد بو پیغه مبه ر موسا، رووداوی ئیسرا و میعراج، زیندوو کردنه وه ی مردوو له لایه ن پیغه مبه ر عیسا وه، گواسته نه وه ی عه رش (ته خت) یکی گه وره له ولاتی ک بو ولاتی ک له چا و ترو کانی کدا بو پیغه مبه ر سوله یمان، وه فیئک کردنه وه ی ئیبرا هیم به ناگر، وه قسه کردنی سوله یمان له گه ل میرو له و، چه ندین شتی تر.

جا ئه مه بو نه یاری ک ئه گه ر موسولمان بیئ، وه ئه گه ر که سه که بی پرواش بیئ ئه و ئه مه یس ه یچ سه یرتر نیه له موسولمانه که، چون پروای به هاوشیوه ی ئه م شتانه هیناوه به شتانی ک له زانسته ته جریبیه کاندا که زۆر سه یرن به لای مرۆقه وه بیستنیان، له مه ر جهسته ی مرۆقه و کون و ژیا نی ناژه لان. پرسیا ره که لیره دا ئه وه یه: ئایا ئه مه دژه وانه (تَنَاقُضُ) نیه له ریبا زو مه نه جدا کاتی ک ئینکاری شتانی ک ده که یت له سوننه تدا و هاوشیوه که ی له قورئان و زانسته ته جریبیه کاندا وه ر ده گریت، ئه ی نه یاری سوننه ت؟

وه ههروه ها پرسیا ره که پروی له بی دینه کانی شه: ئایا شتانی ک که به لاتانه وه سه یرن په تیان ده که نه وه له قورئان و سوننه ت، وه هه مان سه یری له شتانی کدا هه یه له زانسته ته جریبیه کان و وه ریان ده گرن، ئایا ئه مه ته ناقوزو دژه وانه نیه؟

ئه وه ی کی شه یه له لای نه یارانی سوننه ت و بی دینه کان: جیاوازی نه کردنیانه له نیوان دوو شت: ئه وه ی عه قل به ئه سه ته می ده بینیت (الإِسْتِحَالَةُ الْعَقْلِيَّةُ)، له گه ل: ئه وه ی که عه قل به سه یرو غه ریبی ده بینیت (الإِسْتِعْرَابُ الْعَقْلِيُّ)، ئه وه ی که عه قل روودانی به موسه حیل داده نیئ، به ه یچ جوړیک له قورئان و سوننه تدا نیه، به لام دووه میان که پیی ده وتریئ به سه یرگرتن، شتیکی ئاساییه و له قورئان و سوننه تدا هه یه، وه زانسته ته جریبیه کانی ش لیی بی به ش نین، چون له گه ردوندا نمونه ی زۆره، ئه م باسه مان هیناوه له کتییی (الْحِنَايَةُ عَلَى الْبُخَارِيِّ)، ده توانن بۆی بگه ری نه وه.

پابه‌ندکاری بیست و شش:

نه یارانی سوننه‌ت هه‌ردوو زانستی: (مُخْتَلِفِ الْحَدِيثِ) و، (مُشْكِلِ الْحَدِيثِ)⁽¹⁾، ناو ده‌به‌ن به ته‌که‌لوف و زۆرکردن و رازاندنه‌وه و جوانکاری بۆ فەرموده‌کان، له‌کاتێک هه‌لده‌ستین به‌ کۆکردنه‌وه‌ی فەرموده‌کانی باسیک به‌ مه‌به‌ستی لیکدانه‌وه‌یان، له‌ کاتێکدا رووکه‌شیان وا دیاره‌ پیچه‌وانه‌ی قورئانه، یان پیچه‌وانه‌ی فەرموده‌ی تهره، تا مانه‌که‌ی به‌دیار بجه‌ین و روونی بکه‌ینه‌وه که کیشی تییدا نیه.

به‌لام شه‌وه‌ی سه‌یره‌ خۆیان به‌م ریگه‌یه‌ رازین بۆ قورئانی پیرۆز و به‌کاری ده‌به‌ن له‌کاتێک ته‌فسیری هه‌ندی‌ک نایه‌ت ده‌که‌ن که رووکه‌شه‌که‌ی پیچه‌وانه‌یه‌ له‌گه‌ڵ یه‌ک⁽²⁾.
 ئایا شه‌مه‌ ته‌ناقوزو دژه‌وانه‌ نیه‌ له‌ ریبازو مه‌نه‌ه‌جیه‌تی شه‌وان، که بۆ سوننه‌ت رازی نین و بۆ قورئان هه‌مان شت به‌کار ده‌به‌ن؟

بۆ نمونه‌ مه‌وقی‌فی‌ان چۆن ده‌بی‌ت له‌ ته‌فسیری هه‌ندی‌ک نایه‌ت که هاتوون له‌سه‌ر دروستکردنی ئاسمان و زه‌وی، وه‌ک وه‌تی خ‌وای گه‌وره:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَىٰ الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝﴾

(الأعراف: ٥٤)

(١) شه‌م دوو زانسته‌ بۆ به‌یان کردنی شه‌و فەرمودانه‌یه‌ که رووکه‌شه‌که‌ی وا دیاره‌ کیشیه‌یان تی‌دایه، به‌وه‌ی که وا دیاره‌ پیچه‌وانه‌ی قورئانه، یان پیچه‌وانه‌ی هه‌ندی‌ک فەرموده‌ی تهره، یان له‌گه‌ڵ عه‌ق‌ل و ژیری‌ی کیشیه‌یان هه‌یه، یان فەرموده‌که‌ خ‌وی له‌ خ‌ویدا شتیکی تی‌دایه هه‌ندی‌ک که‌س لینی تی‌ناگه‌ن و به‌ کیشیه‌ی ده‌یین.

(٢) کۆمه‌لێک نایه‌ت هه‌یه که بۆ دینه‌کان ره‌خه‌یه‌یان لێ گرتوه‌ هه‌ر له‌ کۆنه‌وه تا شه‌رمۆمان، وه‌ رۆژه‌لاتناس و موژده‌ده‌ری مه‌سیحیه‌کانیش به‌شیان هه‌یه له‌م کاره، به‌لام خ‌وای گه‌وره‌ کۆمه‌لێک زانای هه‌ناره‌ کردوه‌و، روونیان کردوه‌ته‌وه که کیشه‌که‌ له‌ تیگه‌یشتنی ته‌واندایه‌ نه‌ک نایه‌ته‌ پیرۆزه‌کان، وه‌ به‌یانیه‌یان کردوه‌ که شه‌مه‌ روو ده‌دات بۆ که‌سی‌ک که یه‌لگه‌کان هه‌موو کۆ ناکاته‌وه تا پیگه‌وه‌ ته‌فسیرو لیکدانه‌وه‌یان بۆ بکات، وه‌ له‌ شوین و جی و مه‌به‌ستی خ‌ویدا لیکیاندا‌ته‌وه. جا بۆ سوننه‌تیش هه‌مان شته، وه‌ لێره‌دا شه‌و نایه‌تانه‌ نا‌هینم که ره‌خه‌یه‌یان لێ گرتوه‌و رووکه‌شه‌که‌ی وا دیاره‌ دژی یه‌کن، چو‌ن ریگه‌ نیه‌ لێره‌ روونیان بکه‌ینه‌وه‌و حه‌قی خ‌وی به‌ی‌نی، وه‌ نه‌گه‌ر له‌ حالیکه‌ وه‌هادا بیه‌تین نه‌ده‌ب نیه‌ له‌گه‌ڵ قورئانی پیرۆز بۆیه‌ وازی لێ ده‌هینم و ته‌نیا نمونه‌یه‌ک باس ده‌که‌م، وه‌ هه‌ر که‌سی‌ش بیه‌ری ده‌توانی‌ت له‌ کتیبه‌کانی ته‌فسیرو مو‌شکیلی قورئاندا نمونه‌ی زیاتر بیه‌یت.

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (یونس: ۳)

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا..﴾ (هود: ۷)

له‌م نایه‌تانه‌و بی‌جگه له‌مانه‌ش خوی‌گه‌وره ده‌فه‌رموویت که دروست کردنیان به (6) پۆژ بووه، به‌لام له‌چهند نایه‌تیکی سوهرتی (فُصِّلَتْ) پروکه‌شه‌که‌ی وا دیاره که به (8) پۆژ دروست‌کراون، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿قُلْ أَنتُمْ لَكُمْ قُرُونٌ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۹﴾ وَجَعَلَ فِيهَا رَواسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلسَّالِبِينَ ﴿۱۰﴾ ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿۱۱﴾ فَفَضَّلْنَهَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ (فصلت: ۹ - ۱۲)

ئهم سه‌یرکردنه پروکه‌شیه بۆ وشه به‌بی گویدان به مانا کی‌شه‌ی گه‌وره دروست ده‌کات له تی‌گه‌یشتنی بی‌دینه‌کان و نه‌یارانی سوننه‌ت، وه ته‌گه‌ر له مانا ورد بی‌ونایه‌ته‌وه ته‌وا نه بی‌دین ره‌خه‌ی له قورئان ده‌گرت، هه‌ر وه‌ک چۆن نه‌یاری سوننه‌تیش ره‌خه‌ی له سوننه‌ت نه‌ده‌گرت، به‌لام ته‌وان رازی بوون به تو‌یکلی دیره‌کان و ته‌وه‌یان هه‌لبژارد به‌سه‌ر کرۆکه‌وه.

ته‌فسیری راست بۆ ئهم نایه‌تانه ته‌وه‌یه که خوی‌گه‌وره ئاسمان و زه‌وی به (6) پۆژ دروست کردوه هه‌ر وه‌ک له‌و نایه‌تانه‌ی پیشوو جی‌گیره، وه ته‌فسیری دروستیش بۆ نایه‌ته‌کانی سوهرتی (فُصِّلَتْ) به‌م شی‌وه‌یه:

خودای گه‌وره زه‌وی دروست کردوه له دوو پۆژدا وه‌ک ده‌فه‌رموویت: (خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ)، وه له‌گه‌ل دروست کردنه‌که‌یدا دوو پۆژیش شاخه‌کانی دروست کردوه و رزق و پۆزی تیدا دابه‌ش کردوه،

به مهش ده بیته چوار پوژ، وهك ده فهرمویت: (وَجَعَلَ فِيهَا رَوْسَىٰ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ)، جا شه چوار پوژهی كه باسكراوه دووه كهی پیشوشی له خو گرتوه كه بو دروستکردنی زهوی بو، یانی دوو پوژهی دروستکردن، دوو پوژهی دابهش کردنی رزق و شهو شتانهی تر، به مهش پیکه وه ده کاته چوار پوژ.

وه پاشان ناسمانی دروست کردوه به دوو پوژ، وهك ده فهرمویت: (فَقَضَلَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ)، جا هه مووی پیکه وه شهش پوژ ده کات و هاوتاو سازه له گه ل نایه ته کانی پیشوو، به لام شه گهر به بی وردده کاری و شاره زایی به زمان ته نیا سهیری روو کهش بکهی، لیت ده بیته به (8) پوژ.

شه شیوازی ده پرینهش شیوازیکی بلاوو دیاره له زمانی عهره بیدا، وه زانایانیش نامازه بیان پیداه، وهک پیشهوا به غهوی ده فهرمویت: "[فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ]، يُرِيدُ: خَلَقَ مَا فِي الْأَرْضِ، وَقَدَّرَ الْأَقْوَاتِ فِي يَوْمَيْنِ: يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ وَالْأَرْبَعَاءِ، فَهَمَّا مَعَ الْأَحَدِ وَالْإِثْنَيْنِ أَرْبَعَةُ أَيَّامٍ، رَدَّ الْأَخْرَ عَلَى الْأَوَّلِ فِي الذِّكْرِ، كَمَا تَقُولُ: تَزَوَّجْتُ أَمْسِ امْرَأَةً وَالْيَوْمَ ثِنْتَيْنِ، وَإِحْدَاهُمَا هِيَ الَّتِي تَزَوَّجْتَهَا بِالْأَمْسِ" (1).

واته: ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾ مه بهستی شه وهیه: شهو شتانهی له سهه زهوین دروستی کردوه و رزق و پوژیه کهی داناه له دوو پوژدا: پوژهی سی شه مه و چوار شه مه، شه دوو پوژه له گه ل پوژهی یه که شه مه و دوو شه مه ده کاته چوار پوژ، که باسی کردوه شه مهی دوایی گه پاندوده شه سهه یه کهم، وه کو ده لیت: دوینی هاوسه رگپریم له گه ل ئافره تیک کرد، وه شه مپوژ دوو، وه یه کیک لهم دوانه شه وهیه که دوینی هاوسه رگپریت له گه ل کردوه.

وه پیشهوا تین عه تیبه ده لیت: "[فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ]: يُرِيدُ بِالْيَوْمَيْنِ الْأَوَّلَيْنِ، وَهَذَا كَمَا تَقُولُ: بَنَيْتُ جِدَارَ دَارِي فِي يَوْمٍ وَأَكْمَلْتُ جَمِيعَهَا فِي يَوْمَيْنِ، أَي: بِالْأَوَّلِ" (2).

(۱) تَفْسِيرُ الْبَغَوِيِّ (مَعَالِمُ التَّنْزِيلِ) (۷/ ۱۶۵)، ط: دار طيبة للنشر والتوزيع.

(۲) تَفْسِيرُ ابْنِ عَطِيَّةَ (الْمَحَرَّرُ الْوَجِيزُ) (۵/ ۶)، ط: دار الكتب العلمية.

واته: ﴿فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ﴾ مه به سستی له گه ل دوو رۆژه که ی پیشوودایه، وه ئەمەش وهك ئەوهیه که ده لئیت: دیواری ماله کهم به رۆژێک بنیات نا وه به دوو رۆژ هه موویم ته واو کرد، واته: به رۆژی یه که همیشه وه.

جا ئەمه یهک نمونه یه و نمونه ش زۆره بۆ که سینک بیهوی به دوایا بچیت، که پێویستیان به کۆکردنه وه و روونکردنه وه، به لām نه یاران برۆیان پێیه تی بۆ قورئانی پیرۆزو نکۆلی لێده کهن بۆ سوننهت، به راستی ئەمەش جگه له دژیه کیی و دژوهانه ناویکی تر هه لئاگریت، خودای گه وره ههر بۆ خۆی ته و فیهی به نده کانی ده دات.

پابه ندکاری بیست و ههوت:

نه یارانی سوننهت ده لئین: گپه ره وه ی فەرمووده کان مرۆف و ده کریت هه لّه بکهن له کاتی گپه رانه وه ی فەرمووده، جا بۆیه فەرمووده کان رهت ده که یه وه وه وهریناگرین. ده لئیم: ئەوان بهم وته عه بیاره که وتونه ته نیو سی دژیه کییه وه ئەگه ر هه ستیان پێی کرد بیت، یا خود نا، ئەوانیش:

• ئەوان بانگه شه ی حوجیه تی عه قل ده کهن و بانگه خوازی ده کهن بۆ ئەوه ی بکریته بریارده ر به سه ر ده قه کانه وه، ئایا ئەو عه قله ش ناکه ویته نیو هه لّه و وه همه وه، ئیتر چۆن بریاره کانی وهرده گرن؟

• ئەوان به مه رجی ده گرن که فەرمووده پێچه وانه ی زانسته ته جرییه کان نه بیت، وه ده بیت زانسته ته جرییه کان سه لمینه ری بن ئەگینا وهریناگرین، جا ئەو پرسیاره ی رووبه روویان ده بیته وه ئەمه یه: ئایا ئەم زانستانه له بازنه ی گوماندا نین، به شیوه یه ک نین که یه قین نادهن به ده سته وه؟ وه ئەو هۆکارانه شی که دهره نجامه کانیان لێوه به ده ست دیت هه موویان ئەگه ری که وتنه هه لّه و وه همیان نیه؟ ئیتر چۆن قه بولتانه بکریته بریارده ر به سه ر سوننه ته وه؟

• ئایا ههر ئەو راویانه نین قورئانی پیرۆزیان به ئیمه گه یاندوه؟ جا ئەگه ر گومانتان خسته سه ر سوننهت، ئەکه ونه ته نگه ژیه کی ناقۆلاوه به رامبه ر قورئانی پیرۆز، قسه که تان واده خوازیت گومان بجه نه سه ر قورئانی پیرۆزیش په نا به خوای گه وره.

وه ههروهها ئەم و تهیه ی ئەوان له هه مان چه شنی و ته ی مو شری کانه که له دژایه تی پیغه مبه ران ده یانوت: ئیوه ش و هک ئیمه مرۆشن، و هک خوی گه وره چه رۆ که که یانی تو مار کرد و وه ده فەر مویت:

﴿قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾

(إبراهيم: ١٠)

وه وه لامی پیغه مبه ران بو ئەوان بریتی بو له: ﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (إبراهيم: ١١)

وه ئین قهیم ده لیت: "وته ی ئەوانه ی تانه له سونه ت ده دن به وه ی که: ده کریت پراویه کانی ئەم فەر مو دانه درۆزن بن، یان هه له بکه ن، هه ر و هک و ته ی دو ژمنه کانیه تی: ده کریت ئەوه ی ئەم کتیبه ی هینا وه شه ی تانیکی درۆزن بیت" (1).

وه ههروهها له کو تاییدا ده لێن: عیبه رت به هه له کردن و نه کردنی نیه، به لکو عیبه رت به مانه وه ی هه له که و رۆشتنی راستیه له فەر مو ده کان، بۆیه ده بی پرسیا ره که به شیوه یه کی تر بکریت: ئایا مه به سته ی پیغه مبه ر ﷺ گه یشتوه یان نه گه یشتوه؟ هه یچ گو مانیك نیه له وه ی که مه به سته ی پیغه مبه ر ﷺ گه یشتوه، وه هه له یه کی که مه ی ش ته گه ر هه بو وه به ر یسا و بنه ما کانی زانا یانی فەر مو ده جه بر بو وه نه ما وه، وه له دیارترینی ئەو ر یسا یانه ش بریتیه له به راورد کاری زانا یانی فەر مو ده، له نیوان گشت ر یگا کان بو تاکه فەر مو ده یه ک تا وه کو دلنیا ببنه وه له وه ی هه له ی تیدا نیه.

تکام وایه پیش ره خنه گرتن لیکۆلینه وه یه کی ورد بکریت بو ئەو بنه مایانه ی دانراون بو وه درگرتن و ره تکر د نه وه ی فەر مو ده، به شیوه یه کی ساده و سا کار مامه له نه کریت له گه ل ئەو هه مو و مان دو و بوونه، چون دوا ی لیکۆلینه وه ی ورد زۆر له بو چوونه کان ده گو ڤر دین.

(١) مَخْتَصَرُ الصَّوَاعِقِ الْمُرْسَلَةِ، (ص: ٥٥٠).

پابه‌ندکاری بیست و هه‌شت:

ده‌بینین رۆه‌ه‌لاتناسان و شه‌وانی که وه‌ک شه‌وان بیر ده‌که‌نه‌وه‌و شوین ریبازیان که‌وتوون وه‌ک نه‌یارانی سوننه‌ت، وته‌کانی سوڤرات و شه‌فلاتون و شه‌رستۆو جگه له‌مان له‌ فه‌یله‌سوفانی یۆنان به‌وپه‌ری دلنیا‌یه‌وه‌ ده‌گێرنه‌وه، وه‌ ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌ک له‌م وتانه کاریگه‌ی به‌جی هه‌شتۆوه له‌سه‌ر قوتابخانه‌ی فه‌لسه‌فی نوێی شه‌روپا وه‌ک "دایفد هیوم" زۆری‌ک له‌ بۆچونه‌کانی فه‌یله‌سوفانی یۆنانی وه‌رگرتوه‌و پێیان کاریگه‌ر بووه‌.

وه‌ وێنه‌ی شه‌مه زانستی پزیشکی یۆنانی کۆن ده‌گوازنه‌وه‌و وته‌کان ده‌ده‌نه‌ پال‌ خاوه‌نه‌کانیان و تا سه‌ده‌کانی ناوه‌پراستی‌ش به‌کاریان ده‌بردن له‌ رۆژئاوا.

وه‌ هه‌روه‌ها نه‌یارانی سوننه‌ت له‌ عه‌ره‌ب، پروداوه‌ کۆنه‌کانی عه‌ره‌ب ده‌گێرنه‌وه‌و شیعری عه‌ره‌بی جاهیلی باس ده‌که‌ن و بروای ته‌واویان پێیان‌ه‌، وه‌ باسی رۆژگاری عه‌ره‌ب ده‌که‌ن له‌ شه‌رو ناشتی و بواری سیاسی و کۆمه‌لایه‌تییان و بریاری له‌سه‌ر ده‌ده‌ن.

نایا شه‌مه‌ دژیه‌کی نیه‌ له‌ ریبازو مه‌نه‌ج: بروایان به‌ شتانی‌ک هه‌یه‌ له‌ میژوودا که‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ هه‌زاران ساڵ (پێش له‌ دایک بوونی مه‌سیح)، وه‌ به‌دواداچوونی بۆ نه‌کراوه‌ به‌ شوینیا نه‌رۆشتوون (به‌ شوینیشیا بۆن چۆنی ساغ بکه‌نه‌وه)، وه‌ له‌گه‌ڵ شه‌مه‌ش سوننه‌ت رده‌ت ده‌که‌نه‌وه‌ سه‌ره‌رای شه‌وه‌مو هه‌ولێ زۆره‌ له‌ کۆکردنه‌وه‌و نووسینه‌وه‌و به‌دواداچوون و رده‌کاری و جیاکردنه‌وه‌ی راست له‌ ناراست، وه‌ له‌سه‌روی شه‌مانه‌شه‌وه‌ به‌ سه‌نه‌دی جیگه‌ر بۆمان هاتوه‌؟

پابه‌ندکاری بیست و نۆ:

ئیمه نه‌یاران و گومان دروستکه‌ران له‌سه‌ر سوننه‌ت ده‌بینین، هه‌یچیان پسه‌پۆر نین له‌ بواره‌که‌دا، وه‌ هه‌موویان (به‌ ده‌گمه‌ن نه‌بی‌ت)، یان شه‌ندازیارن یان دکتۆر یان پارێزه‌ر یان پاره‌بازکار، یان هه‌ر بروانامه‌یان نیه‌ (خاوه‌ن بروانامه‌کانیشیان زۆرینه‌یان له‌ زانکۆ رۆژئاوا‌یه‌کان بروانامه‌یان هه‌تاوه‌ته‌وه‌). جا پرسباری ئاراسته‌کراو بۆیان شه‌مه‌یه: نایا ده‌چێته‌ عه‌قله‌وه‌ پسه‌پۆران به‌ درێژایی زیاتر له‌ (1400) ساڵ شتی‌کی وه‌ها گه‌وره‌یان لێشاردراوه‌بی‌ت (حوجه نه‌بوونی فەرمووده‌و، که‌سانیک له‌م کۆتاییانه‌دا بێن و ناشکرای بکه‌ن که‌ هه‌یچیان پسه‌پۆر نین له‌ بواره‌که‌دا؟

ئایا ئەوه وەرگیراوه له جیهانی پزیشکیدا ئەگەر له و ماوه زۆرهدا بابەتییکی گه‌وره‌و دیارو پێویست و ن بێت له پسی‌پۆزانو، هه‌ندیک کرێکار یان بازرگان بیدۆزنه‌وه‌و په‌ی پی بیه‌ن؟ هه‌ر به‌راستی ئەگه‌ر بیر له‌م پرسیاره‌ بکه‌نه‌وه‌ عه‌رشیان ده‌هه‌ژنیت و کۆتاییان پی ده‌هینیت.

پابه‌ندکاری سی:

گریمان وامان دانا که سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئیجتهدیکی که‌سییه، لی‌روه ده‌پرسین: ئایا ئیجتیهاده‌کانی راستن یان هه‌له‌؟ ئەگه‌ر راستن ئەوا ئیتر مه‌به‌ستی شوینکه‌وتنی هاتوته‌ جی، وه ئەگه‌ر بلین: هه‌له‌بووه، ئایا خوای گه‌وره‌ بو‌ی راست ده‌کاته‌وه‌ یان لی‌ی بیده‌نگ ده‌بیت؟ وا خه‌یال نا‌که‌م عاقلیک هه‌بیت جو‌رته‌تی به‌لی بکات⁽¹⁾.

ده‌لیم: ئەگه‌ر ئەوان بلین: به‌لی خودا بو‌ی راست ناکاته‌وه‌ ئەوا هیچ جی‌او‌زیه‌ک نامینیت له‌ نیوان پیغه‌مبه‌ر ﷺ و مرۆفییکی تر، وه ئەگه‌ر بلین: بو‌ی راست ده‌کاته‌وه‌ ده‌بیت شوینی بکه‌ون.

پابه‌ندکاری سی و یه‌ک:

نه‌یارانی سوننه‌ت ره‌خه‌یان له‌ هه‌ندیک فەرموده‌ گرتوه‌و ره‌تیان کردوه‌ته‌وه‌ به‌و بیانوه‌ی که عه‌قلیان حیکمه‌ته‌که‌ی هه‌ست پی ناکات و نایرپیت و نایگریت، وه له‌م واقیعه‌ هه‌ست پیکراوه‌ش نمونه‌یه‌کیان بو‌ نه‌دیوه‌ته‌وه‌ تا بروای پی بینن.

له‌ راستیدا ئەگه‌ر ئەوان راستیان بکردایه‌ له‌گه‌له‌ ئەوه‌ی ده‌لین عه‌قل حوجه‌یه، وه‌ها ره‌خه‌یه‌کیان نه‌ده‌گرت، چون عه‌قلی مرۆف توانای په‌ی بردنی به‌ هه‌موو شتیک نیه‌و توانای په‌ی بردنی سنوورداره‌، وه هیچ که‌سیکی عاقلیش نیه‌ بلیت: عه‌قل توانای په‌ی بردنی به‌ هه‌موو شتیک هه‌یه.

عه‌قلی مرۆف بی توانایه‌ له‌ په‌ی بردن به‌و واقیعه‌ بینراوه‌و ته‌فسیرکردنی هه‌ندیک رووی، چ جای بگات به‌ بابته‌ غه‌بیه‌کان و ئەو شتانه‌ی له‌ ده‌روه‌ی گه‌ران و دۆزینه‌وه‌ن، وه دۆخی مرۆف به‌رامبه‌ر هه‌ندیک باس و خو‌اسی گه‌ردوون هه‌ر وه‌ک حا‌لی کۆرپه‌یه‌ له‌ سکی دایکیدا، یان که‌سیکی کۆتکراو له‌ شوینیکی دوور بو‌ ماوه‌ی سه‌د سا‌ل، یه‌که‌میان ئەگه‌ر عه‌قل و ئیدراکی هه‌بیت و بتوانیت قسه‌ بکات،

(1) ئەم پابه‌ند که‌رم وەرگرتوه‌ له‌ ماموستای به‌رپز دکتۆر عوسمان هه‌له‌جه‌بی له‌ لیدوانیکی له‌سه‌ر کتیبی (الجنایة علی الشافی). □

ئیمهش پرسپاری لیبکه یین ده باره ی ته فسیرکردنی ئەم واقیعه ی تیبدا ده ژین، ناتوانیت ده باره ی یه شتی قسه بکات، چون له و واقیعه دا نه ژیاوه و که سیکی راستگوش هه والی پی نه داوه ده باره ی، بویه توانای ته سه ورکردنی سنوورداره.

وه دووهمیش نه گهر پرسپاری کۆمه لیک شتی لیبکه ییت که له ماوه ی زیندانی نه ودا گۆراون، ناتوانیت ته سوو ته فسیری بکات چون نه و دوو بووه له روودانی ئەم شته نوو دا هینراوه سه یرانه. باشه چی ده بیت نه گهر نه و شتانه یان رهت کرده و نه و نکۆلی بونیان کرد له کاتی کدا له واقیعی خو یان نمونه یان بۆی نه دیوه و له م واقیعه ی خو شاندا بونیان هه یه؟ بیگومان ئەم کاره یان لا سه یره و ره خنه یان لیده گریت، چون هه ندیک شتیان رهت کرده و ته وه که نابیت رهت بکریته وه. جا ئەمهش حالی تی کرای مرۆقه له هه موو سه رده مه ی کدا، وه له ئە مرۆدا هه ندیک شت ده بینیت و لات ئاساییه، نه گهر بیت و پیش سه د سال باست بکرایه بیگومان له ریزی شتیان هه ژمار ده کرایت. پابه ندکردن لیره دا نه وه یه: په ی نه بردن به شتی و نه زانیی ناکریته بریارده ر به سه یره وه، به لکو که سی و نه زانییت به شتی و پیوسته له به رامبه ریدا بیده نگ بیت و بوه ستیت، نه ک خو ی به گه وره بزانییت و سه رکه شی بکات و ره تی بکاته وه.

ئهمهش هه ر وه ک نه وه یه که پیشه و نه بو حاته م فهرمو یه تی و ناماژه ی پیداره، پیشه و نه یین حیبان لیوه ی ده گپریته وه که فهرمو یه تی: (وَلَيْسَ جَهْلُ الْإِنْسَانِ بِالشَّيْءِ دَالًّا عَلَى نَفْيِ الْحَقِّ عَنْهُ لِجَهْلِهِ بِهِ) ⁽¹⁾.

واته: نه زانی مرۆقه به شتی و به لگه ی حق نه بوونی نیه له بهر نه وه ی که نه و نایزانییت. وه هه روه ها پیشه و نه یین عه بدوله ر له شه یی موعته زیله نه زامه وه شتی کمان بو ده گپریته وه که گوزارشت له هه مان مانا ده کات و ده لیت: نه بو ئیسحاق ئیبراهیمی کوری سه بیار ده لیت: له گه نجیتیم

دا پیم گه یشتبوو که پیغه مبه ر ﷺ ریگری کردوو له بهره لاکردنی سه ری (قِرْبَة) ⁽¹⁾ و ئاو لیخواردنه وهی.

منیش ئەموت: ئەم فەرمووده جۆریکه! ئاو خواردنه وه له و کونه یه چی تێدایه تا ریگری لیبکریت؟ که پی و ترا: پیاویک له و کونه یه ئاوی خواردوه ته وه، ماریک پیوهی داوه و مردوه، وه مار ده چیتته نیو سه ری کونه که وه، ئیتر زانیم: «**أَنَّ كُلَّ شَيْءٍ لَا أَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ مِنَ الْحَدِيثِ أَنَّ لَهُ مَذْهَبًا وَإِنْ جَهَلْتَهُ**» ⁽²⁾.

واته: هه ر شتیك که له ماناکه ی تینه گه م له فەرمووده، ریگه یه کی هه یه ئەگه ر چی منیش نه یزانم.

ئەگه ر مروّقه هه ر شتیك عه قلی نه یگرت ره تی بکاته وه، ئەوا هیه چ مانایه ک نامییتته وه بو ئایین، چون ئایین -هه ر ئاینیک بیته- ده بیته هه ندیک شتی تێدا بمییتته وه به نه زانراوی وه پی نه براوی ئەگه ر نا هیه چ مانایه ک بو ئایین نامییتته وه، وه ئەمه ش باس ده که یین له داها توودا به ویستی خوی گه وه.

وه له لایه کی تریشه وه به م ره خنه یه ریگا ده که ینه وه بو هه ر که سیك بیه ویت تانه و ته شه ر بگریته قورئانی پیروژ، به و بیانوه ی که عه قلی هه ندیک له ئایه ته کانی ناگریت.

پابه ندکاری سی و دوو:

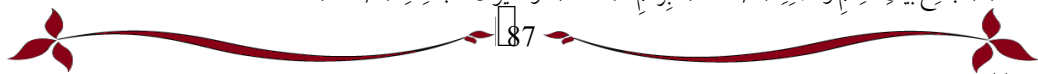
نه یارانی سونه ت نکۆلی ده که ن له کۆکردنه وه ی فەرمووده کان و ته فسیر کردنی هه ندیکیان به هه ندیکی تر، ئەوان یه ک فەرمووده وه رده گرن به ته نیاو دایده برن له فەرمووده کانی تر، وه ئەگه ر فەرمووده کان کۆ بکه یته وه و پیکه وه ماناکه ی به یان بکه یته، ئەو ریگه یه -که ریگه یه کی کار پیکراوه له ریبازی زانستی- ناوی ده نیین جوانکاری و له مه به ست لادان و پینه کردن، وه به م بیانوه ش زۆر فەرمووده یان ره ت کردوو ته وه و ره تی ده که نه وه.

(1) له پیست دروست ده کریت و ئاو و شه و شتی تێدا هه لده گریته، له زمانی کوردیدا به رامبه ر ئەو وشه یه: (کونه) به کار ده به یین بو

ئاو، وه بو روژ (هه یزه) و بو دۆ (مه شه که).

(2) جَامِعُ بَيَانَ الْعِلْمِ وَفَضْلِهِ (2/1195)، بَرَقْم: (2356)، وَالْحَيْرَانُ لِلْجَاحِظِ (4/390).

پابەند کردن به‌وه ده‌بیت: چۆن ئەم رینگه‌یه‌تان قەبوڵه بۆ قورئانی پیرۆزو رەتی ده‌که‌نوه بۆ سوننەت، وه ئەگەر رەت‌یان کردوه بۆ قورئانیش ئەوا ئەوپه‌ری هه‌له‌یه‌و ده‌یاخته‌ مه‌ترسیه‌وه، چون له قورئانی پیرۆزیش کۆمه‌لێک نایه‌ت ده‌بینین ماناکه‌ی روون نابێته‌وه به‌بێ ئەم رینگه‌یه، بۆ نمونه: کتیبی به‌کێک له بی دینه‌کام ده‌خوینده‌وه، رەخنه‌ی له وته‌ی خوای گه‌وره ده‌گرت، که ده‌فه‌رمویت:

﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٠﴾ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾

(مریم: ۱۰ - ۱۱)

رەخنه‌ی له‌م نایه‌ته ده‌گرت و ده‌یوت: چۆن فه‌رمانی به‌ زه‌که‌ریا کردوه قسه نه‌کات سی پۆژ، پاشان ده‌لێت: زه‌که‌ریا له‌ میح‌راه‌که‌ی چوه‌ ده‌ره‌وه‌و فه‌رمانی پێی کردن زی‌کرو ته‌سبیح بکه‌ن؟ چۆن قسه نه‌کردن و فه‌رمان کردن به‌ یادی خودا پێکه‌وه کۆ ده‌بنه‌وه؟ ده‌لێم: وه‌لامی ئەمه زۆر ئاسانه له‌سه‌ر که‌سیک خودای گه‌وره بۆی ئاسان کردبیت، وه شتی‌ک له‌ زمانی عه‌ره‌بی بزانی‌ت و ورد ببیته‌وه له‌ نایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره، وه هه‌ندیکی نه‌کات به‌ گۆ هه‌ندیکی تر‌دا.

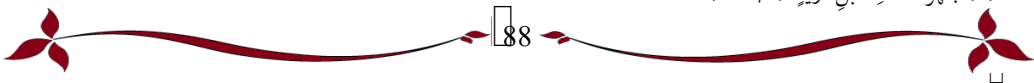
وه ئەگەر ورد ببیته‌وه له‌ وته‌ی خوای گه‌وره: (فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ)، دوا‌ی ئەوه‌ی مانا زمانه‌وانیه‌که‌ی ده‌زانیت، ئەوا نه‌نگی و لاری‌یی له‌سه‌ر لاده‌جیت، چون یه‌کی‌ک له‌ ماناکانی (الْوَحْي) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا بریتیه له‌ ئاماژه‌و حه‌ره‌که‌ی خیرا، هه‌ر وه‌ک خه‌لیلی فه‌راهیدی ده‌فه‌رمویت: "وَزَكَرِيَّا أَوْحَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ، أَيُّ: أَشَارَ إِلَيْهِمْ. وَالْإِيحَاءُ: الْإِشَارَةُ"^(۱).

واته: زه‌که‌ریا وه‌حی کرد بۆ گه‌له‌که‌ی، واته: ئاماژه‌ی بۆ کردن. وه‌حی کردن: ئاماژه‌کردن. وه پێشه‌وا ئیبن دوره‌یدی ئەزدی ده‌لێت: "وه‌حی له‌ خودای گه‌وره‌وه: هه‌ول‌و ئیله‌هامه، وه له‌ خه‌لکیه‌وه: ئاماژه‌یه. خودای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ﴾، وه له‌ چیرۆکی زه‌که‌ریادا ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾"^(۲).

(۱) العَيْنُ لِلخَلِيل (۳/ ۳۲۰).

(۲) جَهْرَةُ اللُّغَةِ لابن دُرَيْد (۱/ ۲۳۱).

وه لهم باره‌یه‌شه‌وه شیعی عه‌ره‌بی زۆر هاتوو، که‌سیک بیه‌وی ده‌توانیت بۆی بگه‌رپه‌ته‌وه له کتیبه‌کانی زمان و فەرهنگ.

دوای ئه‌وه‌ی مانای زمانه‌وانی وشه‌که‌مان زانی، ته‌فسیره‌که‌شی له‌ ئایه‌تیکی تردا پروون ده‌بیته‌وه هه‌ر له‌ چه‌رۆکی زه‌که‌ریا، ئه‌ویش خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ (آل عمران: ٤١)

به‌مه‌ش پروون ده‌بیته‌وه که‌ زه‌که‌ریا ئاماژه‌ی بۆ کردوون یادی خودا بکه‌ن و به‌ حه‌ره‌که‌ تیبی که‌ یاندوون، نه‌ک به‌ قسه‌و گوفتار.

جا لێره‌وه‌ ده‌زانین په‌ت کردنه‌وه‌ی ئه‌م رێگه‌ مه‌عقوله‌ له‌ مامه‌له‌کردن له‌ گه‌له‌ سونه‌تدا، مه‌ترسیه‌ بۆ قورئانی پیرۆزیش، وه‌ ئه‌گه‌ر بۆ سونه‌ت په‌تی بکه‌نه‌وه‌و بۆ قورئانی وه‌رگرن، به‌پراستی ئه‌مه‌ش له‌ دژیه‌کییه‌ک زیاتر نیه‌ له‌ مه‌نه‌ه‌جی ئه‌واندا.

دوای ئه‌و پابه‌ندکه‌رانه‌ی هینامان و رابورد ده‌مانه‌ویته‌ له‌مه‌ودوا تیشک بجه‌ینه‌ سه‌ر جوړیکی تر له‌ پابه‌ندکار که‌ زۆر گرنگن و هه‌موویان له‌ یه‌ک ته‌وه‌رن، ئه‌ویش:

زۆر به‌لگه‌ هه‌ن که‌ ده‌لاله‌ت ده‌که‌ن له‌ سه‌ر ئه‌وپه‌ری پاستگۆیی راویه‌کان و ئه‌مانه‌تیا له‌ گه‌یاندنی فەرموده‌کان به‌و شیوه‌ی که‌ هاتوو به‌بی هیچ ده‌ستکاریه‌ک، جا لێره‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی کورت و پوخت ئه‌و به‌لگانه‌ باس ده‌که‌ین و رێگا ده‌که‌ینه‌وه‌ بۆ لیکۆله‌ره‌وه‌کان به‌لکو تیبدا بنووسن و حه‌قی خۆی بده‌نی، وه‌ هه‌ر یه‌ک له‌مانه‌ پابه‌ندکاریه‌که‌ بۆ نه‌یارانی سونه‌ت و ناچاریان ده‌کات دان بنیین به‌ پاکی راویه‌کان و سه‌لامه‌تی کاره‌کانیان له‌ نه‌نگی شه‌هوه‌و چالایی هه‌وا.

پابه‌ندکاری سی و سی:

یه‌کیه‌ک له‌ هه‌ره‌ به‌لگه‌ به‌هیژه‌کانی پاستگۆیی راویه‌کان و پاکیتیان له‌ ریوايه‌ت، بوونی ریوايه‌تی کوره‌ له‌ باوکیه‌وه‌ به‌ واسیته‌ی که‌سیک. ئه‌گه‌ر راوی له‌ باوکیه‌وه‌ راسته‌وخۆ ریوايه‌ت بکات به‌بی

واسیته کی گومانی لیده‌کات؟ به لآم شه‌مانت له گه‌یاندنی فهرموده‌ی پیغه‌مبهر ﷺ و خیانت نه‌کردن لیبی واده‌خواریت وده‌های بگپرتیه‌وه که بیستویه‌تی، جا بویه فهرموده‌که له باوکیه‌وه ده‌گپرتیه‌وه له ریگه‌ی که‌سیکی تره‌وه، ههر وه‌ک هاتوه له سه‌حیحی موسلیم فهرموده‌ی سوهه‌یلی کوری نه‌بی سالیح له باوکیه‌وه به واسیته‌ی عه‌بدو‌لای کوری دینار: حَدَّثَنَا زُهَيْرُ بْنُ حَرْبٍ، حَدَّثَنَا جَرِيرٌ، عَنْ سَهَيْلٍ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ دِينَارٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «الْإِيَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ - أَوْ بَضْعٌ وَسِتُّونَ - شُعْبَةٌ، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ، وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ مِنَ الْإِيَانِ»⁽¹⁾.

جا شه‌مه له کاتیکدا روایه‌تی سوهه‌یل له باوکیه‌وه سابت و جیگیره و زور فهرموده‌ی لی بیستوه‌وه گپراویه‌تیه‌وه به‌بی هیچ واسیته‌یک، له‌وانه له موسنه‌دی پیشه‌وا شه‌مه‌دا هاتوه: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، حَدَّثَنَا سَهَيْلُ بْنُ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: جَاءَ نِسْوَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، فَقُلْنَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا نَقْدِرُ عَلَيْكَ فِي مَجْلِسِكَ مِنَ الرِّجَالِ، فَوَاعِدْنَا مِنْكَ يَوْمًا نَأْتِيكَ فِيهِ. قَالَ: "مَوْعِدُكُمْ بَيْتٌ فُلَانٍ". وَأَتَاهُنَّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، وَلِذَلِكَ الْمَوْعِدِ.."⁽²⁾.

وه نمونه‌کی تر: حَدَّثَنَا سُفْيَانُ، عَنْ حَمْرَةَ بْنِ الْمُغِيرَةَ، عَنْ سَهَيْلِ بْنِ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ: "اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثَنًا، لَعَنَّ اللَّهُ قَوْمًا اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ"⁽³⁾.

به لآم شه‌مانت له گه‌یاندنی فهرموده‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ له‌لامی شه‌و گه‌وره‌یه‌وه شه‌و فهرموده‌ان‌ی به واسیته‌ی که‌سینک له باوکی گپراوه‌ته‌وه، نایداته پال باوکی راسته‌وه‌وو واسیته‌که باس ده‌کات.

(۱) رواه مسلم (۶۳/۱) برقم: (۳۵)، وابن أبي شيبة في المصنف (۲۱۲/۵)، برقم: (۲۵۳۳۹)، وأحمد في المسند (۲۱۲/۱۵) برقم: (۹۳۶۰).
 (۲) رواه أحمد في المسند (۳۱۳/۱۲) برقم: (۷۳۵۷).
 (۳) رواه أحمد في المسند (۳۱۴/۱۲) برقم: (۷۳۵۸).

وه هه‌روه‌ها ده‌بینین عه‌بدولای کوری پیشه‌وا ته‌حمه‌د، فەرمووده له باوکیه‌وه ده‌گێڕێته‌وه به واسیته‌ی موهه‌ننای کوری یه‌حیای شامی و جگه‌ له‌میش، سه‌ره‌رای شه‌وی که هه‌موو فەرمووده‌کانی موسنه‌دی له باوکیه‌وه گێڕاوه‌ته‌وه که نزیکي (40,000) فەرمووده‌یه.

باشه که‌سێک ته‌م ژماره‌ زۆری له باوکیه‌وه بیستیته‌ و بیگێڕێته‌وه، کێ گومانی لێده‌کات ته‌گه‌ر یه‌که فەرمووده‌ش به واسیته‌ نه‌گێڕێته‌وه و راسته‌وخۆ هه‌مووی بداته پال باوکی؟ هه‌یچ گومانی تێدا نه‌یه که ته‌مه له دیارترینی به‌لگه‌کانه له‌سه‌ر راستگویی پاره‌کان و ته‌مانه‌تیان له گه‌یانندی فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌و شیوه‌ی پێیان گه‌یشته‌وه.

پابه‌ندکاری سی و چوار:

یه‌کێکی تر له‌و به‌لگانه بریتیه له ریوایه‌تی ماموستا له قوتابیه‌که‌یه‌وه، ته‌گه‌ر به گشتگه‌ر تر بلێن ریوایه‌تی بچوک له گه‌وره‌وه⁽¹⁾، ده‌بینین هه‌ندیک له پیشه‌وا گه‌وره‌کانی فەرمووده ریوایه‌تیان کردوه له که‌سانیک که له خواروی خۆیانه‌وه‌بوون، یان قوتابیان بوون یان له ته‌به‌قه‌و ناستی قوتابیه‌کانیاندا بوون.

له ناو هاوه‌لاند ده‌بینین جابری کوری عه‌بدولای ریوایه‌ت ده‌کات له ئوم کولسومی کچی "ته‌بو به‌کر" وه‌ ته‌ویش له عانیشه‌وه، له کاتیکدا ئوم کولسوم تابعیه‌وه له سه‌حابه‌ نه‌یه، وه جابر سه‌حابه‌یه، هه‌ر وه‌که پیشه‌وا موسلم ده‌گێڕێته‌وه: **عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ أُمِّ كَلْثُومٍ، عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: إِنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ الرَّجُلِ يَجَامِعُ أَهْلَهُ ثُمَّ يَكْسِلُ هَلْ عَلَيْهِمَا الْغُسْلُ؟ وَعَائِشَةُ جَالِسَةٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنِّي لَأَفْعَلُ ذَلِكَ، أَنَا وَهَذِهِ، ثُمَّ نَغْتَسِلُ»⁽²⁾.**

(1) له کتیبی (مِرْعَاةُ الْمَفَاتِيحِ) (٤٠٠/١) ده‌لێت: "ته‌وه‌یه که راوی ریوایه‌ت بکات له که‌سێکی خوار خۆیه‌وه له ته‌مه‌ن، یان له ته‌ندازه‌ی له‌به‌رکراو زانست، یان له هه‌ردوکیان، وه‌که ریوایه‌تی زه‌هری له مالیک، وه ریوایه‌تی مالیک له عه‌بدولای کوری دینار، وه ریوایه‌تی باوک له مندالۆ، سه‌حابه له تابعین، ماموستا له قوتابیه‌که‌شی له‌م جۆره‌یه".

(2) رواه‌ه‌ موسلم (٢٧٢/١)، برقم: (٣٥٠).

نومنه‌یه‌کی تر پێش‌ه‌وا نه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی پێش‌ه‌وا نه‌وزاعی ده‌فه‌رمووت: "ریوایه‌تی کردووه له گه‌وره تابیعیه‌کانه‌وه، وه‌ قه‌تاده‌و زوه‌ری و یه‌حیای کوری ته‌بی که‌سیر ریوایه‌تیا‌ن لی‌وه‌ی کردووه، له‌ کاتی‌کدا ته‌وان له‌ گه‌وره‌ی تابیعیه‌کان‌و ته‌و خۆی تابییی نیه‌، ته‌مه‌ له‌ ریوایه‌تی گه‌وره‌یه‌ له‌ بچوکه‌وه"⁽¹⁾.
وه‌ گو‌مانی تیدا نیه‌ که‌ په‌لی ته‌و سیانه‌ به‌رزتره‌ له‌ ته‌وزاعی وه‌ ته‌مه‌نیشیا‌ن گه‌وره‌تره‌، وه‌ له‌گه‌ڵ ته‌وه‌ش ریوایه‌تی لی‌وه‌ ده‌که‌ن.

عه‌لامه‌ مه‌لا عه‌لی قاری ده‌رباره‌ی پێش‌ه‌وا مالیک ده‌لیت: "زوه‌ری ریوایه‌تی لی‌وه‌ی کردووه، له‌ کاتی‌کدا مامۆستا‌یه‌تی و له‌ گه‌وره‌و به‌رپزه‌کانی تابیعینه‌، ته‌مه‌ش له‌ ریوایه‌تی گه‌وره‌یه‌ له‌ بچوکه‌وه"⁽²⁾.

گو‌مان ناکه‌م دوا‌ی بینینی ته‌م جو‌ره‌ که‌سێک هه‌بی‌ت گو‌مانی هه‌بی‌ت له‌ راست‌گۆیی راویه‌کان، چون‌ به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر راست‌گۆیی و خۆ به‌ که‌م زانی و پاکی نیتیا‌ن، کاتی‌ک ریوایه‌ت ده‌که‌ن له‌ که‌سانێک که‌ له‌ خوار خۆیا‌نه‌وه‌ن له‌ ته‌مه‌ن یا‌ن له‌ رووی زانسته‌وه‌، یا‌ن له‌ هه‌ردووکیان.

پابه‌ندکاری سی و پینج:

یه‌کی‌کی تر له‌و به‌لگه‌ به‌هیزانه‌ بریتیه‌ له‌ بوونی زۆر باب‌ه‌تی فیه‌قی که‌ شه‌رع ناسان له‌سه‌ری کۆکن و هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی‌شی له‌سه‌ر نیه‌، نه‌ له‌ قورثان نه‌ له‌ سونه‌ت، وه‌ پرسیا‌ری‌کی لۆژیکی لی‌ره‌وه‌ دروست ده‌بی‌ت: ته‌گه‌ر فەرمووده‌کان دروست‌کرا‌وی راویه‌کانن (وه‌ک زۆری‌ک له‌ نه‌یا‌ران ده‌لی‌ن و له‌ ده‌وری ته‌م قسه‌یه‌ ده‌خولینه‌وه‌) بۆچی نه‌هاتوون فەرمووده‌ دروست‌که‌ن بۆ ته‌م با‌سانه‌، که‌ له‌سه‌ری کۆکن و راجیایی نیه‌ له‌ نیتوایان، وه‌ به‌لگه‌شی له‌سه‌ر نیه‌؟

بی‌گو‌مان ته‌مه‌ گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ی راست‌گۆیی راویه‌کان و پاراستنی سونه‌ته‌، وه‌ هه‌موو که‌سێکی داد ملی بۆ که‌چ ده‌کات.

نومنه‌ی ته‌م با‌سه‌ فیه‌قیانه‌، وه‌ک ئه‌ین قودامه‌ی حه‌نبه‌لی ده‌لیت: "نازانی هه‌یج راجیاییه‌ک هه‌بی‌ت له‌سه‌ر دروستی ده‌ست نوێژ گرتن له‌ ئاوێک شتی‌کی پاکی تیکه‌ڵ بو‌ی‌ت و په‌نگه‌گه‌ی نه‌گۆری‌بی‌ت"⁽¹⁾.

(1) شرح مُسَلِم (١/ ٨٥).

(2) مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيح (١/ ٢١).

وه هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی ئه‌ین موفلیح له قورتوبیه‌وه ده‌یگێڕێته‌وه هه‌ر لهم باسه‌یه: "قورتوبی ده‌لیت: زانایان یه‌ك ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر پێویسته‌یه‌ك رووی کرده موسولمانان دوا‌ی ده‌رکردنی زه‌کات، ئه‌وا واجبه له‌سه‌ریان پاره‌ی بۆ ته‌رخانه‌ن"⁽²⁾.

وه هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی پێشه‌وا سه‌ره‌خسی ده‌لیت له‌باره‌ی نوێژخوێنه‌وه که هه‌سته‌یت به‌ سهرینی توێلی ته‌گه‌ر شتیکی تازار به‌خش لکا پێیه‌وه: "ته‌گه‌ر توێلی بسپرت له‌و خۆله‌ی پێوه‌یه‌تی پێش ئه‌وه‌ی له‌ نوێژه‌که‌ی ببێته‌وه کیشه‌ی نیه، چون شتیکی به‌سووده، وه لکانی خۆل به‌ توێلیه‌وه جۆریکه له‌ موسله، وه په‌نگه ئه‌و پووش و به‌لاشه‌ی لکاوه به‌ توێلیه‌وه تازاری بدات، کیشه‌ی تیدا نیه ته‌گه‌ر توێلی بسپرت کاتیك سه‌ری به‌رزکرده‌وه له‌ سوچه‌ی کۆتایی، وه هه‌یج راجیایه‌کی تیدا نیه که بی‌ کیشه‌یه"⁽³⁾.
وه ئیمامی حه‌ره‌مه‌ین ده‌فه‌رمووت: "زانایان یه‌ك ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دایک گشت داپه‌ره‌کان هه‌جب ده‌کات (بی‌ به‌شیان ده‌کات له‌ میرات)"⁽⁴⁾.

وه هه‌روه‌ها به‌ ره‌واپه‌ینی (عه‌ول) له‌ میرات، هه‌روه‌ك ئه‌ین قودامه ده‌لیت: "نازانین هه‌یج راجیایه‌ك هه‌بیت له‌ نیوان شه‌رع ناسان له‌سه‌ر ره‌وایه‌تی عه‌ول"⁽⁵⁾.
وه زۆر بابته‌تی تر له‌ میرات که به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نیه له‌ قورئان و سونه‌ت و زانایان له‌سه‌ری کۆکن، وه چه‌ندین نمونه‌ی تر که گه‌یشه‌وته ئاستیک هه‌ژمار ناکریت، وه هه‌رکه‌سه‌یک سه‌یری کتێبه‌ فیه‌یه‌کان بکات سه‌دان نمونه ده‌بینیت لهم جۆره. خودای گه‌وره هه‌ر خۆی ته‌وفیق ده‌دات بۆ راستی و هه‌دایه‌تده‌ره بۆ ڕێگه‌ی راست.

پابه‌ندکاری سی و شه‌ش:

(۱) المغني لابن قدامة (۱/۱۳).

(۲) الفروع لابن مفلح (۴/۳۰۸).

(۳) المبسوط للسرخسي (۱/۲۷).

(۴) نه‌ایه‌ المطالب لإمام الحرمین (۹/۷۸).

(۵) المغني لابن قدامة (۶/۲۸۳).

دەکریت لەوەی پێشوو پابەندکاریکی تر دەربینین و بڵین: زۆری مەزەه بە فیهی و بیروباوەریه کان و کێشمه کێشمان له نیوانیاندا رێگر بووه لەوەی که دەستکاری فەرمووده کان بکریت به زیادو کم، چون ئەگەر به کێک لەم مەزەه بانە یان تاکێک لە تاکه کانی ههستایه به وهها کاریک و فەرمووده یه کی دروستکردبایه، یان به شیکێ گۆرپبایه به زیادو کم، ئەوا مەزەه بو و رێچکه کانی تر له که میندا دەبوون و وهلامیان دەدایه وهو بێدەنگ نەدەبوون له وهها کاریک، وه ئەمەش تهواو پوون و ئاشکرایه بۆ که سیک که مترین بهرچاوپروونی و گرنگیدانی بۆ مێژووی ئەم تاقمانه و رەدو ردویان هه بێت له سه ر یه کتر.

بۆیه دەبڵین: سوننهت بهو شیوهیه هاتوه که هه بووه به بێ هیچ دەستکاریهک، خوای گه وردهش زاناره.

پابەندکاری سی و جهوت:

یه کیکی تر له به لگه کانی راستگویی راویه کان: به سه ریح نهوتنی ئەو له فزو وشانهی که لێی دنیایا نه بوون و گومانیان لێی هه بووه، به راستی ئەمه به لگه یه کی زۆر ئاشکراو دیاره له سه ر راستگویی و ره چا و کردنی ئەمانهت له گه یاندنی سوننهت، جا ئەگەر له ناو هاوه لاندابو بیت یان له ته به قه کانی تر له راوی فەرمووده کان، که هه موویان پارێزگارییان کردوه له گیرانه وهی فەرمووده که به بێ جه ختکردنه وه لەوهی که گومانیان هه بووه، جا ئەگەر ئەوان هه لبه ستنی فەرمووده یان بازار گه رم کردنیان بو یستایه ئەوا پێویست بوو ئەو به شهی ده لالهت له گومان ده کات لایه ن، بۆ پازاندنه وه و جوانکردنی کاره که. به لام گه یاندن به ئەمانهت و گیرانه وه به راستگویی و مه ترسی هه لبه ستنی قسه له سه ر پێغه مبه ر ﷺ رێگریان لێده کات له وهها کاریک.

نونه له سه ر ئەمه زۆر زۆره و من لێردها یهک نمونه باس ده کهم ئەویش له سه حیجی بو خاریدا هاتوه: حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ إِسْمَاعِيلَ، قَالَ: حَدَّثَنَا وَهَيْبٌ، قَالَ: حَدَّثَنَا هِشَامٌ، عَنْ فَاطِمَةَ، عَنْ أَسْمَاءَ، قَالَتْ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ وَهِيَ تُصَلِّي فَقُلْتُ: مَا شَأْنُ النَّاسِ؟ فَأَشَارَتْ إِلَى السَّمَاءِ، فَإِذَا النَّاسُ قِيَامٌ، فَقَالَتْ: سُبْحَانَ اللَّهِ، قُلْتُ: آيَةٌ؟ فَأَشَارَتْ بِرَأْسِهَا: أَيُّ نَعَمٍ، فَقُمْتُ حَتَّى تَجَلَّانِي الْغَشِيُّ، فَجَعَلْتُ أَصْبُ عَلَى رَأْسِي الْمَاءَ، فَحَمِدَ اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ- النَّبِيَّ ﷺ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: "مَا مِنْ

شَيْءٍ لَمْ أَكُنْ أُرِيتهُ إِلَّا رَأَيْتُهُ فِي مَقَامِي، حَتَّى الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، فَأُوحِيَ إِلَيَّ: أَنْكُمْ تُفْتَنُونَ فِي قُبُورِكُمْ - مِثْلَ أَوْ - قَرِيبَ - **لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ** - مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، يُقَالُ مَا عَلِمَكَ بِهَذَا الرَّجُلِ؟ فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ أَوْ الْمُوقِنُ - **لَا أَذْرِي بِأَيِّهَا قَالَتْ أَسْمَاءُ** - فَيَقُولُ: هُوَ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ، جَاءَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى، فَأَجَبْنَا وَاتَّبَعْنَا، هُوَ مُحَمَّدٌ ثَلَاثًا، فَيُقَالُ: نَمَّ صَالِحًا قَدْ عَلِمْنَا إِنْ كُنْتَ لَمُوقِنًا بِهِ. وَأَمَّا الْمُنَافِقُ أَوْ الْمُرتَابُ - **لَا أَذْرِي أَيَّ ذَلِكَ قَالَتْ أَسْمَاءُ** - فَيَقُولُ: لَا أَذْرِي، سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقُلْتُهُ⁽¹⁾.

وه له روهی کی تروه هه ندیك جار ده بینی ئه و به شهی كه گومانی تیدایه هی پاره کی دیاریکراوه، به لام له لای کومه لیک راوی تر روون کراوه ته وه و ناشکرایه، که چی له گه ل ته مهش ئه و روهی تر نه هاتوه هه و اله که راست بکاته وه، چون ته مانه ت وای خواستوه و چونی بیستوه وه های بگپیتته وه به بی هیچ ده ستکاریه ک.

نونهی ته مهش ته وهی که ئه بو مینهال سه بیاری کوری سه لامه له ئه بو به زدهی ته سه له میه وه فەرمووده یه کمان ده رباره ی کاته کانی نویتۆ بو ده گپیتته وه و، له کاتی مه غریبدا ده لیت: **..وَوَسَّيْتُ مَا قَالَ فِي الْمَغْرِبِ..**⁽²⁾.

واته: بیرم چوو یه وه چی وت ده رباره ی مه غریب.

ته مه له گه ل ته وه دا که له چه ندین فەرمووده دا کاتی مه غریب دیاریکراوه و چه ندین راوی ده بگپیتته وه که کاته که ی له که وتنی خوردا ده بییت، وه ک هاتوه له جابری کوری عه بدولا وه: **..وَالْمَغْرِبَ إِذَا وَجَبْتُ..**⁽³⁾.

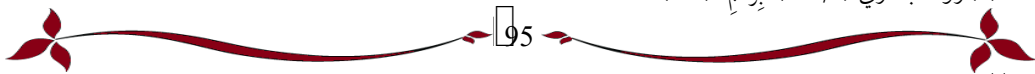
واته: مه غریب کاتیک خور دا که وت.

(1) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (٢٨/١) بِرَقْمٍ: (٨٦).

(2) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (١١٤/١)، بِرَقْمٍ: (٥٤١).

(3) رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ (١١٦/١)، بِرَقْمٍ: (٥٦٠).

جا ته‌گهر راوی راستگو ته‌بو مینهال یان دواى ته‌بو مینهال بیویستایه ته‌وهی بیری چوره راستی بکاته‌وه، ته‌وا راستی ده‌کرده‌وه به فهرموده‌که‌ی جابرو ده‌یدایه پال ته‌بو به‌رزهی ته‌سله‌می، به‌لام نه‌یکرد چون کاره‌که تایینه و ته‌مانه‌ته.

پابه‌ندکاری سی و هه‌شت:

له‌و به‌لگانه: بوونی هه‌ندیک ئیسنادی دریژه که ته‌و راویانه ده‌یانتوانی کورتی بکه‌نه‌وه ته‌گهر خیانه‌تیا بویستایه، وه‌ک ده‌بینین ریوایه‌تی مالیک له‌ نافیعی مه‌ولای ئین عومه‌ره‌وه جیگیره، به‌لام هه‌ندیک جار ئیسناده‌که‌ی داده‌به‌زیت و به‌ واسیته‌ی دوو که‌س لیوه‌ی ده‌گیژیه‌ته‌وه، وه‌ک ده‌بینین ریوایه‌تی لیوه‌ ده‌کات به‌ واسیته‌ی زوه‌ری له‌ سالمه‌وه له‌ عه‌بدو‌لای کوری عومه‌ره‌وه. وه‌ به‌ واسیته‌ی عومه‌ری کوری موحه‌مه‌دی کوری زه‌ید له‌ سالمه‌وه له‌ ئین عومه‌ره‌وه.

یان هه‌ندیک جار ریوایه‌ته‌کانی له‌ رینگه‌ی نافیعه‌وه ته‌ویش له‌ سالمه‌وه، وه‌ ته‌مه‌ش به‌لگه‌ی راستگویی مالیکه‌ چون ریوایه‌ته‌که‌ پال ناداته سالمه‌وه به‌بی‌ واسیته، وه‌ هه‌روه‌ها به‌لگه‌ی راستگویی نافیعیشه، چون فهرموده‌که‌ ناداته لای ئین عومه‌ره‌وه به‌بی‌ واسیته، وه‌ ته‌گهر بیدایه‌ته‌ پال ئین عومه‌ره‌وه هیچ که‌سیک گومانی لی‌ نه‌ده‌کردو به‌ دووری نه‌ده‌گرت، له‌به‌ر بوونی ریوایه‌تی زۆر لییه‌وه، به‌لام سونه‌ت تایینه!

وه‌ هه‌ندیک جار له‌مه‌ دریژتر ده‌بیته‌وه، وه‌ک هاتوه‌وه ریوایه‌تی مالیک له‌ عوسمانی کوری هه‌فسه‌وه، له‌ ئین شیهایی زوه‌ری یه‌وه، له‌ سالمی کوری عه‌بدو‌لای، له‌ عه‌بدو‌لای کوری عومه‌ره‌وه. نازام دواى ته‌مه‌ چی بلیم به‌ که‌سیک ته‌گهر هات و راویه‌کانی تۆمه‌تبار کرد به‌ درۆ خیانه‌ت؟.

پابه‌ندکاری سی و نۆ:

یه‌کیکی تر له‌و به‌لگه‌ به‌هیزانه: بوونی ده‌لیله‌ ئوسولیه‌ ده‌رخه‌ره‌کانن (الأدلة الأصولية الكاشفة)، وه‌ک (قیاس و، ئیستیحسان و، مه‌سالیحی مورسه‌له‌و..). جگه‌ له‌مانه‌ش، چون کاتیک زانایان به‌لگه‌یان له‌ قورئان و سونه‌ت نه‌بینیوه‌ته‌وه له‌سه‌ر هه‌ندیک باب‌ه‌تی فهرعی فیه‌قی، په‌نایان بردوه‌ته‌ به‌ر ته‌م به‌لگه‌ کاشیفانه، بۆ زانینی حوکمه‌کانیان.

جا پىرسىياري جەۋھەرى لىرەدا ئەۋەيە: ئەگەر زانايان ئەمىن نەبۇن لە سوننەتتى پىغەمبەر ﷺ و ھەر شتتەك ھەوايان ويستىيەتتى بەلگەيەكيان بۇ تاشىيەتت —ۋەك ئەۋەي ھەندىك لە نەياران گومان دەكەن— بۆچى نەھاتوون راستەۋخۇ فەرموودە دروست بکەن؟ ۋە ئەگەر ۋەھابا ئىتر ئەمان چ پىيوستىيەكيان بەۋەبوو بىر لەم دەلىلە كاشفانە بکەنەۋە بۇ زانىنى ئەحكامەكان؟

پابەندكارى چل و يەك:

لە بەلگە ديارەكانى راستگۆيى راويەكان بوونى رىوايەتتى ھەندىكيان لە كۆمەلەك ھاۋەلەۋە بە واسىتە لە كاتتەكدا رىوايەتتەيان لەۋ ھاۋەلەۋە جىگىرە، بۇ نمونە قەتادەي كورى دەعامە لەگەل ئەنەسى كورى مالىك ژياۋە چەندىن سال، ۋە لەگەل ئەمەش ھەندىك فەرموودەي لىۋە دەكىرپتەۋە بە واسىتەي "النَّضْر"ى كورى ئەنەس، يان بە واسىتەي عەبدولاي كورى عوتبەي مەولاي ئەنەس، ۋە عەبدولعەزىزى مەولاي ئەنەس.

ۋە ھەرۋەھا رىوايەتتى لە ھەسەنەۋە جىگىرە، كەچى ھەندىك جار بە واسىتەي ئەيۋبەۋە لىۋەي دەكىرپتەۋە.

جا ئەگەر قەتادە لە ئەنەسەۋە يان لە ھەسەنەۋە رىوايەتتى بىكردايە بەبى ناورىدىنى واسىتەكە، ھىچ گومانىكى پى نەدەبرا كە بىستۋويەتتى، چون بىستىنى لىيانەۋە جىگىرە ۋە چەندىن فەرموودەي لىۋە بىستۋون. بەلام ۋەكو ۋتمان ئەم كارە ئايىنەۋ راويەكان جىبى متمانەبوون لە ئاينانداۋ راستگۆبوون لە گوفتارىيان، ۋە نازام ئەگەر ئەمە بەلگەي راستگۆيى ۋە گەياندىنى فەرموودە بە ئەمانەتەۋە نەبىتت بەلگەيە لەسەر چى؟

پابەندكارى چل و دوو:

يەكىكى تر لە بەلگەكانى گەشىتتىنى فەرموودە بەبى دەستكارى ۋە بەو شىۋەي پىغەمبەر ﷺ فەرموويەتتى ئەۋەيە: ھەموو گروپە ئىسلامىيەكان بە رىچكەۋە دىدە جياۋازەكانەۋە، بە جۇراۋجۇرى مەبەستۋ ئامانجەكانيانەۋە، دەستيان بەسەر ۋلاتە ئىسلامىيەكاندا گرتوۋە دەسەلاتتەيان لەلابوۋە، ۋە لەگەل ئەمەش نەھاتوون دەستكارى فەرموودەكان بکەنۋ بىگۆرن، ۋە كىتپەكانى فەرموودەيان لەناۋ نەبردۋە، سەرەراي ئەۋەي كە شتتەننىكى تىدايە پىچەۋانەي بۆچوونى ئەۋانە، بەلكو ھەوليان داۋە بە

شيۆديهك تەئويلو ليكدانهوہى بۆ بكنه كه گونجاوه له گەلا بۆچوونى خۇيان، لەبرى ئەوہى بئىن و دەستكارى بكنه به زيادكردن و كهم كردن. وه ئەمەش بۆ دوو شت دەگەرپتەوہ:

بەكەم: چون سوننەت پارىزراوہ بە پاراستنى خۇاى گەورەو خۇى ئاگادارى دەبئت، كەواتە هيج كەسئك ناتوانئت لەناوى ببات يان دەستكارى بكات.

دووەم: چون سوننەتى پئىغەمبەر ﷺ رئىزو حورمەت و هەيبەتى هەبووہ لە دلى هەموويانداو، كەسيان نەيانوئراوہ بئر لە وەها كارئكى مەترسئدار بكنەنەوہ.

بۆيە گومانى تئيدا نئە ئەمە گەورەترئىن بەلگەيە لەسەر ئەوہى فەرموودەكان ئائىن و شەرىعەتن و لەلايەن خوداوہ بۆمان هاتووہ.